

ISLAMSKO, KRŠČANSKO IN JUDOVSKO PRAVO

(ISLAMSKO PRAVO – KAZNOVANJE KRAJE – DŽIHAD –
POLIGAMIJA – SVOBODA IZRAŽANJA – DEMOKRACIJA –
PRETIRAVANJE IN EKSTREMIZEM)

Naslov izvirnega teksta v arabščini

الشريعة في الإسلام والنصرانية واليهودية

Avtor: Šejh Ahmed El-Emir

Odvetnik za pritožbe

Pregled, verifikacija ter recenzija:

Spoštovani doktor Abdurrahman bnu Abdul-Kerim Eš-Šiha

KAZALO VSEBINE:

UVOD	3
1.POGLAVJE: JEZIKOVNA DEFINICIJA BESEDE ŠERIA IN NJENO MEDIJSKO NAPAČNO NAVAJANJE.....	9
- NAMEN UVELJAVLJANJA ZAKONOV	12
- VEČNI ZAKON IN IZDELAVA ZAKONOV	12
- ZMEDENOST IN SPREMINJANJE ČLOVEŠKIH ZAKONOV ZA REŠEVANJE ČLOVEŠKIH KAZNIVIH DEJANJ	14
- NESMISELNO KAZNOVANJE V ČLOVEŠKIH ZAKONIH	16
- KAZNIVA DEJANJA SO KODIFICIRANA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH	20
2.POGLAVJE: ISLAMSKO PRAVO, CILJI ISLAMSKEGA PRAVA IN KAZENSKIH SANKCIJ	24
- ZAHTEVA ZA PRAKTICIRANJE ISLAMSKEGA PRAVA V ZAHODNIH KRŠČANSKIH DRŽAVAH !!	32
3.POGLAVJE: KATERI BOLJ OBVLADUJE STORILCA KAZNIVEGA DEJANJA IN JE BOLJ MILOSTEN DO NJEGA TER VSEH LJUDI - ISLAMSKI ZAKON ALI ČLOVEŠKI ZAKON ??.....	39
- SAMOOBRAMBA V ISLAMSKEM PRAVU	47
4.POGLAVJE: POLIGAMIJA, PRILEŽNICE IN ZAMENJAVA ŽENA (SVINGERSTVO) V ČLOVEŠKIH ZAKONIH.....	51
5.POGLAVJE: RAZLIKA MED ISLAMSKIM PRAVOM IN DEMOKRATSKIM SISTEMOM	64
- ISLAMSKO PRAVO IN SVOBODA IZRAŽANJA	68
6.POGLAVJE: DŽIHAD IN ZAGOTAVLJANJE SVOBODE VEROVANJA V ISLAMSKEM PRAVU	78
- BOJEVANJE (DŽIHAD) V SVETEM PISMU.....	95
7.POGLAVJE: ISLAMSKO PRAVO IN BOJ PROTI PRETIRAVANJU IN EKSTREMIZMU	98
- ISLAMSKO PRAVO IN BOJ PROTI NACIONALIZMU IN SISTEMU SUŽENJSTVA	104,107
8.POGLAVJE: PRIMER KRŠČANSKEGA IN JUDOVSKEGA PRAVA V SVETEM PISMU	116
ZAKLJUČEK	123

UVOD

بسم الله الرحمن الرحيم

(V imenu Allaha Milostnega, Usmiljenega)

Vsa zahvala pripada Allahu, Gospodarju vseh svetov, naj je blagoslov in mir na našega glasnika Muhammeda , vso njegovo družino in njegove prijatelje.

Ljudje so bitja od bitij Vzvišenega Allaha v tem obsežnem vesolju in so njegov obvezni sestavni del. Ljudje imajo določeno vlogo in delo, v primeru da izstopijo iz te vloge, katera jim je določena, s strani nebeških knjig, ki so jim razodete, bi se zgodilo neravnovesje, katero bi vplivalo na njih. To vse opazimo in vidimo; tako če ljudje delajo tisto, kar jim je prepovedano in se obrnejo stran od tistega, kar jim je ukazano ter se odzovejo njihovim željam in strastem, se pojavi nered in pokvarjenost, ki zajame celotno zemljo in nebo. Tako se razširijo bolezni, katere niso bile prej znane njihovim prednikom, številne vojne, katere uničijo pridelke in živino, pojavijo se okoljski problemi, kar je vidno v onesnaženju okolja in problematiki globalnega segrevanja – katero bo, če se bo tako nadaljevalo, povzročilo da bo Zemlja postala planeta, na kateri človeštvo ne bo moglo živeti – vse to pa je rezultat človeškega nesmisla v jedrskih poskusih in izgubi energije, v proizvodnji katera proizvaja več kot človeštvo potrebuje. Vse to je pohlepno dihanje za materializmom, uresničevanjem svojih želja ter zadovoljevanjem svojih strasti, pa četudi na račun poniževanja svojih bratov v ljudstvu in človeštvu. Oni se želijo zasititi, četudi na račun lakote drugih, se obleči, četudi na račun golote drugih., želijo uživati, četudi na račun ubijanja drugih. Resnico je povedal Vzvišeni Allah: " **Zaradi tistega kar ljudje delajo, se je pojavil nered na kopnem in na morju, da jim On daje s tem okusiti kazen za njihovo početje, da bi se morda poboljšali.**"

Tako je pojasnil Slavljeni in Vzvišeni Allah človeštvu, da oni resnično niso zaman ustvarjeni in ne bodo sami sebi zapuščeni. Vzvišeni Allah pravi: " Mar ste mislili, da smo vas zaman ustvarili in da se ne boste vrnili k nam ?" I naj je vzvišen Allah, resnični Vladar ni drugega boga razen Njega, Gospodar veličastnega vsemirja! (Kur'an: poglavje "El-Mu'minun" (Verniki) 115. in 116. verz)

Razložil je, da je modrost njihovega obstoja in stvaritve v tem vesolju, da bi bili namestniki na Zemlji, iz generacije v generacijo, tako da bi častili samo Allaha in mu

ne bi pridruževali nobenega drugega. On je Bogat in Slavljen od njihovega čaščenja, ampak jih s tem preizkuša, kateri med njimi bo najbolje ravnal in postopal, tako pravi Vzvišeni Allah: " Džine in ljudi sem ustvaril samo zato, da me častijo. Ne zahtevam od njih, da bi me oskrbovali ali hranili. Zares oskrbo daje edino Allah, Močni in Mogočni ! (Kur'an: poglavje "Ez-Zarijat" (Tisti, ki pihajo) 56 – 58. verz)

Prav tako je pojasnil, Slavljeni in Vzvišeni, primerno energijo brez katere ne morejo preživeti njihova telesa v svojem govoru: " **O vi, ki verujete, jejte okusne stvari, s katerimi smo vas oskrbeli, in bodite hvaležni Allahu, če resnično častite Njega.**" (Poglavje "El-Bakare" (Krava) 172. verz)

Prav tako je razložil primerno energijo brez katere ne morejo preživeti njihove duše in brez nje se ne bo pomirilo njihovo verovanje, brez nje ne bo sprostitev v čaščenju njenega Stvarnika, brez nje se ne bo okrepilo in ustalilo prakticiranje Njegove zakonodaje, Vzvišeni Allah pravi: Tisti, ki verujejo in katerih srca se umirijo ob omenbi Allaha. Samo z omenjanjem Allaha se resnično umirijo srca. (Poglavje "Er-Ra'd" (Grom) 28. verz)

Da bi človeštvo uresničilo čaščenje samo enega Boga – Allaha , jim je On pošiljal poslance, da bi jih sledili, z njimi pa je spustil tudi knjige (zakone), da bi se z njo napotili na pravo pot in bo svetilka, ki bo osvetljevala njihovo pot, jih napotila na dobro in opozorila na zlo, urejala bo njihove življenjske zadeve in tako bodo oni uporabljali svoja telesa in duše, za tisto za kar so ustvarjena, Vzvišeni Allah pravi: **Ljudje so bili en narod. Nato je Allah poslal glasnike vere kot prinašalce veselih novic in svarilce in z njimi poslal Knjige z resnico, da bi sodile med ljudmi o stvareh, o katerih so se razhajali. In niso se razhajali glede njega (Muhammeda) zaradi medsebojne napadalnosti, razen tisti, katerim je bil poslan za tem, ko so jim že bili dani jasni dokazi. In Allah je vodil tiste, ki so verovali, pri njihovih razhajanjih glede resnice z Njegovim dovoljenjem. In Allah vodi, kogar hoče, na Pravo pot. (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 213. verz)**

Tako je bil zadnji med njimi Muhammed, naj bo mir z njim, s katerim je Allah zaključil svoje poslance vere in izpopolnil svojo vero ter prišel z vero, ki vsebuje božansko, univerzalno (svetovno), celovito pravo (zakone), ki je primerno za vsako mesto in čas, katero ureja življenje človeštva, jim pomaga na tem in onem svetu, srečen je tisti, ki to

sprejme in nesrečen je tisti, ki to zavrne, Vzvišeni Allah pravi: **Zares ta Kur'an usmerja na najpravilnejšo pot in prinaša blagovest pravim vernikom – tistim, ki delajo dobra dela – da jim pripada velika nagrada. In za tiste, ki ne verujejo v onstranstvo, smo pripravili boleče muke. In človek prosi za zlo, kakor prosi za dobro. Človek pa je vedno prenagljen.** (Poglavje "El-Isra" (Nočno potovanje), 9. – 11. verz)

(In tako na splošno med tistimi, ki jih vodi in v tistem kar jih vodi. Tako zajema napotitev narodov in generacij na pravo pot brez omejitve časa in kraja, in zajema tisto kar jih vodi; vsaka pot, ki jih vodi k veri (minhadž), vsako dobro, ki vodi človeštvo v vsakem času in kraju.¹ Vodi na najpravilnejšo pot v svetu vesti in občutkov s preprostim, jasnim verovanjem, katero ni zapleteno in nejasno, katero osvobaja dušo od bremen iluzije in praznoverja, katero sprošča dobro človeško energijo za delo in gradnjo in povezuje med naravnimi zakoni vesolja in prirojenimi človeškimi zakoni v harmoniji in doslednosti.

Vodi na najpravilnejšo pot v usklajenosti med zunanostjo in notranostjo človeka, med njegovimi občutki in njegovim ravnanjem, med njegovim verovanjem in njegovimi dejanji, ona je popolnoma zategnjena z najčvrstejšo vezjo, ki se ne bo prekinila, nestrpno, željno gledajoč navzgor, ona pa je stabilna na Zemlji. Bogoslužno dejanje je, kadar se človek usmeri z njim k Allahu, pa četudi je to privatno delo in uživanje v življenju.

Vodi na najpravilnejšo pot na področju bogoslužja z ravnovesjem med zadolžitvami in sposobnostjo, tako da zadolžitve ne postanejo težke dušam in tako se ne dolgočasijo in ne obupajo v izvrševanju le-teh, pa tudi, da jim ne bo preveč lahkotno in olajšano, tako da se razširi v duši površnost in malomarnost. Ne sme se presegati namena, zmernosti in mejo možnosti.

Vodi na najpravilnejšo pot v medsebojnih odnosih ljudi: posameznikov in parov, vlad in ljudstev, držav in narodov, ti odnosi pa so vzpostavljeni na močnem, trdnem načelu, na katerega ne vpliva mnenje in strast ter ni nagnjeno k ljubezni in sovraštvu niti ga vodijo interesi in cilji. Temelje katere je vzpostavil Vsevedi, Poznavalec vsega, svojim bitjem, On pa najbolj pozna, tisto kar je ustvaril in tisto kar je dobro za njih, v vsaki deželi in generaciji. In tako jih vodi na najpravilnejšo pot v sistemu oblasti, finančnem sistemu, družbenem sistemu, mednarodnem sistemu, kateri je primeren človeškemu svetu.

Vodi na najpravilnejšo pot v izgrajevanju vseh nebeških religij ter jih medsebojno povezuje, čuva njihovo svetost, ker je celotno človeštvo z vsemi svojimi nebeškimi

¹ Sejjid Kutb: "Fi zilalil-Kur'an" (V senci Kur'ana) 4.poglavje, str. 2215

verovanji v miru in slogi. ‘Zares ta Kur'an usmerja na najpravilnejšo pot.’.. " in prinaša blagovest pravim vernikom – tistim, ki delajo dobra dela – da jim pripada velika nagrada. In za tiste, ki ne verujejo v onstranstvo, smo pripravili boleče muke."

To je izvirno pravilo v dejanjih in nagrajevanju. Na verovanju in dobrih dejanjih je vzpostavljeno njegovo izgrajevanje. Tako ni verovanja brez dejanj, niti dejanj brez verovanja. Tako je prvo nepopolno in ni doseglo svoje popolnosti, drugo pa je odsekano, ker ono nima temelja. Z obema skupaj pa teče življenje, na tistem kar je najpravilnejše in z njima skupaj se uresničuje vodenje (usmerjanje) s tem Kur'anom.

Tisti, ki niso vodeni z usmerjanjem Kur'ana, so prepuščeni svojim strastem. Človek je neveden, prenagljen v tistem, kar mu koristi in tistem kar mu škoduje, nestrpna vnetost katera ne nadzoruje njegova čustva pa četudi stoji za tem zlo za njega: " In človek prosi za zlo, kakor prosi za dobro. Človek pa je vedno prenagljen." To pa zato, ker človek ne ve za usodo stvari in njihove posledice. In tako naredi dejanje, ki je zlo in ga pospešuje samemu sebi, on pa ve ali pa ne ve, ampak ni zmožen zaustaviti in obvladati to dejanje. In kje je vse to od napotitve Kur'ana kateri krepi, pomirja in usmerja na pravo pot?) – konec citata.

To je islamsko pravo, katero je priznано s svojo celovitostjo, univerzalnostjo, pravilnostjo ter sposobnostjo reševanja vseh človeških problemov s strani pravičnejšev od nemuslimanov, od orientalistov. Resnica je tisto, kar potrdijo tvoji sovražniki, kajti resnico so spregovorili njihovi jeziki, katero niso mogli skriti. Mi pa navajamo njihov govor, da bi bil dokaz njihovim narodom, mogoče se bodo našla prazna srca, ki niso napolnjena z nestrpnostjo in podrejenosti ter spoznala resnico, ki jim je bila odtujena, o tem velikodušnem in tolerantnem pravu in da se nagnejo njihova srca k njemu. Wiliam Montgomery Watt² pravi: Kur'anski namigi, neločljivo povezani z Arabci ne zanikajo, da je on (Kur'an) globalne usmeritve (gibanja) ali globalne narave; resnično je islamsko sporočilo, katero je bilo v začetku usmerjeno ljudem v Mekki, kasneje v Medini nosilo v sebi seme globalizacije ali pa je bilo ono (islamsko sporočilo.- risala) že v samem začetku ali že od prve vsebine globalnih razsežnosti.

On pravi: Zares je Kur'an sprejet z velikim ugledom, ne glede na njegov jezik; ker on obravnava človeško problematiko.

² William Montgomery Wat (Angleški zgodovinar): “Islam in krščanstvo v sodobnem svetu”, str. 223-226

Rekel je tudi: Islam se je že potrdil kot neodvisna vera od starih religij (judovstvu in krščanstvu). Mi govorimo o resnici: Zares je on (islam) nad njima ali pa je zares pred njima dvema ali je celo boljši od njiju (krščanstva in judovstva)!

Islamsko pravo se jasno razlikuje od vseh oblik prava (zakonov); to je edinstven zakon na svojem področju, resnično je islamsko pravo celovita skupina božanskih ukazov, katera urejajo življenje vsakega muslimana na vseh področjih.

To je naša vera in naša zakonodaja za katero upamo, da jo bo sprejelo celotno človeštvo, ker je bila razodeta le zaradi njih in iz milosti do njih. In lahko navedemo vsakemu od nemuslimanov, ki bo bral to knjigo, besede Vzvišenega Allaha: " In če se odvrnete, vas bo On zamenjal z drugim ljudstvom, ki ne bo kakor vi."

Abdur-Rahman bin Abdul – Kerim Eš-Šiha

1. POGLAVJE

- **JEZIKOVNA DEFINICIJA ŠERIATA (ISLAMSKEGA PRAVA)**
- **MEDIJSKO NAPAČNO NAVAJANJE BESEDE ŠERIA**
- **NAMEN UVELJAVLJANJA ZAKONOV**
- **VEČNI ZAKON IN IZDELAVA ZAKONOV**
 1. Neuspeh človeških zakonov glede obvladovanja kriminala
 2. Pomembnost obstoja božanskega prava
 3. Človeški zakon in zakon džungle
- **ZMEDA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH IN NJIHOVA NESTABILNOST**
 1. Evtanazija (smrt iz usmiljenja)
 2. Prodaja drog
 3. Smrtna kazen
- **NESMISELNO KAZNOVANJE V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**
 1. Doktrina človeškega žrtvovanja v človeških zakonodajah
- **KAZNIVA (KRIMINALNA) DEJANJA SO KODIFICIRANA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**

1. POGLAVJE

• JEZIKOVNA DEFINICIJA ŠERIA

V arabskem jeziku beseda "šeria" pomeni zakon ali jasno pot ali vsako pot, ki vodi k veri v enega Boga (minhadž). Tako je zakon džungle, zakon preživetja močnejšega, kanonsko pravo cerkve je organizacija cerkve in njenih pogojev, zakonodaja Hamurabija so zakoni, ki jih je uveljavil Hamurabi, starobabilonski kralj, zakonodaja faraonov so zakoni, katere so uveljavili stroegipčani za urejanje državnih poslov. Ko pa se pridruži beseda šeria k judovski, krščanski ali islamski veri, ona potem pomeni, tisto kar je Allah ozakonil, predpisal in uveljavil ljudem od verovanj, zakonov in predpisov, katera urejajo njihovo življenje na tem svetu ter jih usmerjajo na pot dobra in uspeha na onem svetu. Vedoč, da tukaj mislimo z besedo šeria izvirno judovsko in krščansko pravo, katero je Vzvišeni Allah razodel svojemu glasniku vere Mojzesu (ar. Musa) in Jezusu (ar. Isa), mir z njima, še preden so ljudje spremenili ali napačno tolmačili njihov nauk, to so prava, ki so kopirana iz islamskega prava, katero je Allah zaščitil pred izkrivljanjem ali spremenitvijo, Vzvišeni Allah pravi: **Razodeli smo ti Knjigo (o, Muhammed) z resnico, potrjujoč resničnost tistega, kar je bilo pred njo od knjig, in da bedi nad njimi. Zato razsojaj med njimi po tem, kar je objavil Allah, in ne sledi njihovim strastem namesto tistega, kar ti je prišlo od Resnice. Vsakemu izmed vas smo predpisali zakon in jasno pot. Če bi Allah hotel, bi vas vse ustvaril od ene vere, toda hoče, da vas skuša, s tem, kar vam je dal. Zatorej hitite z dobrimi deli. Vsi se boste vrnili k Allahu in On vas bo obvestil o tem, v čemer ste se razhajali.** (Poglavje "El-Maide" (Miza) 48. verz)

• MEDIJSKO NAPAČNO NAVAJANJE BESEDE ŠERIA

Beseda "šeria", ko se prevede v druge jezike, se prevede kot "pravo" in to je izvirno in pravilno, toda nekateri zahodni mediji so usmerili in podredili vso svojo energijo, da bi dosegli zavajanje in oddaljevanje ljudi od islama in njegovega tolerantnega prava, na način popačenja pravnega cilja v besedi islamsko pravo. In tako pri njihovem prikazovanju tematik povezanih z islamskim pravom, oni ne prevajajo besedo "šeria" z njeno pravilno sopomenko v njihovem jeziku in to je beseda "pravo", ampak jo prevajajo, tako kot se izgovarja v arabščini "eššeriah" in jo pišejo na način "glasovnega (vokalnega) pisanja" ter

jo napišejo z latinskimi črkami in izgovarjajo v tujem jeziku tako kot se izgovarja v arabskem jeziku "šeria"!!!

ŠERIAT = ZAKON

ZAKON ŠERIATA = ZAKON ZAKONA

(SHARIA = LAW / SHARIA LAW = LAW LAW)

Vzrok zato, da ne prevajajo to besedo kot "islamsko pravo", je v tem ker beseda "pravo" (zakon) pomeni nekaj, kar je sistematično in urejeno glede na stanja ljudi. Tako poskušajo mediji zavajajoče ločiti med besedo "pravo" in besedo "šeria" ter razstaviti kakršnokoli povezavo med njima. Oni poskušajo z besedo "šeria" ustvariti podobo v mislih poslušalca, kot nekaj barbarskega, divjaškega, nekaj kar je nesistematično in neurejeno glede na stanja ljudi. Po drugi strani pa, ko se prevaja ta beseda v povezavi z Mojzesovo postavo, jo oni prevajajo kot "Mojzesovi zakoni", ko se prevaja ta beseda v povezavi z cerkvenimi kanoni se ona prevaja kot "Cerkveni zakoni" itd.!!

Prav tako se pri medijskem delu in dokumentarnih filmih o islamskem pravu ugasnejo kamere za vse muslimane, ki so prisotni v državah po svetu, njihovo število pa je približno dve milijardi, in se usmerijo vse kamere v daljno potovanje čez morja in celine, da bi dosegle gore Kandaharja, kjer živijo najrevnejše plemenske skupine, katerih število ne presega razen nekaj tisoč ljudi, nimajo kaj jesti in ne morejo najti možnosti za izobraževanje, celo nimajo možnosti priti do zdrave pitne vode za pitje, namesto snemanja njihovega človeškega trpljenja in pozivanja sveta naj jim zagotovi človeško (humanitarno) pomoč, oni spodbujajo svet proti njim in jih prikazujejo kot ekskluzivne (izključne) zastopnike islama in vsa njihova dejanja so v bistvu islam !!

Istočasno pa snemajo kristjane kot civilizirane narode, visoko izobražene in znanstveno napredne v poskusu, da ustvarijo sliko v mislih sveta o obsegu nazadovanja muslimanov in izražajo sožalje za to nazadovanje, ker je to nazadovanje zaradi njihovega sledenja nauka islamske vere. Kaj pa obseg napredka kristjanov in sožalje pri tem, zaradi njihovega sledenja nauka krščanske vere !!

Mediji so pozabili ali pa namerno pozabljajo nekaj pomembnega, da tisti, ki želi delati primerjavo med muslimanskimi plemeni, ki živijo v gorah Kandaharja in katerokoli izvirno etično krščansko skupino, potem morajo primerjati med njimi (muslimani) in romskimi krščanskimi plemeni, ki zapolnjujejo vse države v Evropi!!!

Ker veliko evropskih držav trpi in ima težave pri poskusu nastanjanja romskih plemen v hišah, zaradi zavrnitve teh plemen, da bi se preselila v določena območja, to pa zaradi njihove želje po nomadskem življenju, tako da se selijo iz enega kraja v drugega.

Ta romska plemena so trpela hud nacionalizem, v njihovih državah so kršene njihove številne pravice in vse to je bilo prezrto in zanemarjeno, izklopljene so bile svetlobe kamer, da bi to skrili pred svetom, če pa bi ta romska plemena sledila islamsko vero, bi bile kamere usmerjene proti njim ter jih snemale, ker so ta plemena v bistvu islam in islamski nauk je tisti, ki je vzrok, da oni živijo nomadskim življenjem in se selijo iz kraja v kraj !!

Tako kot namerno pozabljajo mediji, da nam prikažejo muslimanske učenjake, ki zdaj živijo bodisi v Evropi ali Ameriki ali Avstraliji ali Aziji ali v Afriki, kateri vodijo svet na številnih znanstvenih, gospodarskih (ekonomskih) in političnih področjih. Zahvaljujoč prvim muslimanskim učenjakom, ki so osvetlili svet s svojim znanjem v obdobju, katero je v srednjem veku v Evropi znano kot obdobje "mračnjaštva", kjer je bila Evropa potopljena v vseh vidikih znanstvene in kulturne zaostalosti od leta 400 pa vse do približno leta 1400 našega štetja, kjer je cerkev surovo kaznovala in preganjala vse, kar je imelo opravka z znanostjo in znanstveniki, tako da je celo angleški zgodovinar Edward Gibbon rekel znane besede o tem obdobju: " Zmaga nad barbarstvom in vero." ³

Muslimanom je ukazano v njihovem pravu, da se trdno prepričajo o vsaki vesti, ki pride do njih in da ne sodijo o nobeni stvari, razen potem, ko se prepričajo o njeni pravilnosti in resničnosti, mi pa to zahtevamo tudi od drugih, Vzvišeni Allah pravi: "**O verniki , če vam nepošten človek prinese kakšno vest, jo dobro preverite, da ne bi iz neznanja komu škodovali in se potem kesali!**" (Poglavje "El-Hudžurat" (Sobe), 6. verz)

³ **Edward Gibbon:** "V prejšnjih zvezkih te zgodovine, sem opisal zmago nad barbarstvom in vero". Upadanje in propad rimskega imperija, vol. 3, poglavje: LXXI, str. 1068.

• NAMEN UVELJAVLJANJA ZAKONOV

Edini namen uveljavljanja zakonov in pisanja ustav je urediti človeško stanje, bodisi socialno ali gospodarsko ali politično itd.. Poleg besedila o pravicah in dolžnostih posameznika v družbi glede sebe, drugih in družbe kot celote, in besedila o individualnih svoboščinah in njenih meja, svoboda vsakega posameznika ni absolutna, ampak se ustavi in konča pri pravici drugih. V tem smislu, da ne bi individualna svoboda kršila svobodo drugih, drugače postane to napad, tako da vsi zakoni določajo vzgojne in kazenske sankcije vsakemu, ki krši kakršnokoli pravico drugih.

Na podlagi omenjenega je merilo za uspeh ali neuspeh kateregakoli zakona odvisna od obsega njegovih sposobnosti za doseganje zgoraj omenjenega namena in ustvarjanje kazni, ki zagotavljajo, da se on uresniči ter kaznovanje kršiteljev zakona. Pri tem je treba upoštevati dejstvo, da namen kaznovanja ni oškodovanje kršitelja, ampak mora biti namen doseganje naslednjih stvari:

- 1. Popravljanje napake:** tako kot je pri poravnalnih kaznih, na način izplačila finančnega nadomestila ali izplačilo kazni za oškodovanca .
- 2. Sprememba kršitelja:** in njegovo usposabljanje, tako da postane zdrava (normalna) oseba, sprejeta v družbi.
- 3. Odvračanje (preprečevanje) kršitelja:** tako, da ne pristopi k napaki ali kriminalu že od začetka ali pa preprečevanje, da se znova vrne na svojo napako ali kriminalno dejanje.
- 4. Odvračanje (preprečevanje) drugih:** da ne bi sledili kršitelja v njegovi napaki ali kriminalu, potem ko vidijo njegovo kaznovanje.

• VEČNI ZAKON IN IZDELAVA ZAKONOV

1. Neuspeh človeških zakonov⁴ glede obvladovanja kriminala

V našem sodobnem svetu vidimo veliko pravnih institucij, pravosodnih organov, pravnih fakultet, državnih in mednarodnih parlamentov, posvetovalnih svetov, poleg tega tudi vojsko ljudi od zakona kot so odvetniki, sodniki , pravniki in ustavni raziskovalci,

⁴ Misli se na pozitivno pravo, katerega ustvarjajo ljudje v družbi (komentar prevajalca).

mednarodni arbitri (sodniki) in drugih, poleg armade policistov in tudi milijone zapornikov in pripornikov, tako kot smo videli številne poskuse, da bi prišli do izdelave in uveljavitve zakona za doseganje že omenjenega namena. Ali smo zmogli izdelati in uveljaviti zakon, ki je zmožen preprečiti in odvrniti kršenje pravic drugih ?!!

Ali pa še vedno živimo v svetu, polnem kriminala v številnih državah po svetu ?!! Z drugimi besedami povedano ali je uspel človeški zakon zagotoviti svetovni mir in varnost, ali je uspel odpraviti kriminal in probleme, s katerimi se soočamo, ki raste iz dneva v dan ?!!! Torej, svet nujno potrebuje zakon (pravo), ki bo to uresničilo, ampak kako?

2. Pomembnost obstoja božanskega zakona

V starih časih ni bilo pravnih, sodnih in nadzornih organov za izdelavo in uporabo zakona, ki bi urejal ljudske zadeve?!! Zato obstajata le dve možnosti; bodisi, da bo Vzvišeni Allah spustil sistematičen in urejen božanski zakon, ki bo urejal ljudske zadeve in katerega pravniki ter zakonodajalci ne bodo izboljševali in razvijali, bodisi, da prevlada zakon džungle v katerem močnejši poje šibkega !!

Tako je bilo od Njegove pravičnosti in milosti za Njegove sužnje, da jim spusti pravo (zakon), katere konstantne in pravične stvari se ne bodo spreminjale, glede na čas in prostor, tako je kriminal v tem pravu, kriminal in nikoli ne bo postal vrlina, resnica je v njem resnica in nikoli ne bo postala neresnica, v njem so vsi enaki glede pravičnosti. Njeni predpisi pa se obnavljajo od časa do časa skozi pošiljanje poslancev, katere je Allah pošiljal, da bi vodili in napotili ljudi k Allahovemu pravu (zakonu), katero ureja njihove življenjske zadeve.

Potem, ko so Judje izkrivili in izgubili predpise njihovega prava (zakona), je Allah poslal svojega glasnika vere Jezusa, naj bo mir z njim, da jim obnovi božanske pravne (zakonske) predpise in potem, ko so kristjani izkrivili in izgubili predpise njihovega prava (zakona), je Allah zaključil svoje božansko pravo s poslanstvom Muhammeda, naj bo mir z njim, ter ga poslal s pravom in predpisi, ki so veljavni in reformatorsko koristni za vsako mesto in čas, kateri se ne spreminjajo in zamenjujejo skozi stoletja. In to je dokončno pravo, Vzvišeni Allah pravi: **" Potem smo izbrali tebe, da boš sledil veri v določeni smeri. Zatorej ravnaj tako in ne sledi strastem nevednih."** (Poglavje "El-Džasija" (Klečeči), 18. verz)

To je jasno razvidno v uravnoteženju prava glede vrste kazni za vrsto dolžnosti, tako je dal, da bo velikost kazni glede na velikost vpliva kriminala in njegove nevarnosti za družbo. Islamsko pravo ni podložno strastem in okraševanju, enak je glede tistih, ki si kazni zaslužijo in tako ne oprosti ugledniku zaradi njegovega statusa med ljudmi, ali položaja in moči, ne oprosti bogatemu, zaradi njegovega velikega premoženja, vse to je jasno v besedah Allahovega poslanca, naj bo mir z njim, ki pravi: "**Resnično so bili uničeni tisti pred vami; oni so oprostili ugledniku med njimi, ko je ukradel, ko pa je med njimi ukradel slabič (revež) so ga kaznovali, prisežem pri Allahu, če bi zares Fatima hčerka Muhammeda ukradla, bi ji jaz odsekal roko.**" (Beleži El- Buharij)

3. Človeški zakon in zakon džungle

V resnici in realnosti je veliko človeških zakonov v današnjem času, ki so le drugi obraz zakona džungle, ker je pokvarjena nekatera prisotna elita v parlamentih ali so pokvarjeni nekateri pravni zakonodajalci, skorumpirane osebe z ambicijami po oblasti ali premoženju in tako oni uveljavljajo zakone, kateri so v zunanosti pravični in reformatorski v notranjosti pa gre za uresničevanje njihovih interesov in služijo njihovim ciljem z izkoriščanjem ostalega ljudstva iz skupin ubogih revežev!!

Zato je Vzvišeni Allah spustil na nas Svoje darilo, moder in pravičen zakon, kateri ne razlikuje med vladarjem in podrejenim ali bogatim in revnim ali belcem in črncem ali družbenim slojem nad drugim slojem, to je pravičen zakon, daleč od strasti ali nepravčnosti ali pohlepa !! Vzvišeni Allah pravi: **Mar hrepenijo, da se jim sodi, kot v dobi neznanja (nevere)? In kdo je boljši razsodnik od Allaha narodu, ki dojema?** (Poglavje "El-Maide" (Miza), 50. verz)

• ZMEDENOST V ČLOVEŠKIH ZAKONIH IN NJIHOVA NESTABILNOST

Opazovalec zgodovine predlaganja in uveljavljanja zakonov ter pisanja ustav lahko najde, da se človeški zakoni stalno spreminjajo, ker se zakon ne utrdi v svojem stanju določeno časovno obdobje. Tisto, kar se je smatralo kot kriminal v določenem časovnem obdobju, se je v drugem obdobju smatralo kot vrlina ali pravica in obratno. Primer za to, so ženske kopalke v Ameriki leta 1850 in leta 1920, katere so predstavljale dolge halje, ki so

pokrivale celotno telo in če bi se ženska takrat oblekla, kot se oblačijo ženske za plavanje danes v Ameriki, bi jih ujeli in kaznovali, in tako kot se zakon spreminja s spremembo časa se prav tako spreminja s spremembo mesta. Tako na primer se zakoni v državah Evropske unije vsake države razlikujejo od zakonov druge države znotraj same unije, celo v eni sami državi, kot je ZDA, se zakoni razlikujejo od države do države, torej so oni (zakoni) podložni željam in strastem politikov, kateri jih nalagajo ljudem in takšni primeri so naslednji:

1. Evtanazija (smrt iz usmiljenja)

Evtanazija je samomor s pomočjo druge osebe in je razdeljena na tri dela:

- a) Prostovoljna evtanazija: ona se stori s soglasjem pacienta in je zakonita v nekaterih evropskih državah in nekaterih državah ZDA.
- b) Neprostovoljna evtanazija: ona se stori brez soglasja pacienta, kot je evtanazija za otroke, ki so dovoljene v nekaterih okoliščinah na Nizozemskem v skladu z Groningenovim protokolom.⁵
- c) Prisilni umor: to je umor, ki se zgodi proti volji bolnika ali pacienta.

Če povzamemo stvar; prisotni so tisti, ki podpirajo evtanazijo in tisti, ki temu nasprotujejo, vsak izmed njih ima svoje dokaze in razloge za katere menijo, da so pravilni in tako nekatere države dovoljujejo (legalizirajo) evtanazijo, medtem ko druge države to smatrajo kot kaznivo dejanje.

Registriran je bil primer naklepnega umora, kot je bil primer dr. Nigela Coxa, ki je vbrizgal injekcijo strupenega kalcijevega klorida svoji pacientki Lilian Boys, zaradi katere se je ustavilo njeno srce. V svoji obrambi se je skliceval na to, da je želel olajšati njene revmatične bolečine, sodišče ga je obsodilo na eno leto pogojne zaporne kazni, leto kasneje pa je že dobil dovoljenje (licenco) za opravljanje medicine, kot da se ni nič zgodilo.

2. Prodaja drog

Obstajajo evropske države, ki so legalizirale prodajo in uporabo drog pod določenimi pogoji in določeno količino, medtem ko je prodaja in uporaba drog v drugih evropskih

⁵ Groningen Protocol, 2004, Eduard Verhagen, Nizozemska

državah strogo prepovedana, čudno je tudi, da je ena država legalizirala prodajo drog le za svoje državljane, medtem ko je za obiskovalce, kot so turisti in drugi, prepovedala uporabo drog, da bi s tem zmanjšala turizem drog na svojem ozemlju. Ta odločba je zavrnjena s strani večine lastnikov kavarn, kateri prodajajo drogo, ker so rekli, da bo s tem uničena njihova trgovina in dohodek!!

3. Smrtna kazen

Obstajajo evropske države in nekatere države v ZDA, katere prepovedujejo smrtno kazen, medtem ko jo druge evropske in ameriške države uveljavljajo in uporabljajo!!

Torej, kje je stabilno merilo s katerim lahko merimo in skozi njega vemo, kaj je kriminal in kaj je oddaljevanje od kriminala (poštenost) ?! In kaj je resnica in kaj je laž?!

Povzetek: tisto, kar je dogovorjeno s strani razumnih ljudi je to, da je resnica ena in konstantna, ne spreminja se s spremembo časa ali prostora in prav tako morala(etika), kreposti, pregrehe in grehi so nespremenljivi in se ne spreminjajo s spremembo časa ali prostora, tako se ne more nikoli vrlina spremeniti, da postane pregreha ali da se spremeni pregreha in postane vrlina!!

• NESMISELNO KAZNOVANJE V ČLOVEŠKIH ZAKONIH

Ko pogledamo v nekatere zakonodaje in kazni, katere so bile uveljavljene skozi stoletja, kot so bile egipčanska, kitajska, indijska, grška in starorimska civilizacija ali zakonodaja afriških in indijanskih plemen, lahko vidimo, da je to zakonodaja in kaznovanje, ki nima nobenega smisla, to kaznovanje je bilo naključno (nepremišljeno, brez prave mere) glede na storilca tega dejanja, kot je na primer smrtna kazen za najpreprostejše vzroke in izkazovanje umetnosti v načinu mučenja obsojenca na smrt, včasih so ga usmrtili, tako da so mu odsekali glavo na giljotini, kar se je zgodilo francoskemu kralju Ludviku XVI leta 1793, včasih so mu odsekali glavo s sekiro in potem so mu razrezali njegovo telo na štiri dele, kot se je zgodilo z Thomasom Armstrongom⁶ leta 1684 v Združenem kraljestvu, včasih z izvlačenjem njegovega drobovja in njegovih sklepov v živem stanju in potem še izvlačenjem njegova srca iz prsi ter na koncu odsekanjem njegove glave, kot se je zgodilo

⁶ Sir Thomas Armstrong: Obesiti, izvleči in razčetveriti, (Hanged, drawn and quartered,).

z Balthasarjem Gerardom⁷ leta 1584 na Nizozemskem, včasih so jih zaklali z nožem, včasih so bil pribiti na drevo in živi zažgani, kot so to delale španske, portugalske in rimske inkvizicije pod nadzorom duhovnikov, včasih so jih žive vrgli lačnim levom v rimskih arenah, včasih so jih žive zažgali v Hitlerjevih pečeh, včasih so jih nabijali na kole (kjer se storilec usede na zašiljen kol), včasih so jih ubijal na električnem stolu, kot se je zgodilo z Lyndo Lyon Block leta 2002 v ZDA, včasih z utopitvijo, kar se je zgodilo s privrženci francoske revolucije⁸ leta 1793 v Franciji, včasih z drobljenjem glave z železnim kladivom ali postavljanjem težkih kamnov na prsi, kot se je zgodilo z Giles Corey⁹ leta 1692 v ZDA, včasih z metanjem živega storilca v vrelo olje, kot se je zgodilo z Richardom Riceom leta 1531 v Združenem kraljestvu, včasih so jih usmrtili v komorah s strupenim plinom, včasih so jih žive zakopali, kot se je zgodilo s kitajskimi civili s strani japonskih vojakov v Nankingu med drugo svetovno vojno, včasih so jih usmrtili z motorno žago¹⁰, tako da so jih prerezali od vrha do konca, včasih so jih obesili potem zaklali in odsekali glavo z nožem, kot se je zgodilo z Jeremijem Brandrethom leta 1817, včasih so jih razpeli med štiri močne konje, tako da se je raztrgalo njihovo meso na štiri dele, kot se je zgodilo z Tupac Amarom leta 1781 v Peruju z ukazom španskih kolonialistov¹¹, včasih s počasnim rezanjem živega storilca, kot se je zgodilo z Josephom Marchandom¹² leta 1835 v Vietnamu, včasih z zadušitvijo, včasih z ustrelitvijo (z naboji) in na druge surove in nesmiselne načine, s katerimi se izkazuje umetnost v načinu mučenja obsojenca na smrt med izvrševanjem njihove obsodbe v skladu z njihovimi zakoni !!!

To je razlog, zakaj je božanska zakonodaja, zakonodaja milosti, katera ne govori o naključnem (nepremišljenem) kaznovanju in nas ne prepušča, da bomo okusen zalogaj strastem in nesmislu zakonodajalcev in vladarjev ter njihovih nesmiselnih sodb. Islamsko pravo določa, da se tudi do živali usmiljeno in sočutno ravna, celo pri njihovem zakolu za prehrano. Muhammed, mir z njim, pravi: " **Resnično je Allah predpisal lepo ravnanje pri vsaki stvari, ko ubijate, ubijajte na najlepši način, ko koljete potem koljite na**

⁷ Način mučenja, gre za odstranitev nekaterih ali vseh [organov](#) iz [gastrointestinalnega trakta](#) (v [črevesju](#)) - (v ang. Disembowelment or evisceration), Balthasar Gérard

⁸ Utapljanje v Nantesu (*Noyades de Nantes*).

⁹ Giles Corey: Smrt z drobljenjem ali pritiskom, (Death by crushing or pressing)

¹⁰ Smrt z žaganjem (Death by sawing)

¹¹ Razkosanje, Peru, Tupac Amaru II. (Dismemberment, Peru, Túpac Amaru II.)

¹² Joseph Marchand: Počasno rezanje (Slow slicing),

najlepši način, naj vsak izmed vas (ki bo klal) izostri nož in naj z živaljo, katero bo zaklal nežno ravna.." (Beleži Muslim)

1. Doktrina človeškega žrtvovanja v človeških zakonodajah

Srednjeameriški narodi so izvajali doktrino človeškega žrtvovanja v času imperija Aztekov, ki je trajalo od 14. do 16. stoletja n. št., oni so vladali na področju, kjer je danes država Mehika. Tam so bili prisotni duhovniki pri človeškem žrtvovanju, oni so žrtev dali na veliko skalo, potem je pristopil duhovnik in razrezal žrtvin prsni koš, ko je bila žrtve še živa, iztrgal njeno srce, katero še vedno bije ter ga dvigoval proti soncu, da bi s tem zadovoljil boga sonca, kateri se je imenoval Huitzilopochtli (Allah naj nas obvaruje) ali pa je iskal zadovoljstvo boga dežja, kateri se je imenoval Tlalok (Tlaloc), ali pa ga je iskal zadovoljstvo boga ognja, kateri se je imenoval Huehuateoti, vse to na način verskega praznovanja in tako so k zadnji žrtvi pristopili ter jo živo vrgli v ogenj in preden je umrla so jo izvlekli iz ognja, razrezali njen prsni koš in iztrgali njeno srce.

Od mitološke izmišljenosti tega imperija je to, da je bog Xipe Totec snel svojo kožo, zato da bi dal človeku koruzni pridelek, zato je prosil ljudi, naj mu dajo človeško kožo na mesto njegove kože in zato so duhovniki pristopili k počastitvi tega boga na tak način, da so sneli kožo človeške žrtve, potem so jo oblekli in nosili dvajset dni, nato so njo in kožo vrgli v ogenj !!

V Afriki je veliko takih primerov, tako npr. v letnem praznovanju kraljevine Dahomey, katera je danes znana kot Republika Benin v zahodni Afriki, so pripeljali zapornike in vojne ujetnike ter jih zaklali, kot del slovesnega obreda letnega praznovanja, prav tako so ob smrti kralja zaklali na tisoče zapornikov, to je bilo leta 1727 n. št., kjer so zaklali 4000 žrtev v enem dnevu !!

V starokitajski civilizaciji so zakopali žive sužnje ob smrti njihovega gospodarja (lastnika), v letu 621 pr.n.št. je umrl vladar Mo, vladar okrožja Qin in so zakopali poleg vladarja tudi 177 živih sužnjev.

Pri slovanskih narodih, je bilo v 12. stoletju žrtvovanje vojnih ujetnikov in njihovo prinašanje kot žrtev njihove narodne boginje Slave – Peron.

V državah vzhodne Azije, kjer je budizem razširjen vidimo na internetu skrajno surove sodobne fotografije. Na dan kitajskega novega leta, stopijo nekateri budisti k prisotnemu dekletu, po privolitvi njenih staršev, jo operejo in očistijo ter ji zvežejo njene roke od zadaj, nato jo zbodejo z nožem v njen vrat, podobno kot se zabode prašič, pod njen vrat dajo posodo, tako da kri ne bi padala izven posode, nato pa pristopijo razkosanju njenega telesa na koščke ter razdelijo to meso revežem !!

To je le delček (povzetek) od teh zakonodaj in nesmiselnih doktrin, katere ne sprejema zdrav razum, skorajda ni preživela civilizacija ali država s takšno kriminalno doktrino, kot doktrino človeškega žrtvovanja v iskanju zadovoljstva boga (božanstva) s človeško krvjo, tisti ki želi večji vpogled, lahko poišče to v zgodovini doktrine človeškega žrtvovanja po svetu, da sam vidi, kako se je razširila ta doktrina v Ameriki, Evropi, Avstraliji, Afriki in Aziji!!

V Stari zavezi se omenja ta običaj in strašen zločin, njegovo kritiziranje zaradi njegove surovosti in kazen za tako dejanje, je bila smrt s kamenjanjem, kar je bil običaj Kanaancev, da dajo svoje otroke kot žrtev bogu Moluhu, v 3. Mojzesovi knjigi (Levitik- kazenska določila) je navedeno (20/1,2): **(¹ GOSPOD je spregovoril Mojzesu in rekel: ² »Reci Izraelovim sinovom: »Kdor koli izmed Izraelovih sinov ali izmed tujcev, ki prebivajo v Izraelu, dá kakega svojega potomca Molohu, naj bo usmrčen. Ljudstvo dežele naj ga kamenja.),** kot je to bil običaj Kanaancev, da dajo svoje otroke kot žrtve njihovem bogu Moluhu - Naj nas Allah tega obvaruje -.

Zato je Vzvišeni in Mogočni Allah, iz svoje milosti do svojih bitij, spustil nebeško zakonodajo, da se bori proti vsem tem nesmiselnim zakonodajam, katere so zgrajene na človeškem ponižanju in žrtvovanju in se prakticirajo v različnih kulturah po svetu!! Vzvišeni Allah pravi: " **Reci: »Pridite, recitiral bom, kar vam je vaš Gospodar prepovedal: da ničesar in nikogar ne enačite z Njim, da s starši ravnate lepo in da ne ubijate svojih otrok zaradi revščine; Mi oskrbujemo vas in njih. In ne približujte se razvratu, ne očitnemu ne prikritemu. In ne ubijte osebe, ki jo je Allah prepovedal**

(ubiti), razen ko tako zahteva pravica. To vam zapoveduje, da bi lahko dojeli.
(Poglavje "El-En'am" (Živina), 151. verz)

In resnico je rekel Veličastni Allah, ko je rekel o svojem poslancu Muhammedu, mir z njim, katerega je poslal z resnično, univerzalno vero za vse tisto, kar koristi človeškemu stanju na tem in onem svetu, srečen je tisti, ki verjame Vanj in vzame Njegovo zakonodajo: " **tebe pa smo poslali le kot milost vsem svetovom.**" (Poglavje "El-Enbija" (Glasniki vere), 107. verz)

Ibn Abbas, razlagalec Kur'ana, pravi: Resnično je Allah poslal svojega glasnika vere Muhammeda, mir z njim, kot milost celotnemu svetu tako vernikom kot nevernikom. Glede vernika med njimi (ljudmi), njega je Allah napotil s pomočjo njega (Muhammeda), dal s pomočjo njega verovanje v Njega in z delovanjem, katero pride s strani Allaha, ima Raj, glede nevernika med njimi (ljudmi) pa se z njim (Muhammedom) odstranjuje hitro kaznovanje, katero je doletelo prejšnje narode, kateri niso verjeli v njihove poslane vere pred njim (Muhammedom).

Allah ga je poslal svetu, da ga pozove k čaščenju samo Allaha brez partnerstva v tem in da bi uničil ter zanikal stvari, ki so bili v času nevednosti (džahilijetu) in običaje mnogoboštva ter njihovega nesmiselnega splošno sprejetega barbarskega sledenja (teh običajev).

• **KAZNIVA (KRIMINALNA) DEJANJA SO KODIFICIRANA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**

Obstaja veliko kriminalnih dejanj ali dejavnosti, ki so skoraj kriminalna in so že dovoljena ter kodificirana v nekaterih človeških zakonih, kot je kriminalno dejanje splava in umora zarodka!! Tisti, ki ne ve, kako se izvede umor zarodka, si to lahko ogleda na spletu v času opravljanja abortusa, katerega opravljajo največji zdravniki specialisti, pri tem opravilu pa jim pomagajo medicinske sestre, za katere se domneva, da je med njihovimi lastnostmi., milost (usmiljenje) do bolnika !! In čudno je, da se ta strašen zločin uresniči, po dajanju zahteve za to dejanje, s strani same matere ali matere in očeta skupaj zdravniku, da se umori zarodek (plod) njunega sina, zaradi nepomembnih razlogov, kar kaže stopnjo dekadence človeštva, do katerega je prišlo. Nenadoma starši niso pripravljeni za otrokovo sprejetje, zaradi njihovih želja po uživanju, potovanju in svobodi, nasproti izvrševanju odgovorne skrbi za novorojenčka ali zaradi materialnih (finančnih) ali socialnih preprek!!!

Ta dejanja (abortusa) so razširjena v številnih razvitih državah, in še v hujši obliki v nekaterih revnih državah Azije in Afrike, še posebej, če je zarodek deklica, ki predstavlja finančno breme za družino za razliko od dečka, ki predstavlja, po njihovem mnenju, produktiven in graditeljski element v družini, nosi očetovo breme ter mu pomaga pri zagotavljanju finančnih sredstev za družino. Mi smo videli slike očetov, v nekaterih revnih državah vzhodne Azije, da zakopavajo svoje žive hčerke, tako kot so to počeli neverniki iz Mekke pred prihodom islama, za katere je Vzvišeni Allah rekel, pripovedujoč njihovo surovo dejanje in njihov strašen zločin: " **Ko kdo od njih izve, da se mu je rodila hči, njegov obraz potemni in postane potrta. Pred ljudmi se skriva zaradi nesrečne novice in tuhta: ali naj, tako ponižan, sprejme otroka ali naj ga zakoplje v zemljo. Kako grdo oni presojujejo!**"(Poglavje "En-Nahl " (Čebele), 58.,59. verz)

To kriminalno dejanje je bilo kodificirano v nekaterih starih zakonih, kot na primer rimsko pravo, katero navaja v svojem IV. členu, " **da se izvrši ubijanje vsakega deformiranega (prizadetega) otroka** " ¹³ Prav tako je bilo to kriminalno dejanje razširjeno v starogrški civilizaciji, kjer je mati, po rojstvu otroka, pokazala otroka očetu in če je bil on z njim zadovoljen, je on živel naprej, če pa oče ni bil zadovoljen z njim, je bil otrok ubit, tako kot to dokazuje eden od rimskih arheoloških papirusov, katero je odkrito v mestu El-Bahnasa (v antičnih časih imenovano kot mesto Oxyrhynchus) v pokrajini Minja v Egiptu in prikazuje (tudi razlaga) razširjenost tega običaja med Rimljani, v tem papirusu je tudi vključeno pismo moža svoji ženi, v katerem on pravi: " Če je novorojenček deček, ga pusti živeti, če pa je deklica, jo ubij." ¹⁴

Glede islamskega prava pa je to pravo sočutja in milosti ter je prepovedalo ta gnusen zločin, Muhammed, mir z njim, pravi: **Vsemogoči Allah je prepovedal, da ste neposlušni svojim materam, zakopavanje živih deklic in 'ne dam, a vzamem'** (ne da tisto kar mu je dolžnost, a vzame tisto, kar mu ni dovoljeno), **prezira vam 'slišati in povedati'** (da pove vse kar sliši, neglede na resničnost tega), **pretirano spraševanje in nekontrolirana**

¹³ **Rimsko pravo, Tabela IV.** Grozljivo deformiran otrok se mora hitro ubiti (**Roman Law, Table IV.** A dreadfully deformed child shall be quickly killed.)

¹⁴ Oxyrhynchus, Egipt, 1. pred Kristusom. (Oxyrhynchus papirus 744. G).

poraba premoženja.- Mutefekun alejhi (s tem hadisom se strinjata oba učenjaka El-Buharij in Muslim)

Tekstualno je omenilo pravice zarodka, ki je še vedno u trebuhu svoje matere in od teh najpomembnejših pravic je pravica na življenje!! Vzvišeni Allah pravi: **... in da ne ubijate svojih otrok zaradi revščine; Mi oskrbujemo vas in njih.** (Poglavje "El-En'am" (Živina), 151. verz)

Preklical je vse oblike diskriminacije in ločevanja (segregacije) pri ravnanju z otroki bodisi moškimi bodisi ženskami , Muhammed, mir z njim, je dejal: **" Bodite pravični do svojih otrok glede darovanja."** (Beleži El-Buharij)

2. POGLAVJE: ISLAMSKO PRAVO, KAZENSKE SANKCIJE IN CILJI ISLAMSKEGA PRAVA

- **ISLAMSKO PRAVO**

- **CILJI ISLAMSKEGA PRAVA**

1. Obvarovanje vere
2. Obvarovanje življenja
3. Obvarovanje uma (razuma)
4. Obvarovanje premoženja
5. Obvarovane rodu (potomstva)

- **KAZENSKE SANKCIJE V ISLAMSKEM PRAVU**

- **ZAHTEVA ZA PRAKTICIRANJE ISLAMSKEGA PRAVA V ZAHODNIH KRŠČANSKIH DRŽAVAH**

1. Šeriatska sodišča v nemuslimanskih državah
2. Ali je potrebno zahtevati od nemuslimanskih državah, da uporabljajo islamsko zakonodajo

• ISLAMSKO PRAVO

Kot smo že povedali, je to pravo Vzvišeni Allah predpisal in uveljavil ljudem. To so organizirani zakoni, v zvezi z njihovim odnosom do Vzvišenega Allaha in tisto kar zajema človeški medsebojni odnos, odnosa do živali in odnosa do okolja, od teh zakonov so tisti, ki urejajo zadeve čaščenja, od njih so tiste, ki urejajo finančne (ekonomske),trgovske, socialne posle, osebna stanja, in zakone, ki urejajo temelje na katerih se gradi država ter ureja delo zakonodajne , sodne in izvršilne oblasti.

• CILJI ISLAMSKEGA PRAVA

Cilji islamskega prava so nameni , zaradi katerih je prišla zakonodaja, da jih uresniči, to so vsesplošni pomeni, katere je nameravala zakonodaja in zaradi katere so uzakonjeni predpisi (sodbe) in kazenske sankcije , med splošne cilje islamske zakonodaje sodi:

1. Obvarovanje vere: resnično je obvarovanje vere od najpomembnejših ciljev islamske zakonodaje, Vzvišeni Allah pravi: **"In tvoj Gospodar je določil, da ne častite nikogar drugega kot le Njega, in da nadvse lepo ravnate s starši..."** (Poglavje "El-Isra" (Nočno potovanje), 23. verz)

Zakonodaja tekstualno omenja velikansko nagrado tistemu, ki pomaga ljudem obvarovati njihovo vero, bodisi tako, da jih poučuje veri, Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **" Najboljši med vami je tisti, ki se je naučil Kur'an in ga poučuje."** (Beleži El-Buharij) Ali pa z izgradnjo objektov za srečanje in zbiranje, kjer se ljudje učijo verskih stvari in razumevanju vere , kot so mesdžidi (molilnice) za čaščenje in poučevanje, Muhammed, mir z njim, je dejal: **" Kdor zgradi molilnico(mesdžid), pa četudi le kot gnezdo grlice, mu bo Allah zgradil hišo v Raju."** (Sahih Ibn Hibban)

In obvarovanje vere je najpomembnejših dolžnosti v islamski zakonodaji, zato se ona varuje skozi naslednje:

- ♣ Predpise o zakonitosti preprečevanja vsakega zunanjega nasilja s katerim se namerava žalitev vere.
- ♣ Boj in prepoveduje kakršnokoli žalitve vere znotraj države, kot so tiste, ki želijo spodkopati vero skozi risanje karikatur s katerimi se žali islam ali dostojanstvo glasnika islama, mir z njim, pod pretvezo svobode izražanja in tako naprej, saj svoboda izražanja

nikoli ne pomeni, da je svoboda v preklinjanju, obrekovanju, žalitvi in nacionalni diskriminaciji.

♣ Boj proti inovaciji v veri , to pa na dejstvu, da je vera izpopolnjena in dopolnjena, Vzvišeni Allah je dejal: " **Danes sem vam izpopolnil vašo vero in vam dopolnil Svoj blagoslov. In zadovoljen sem s tem, da je islam vaša vera.**" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 3. verz)

Tisti, ki izmisli nekaj (novega) v veri, on je s tem dodal in vnesel nekaj, kar ni od nje, inovacije pa so sredstvo za rušenje vere, zato je Vzvišeni Allah rekel: " **Kdo pa je večji nasilnež od tistega, ki si iz neznanja izmišlja laži o Allahu, da bi zavedel ljudi? Resnično, Allah ne usmerja nasilni narod na Pravo pot.**" (Poglavje "El-En'am" (Živina), 144. verz)

2. Obvarovanje življenja: - Vzvišeni Allah je ustvaril človeško osebnost ter prepovedal napad na to osebnost, vseeno ali gre za napad posameznika proti samemu sebi, da jo uniči, ker Vzvišeni pravi: " **In ne ubijajte se, saj je Allah resnično usmiljen do vas.**" (Poglavje "En-Nisa" (Žene), 29. verz) ali pa če gre za napad posameznika proti drugemu posamezniku, vseeno ali gre za osebnost vernika ali nevernika, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **In ne ubijte osebe, ki jo je Allah prepovedal ubiti, razen ko to zahteva pravica.**" (Poglavje "El-Isra" (Nočno potovanje), 33. verz)

Tisti, ki namerno ubije osebo, bo tudi on ubit s kazenskim povračilom (el-kisasom) po presoji sodnika, vrata pomilostitve so odprta s strani zastopnikov umorjenega, če se oni odpovejo kazenskemu povračilu, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **O vi, ki verujete! Za umorjene vam je predpisano kazensko povračilo - svoboden za svobodnega, suženj za sužnja in ženska za žensko. Toda, če mu njegov brat nekaj odpusti, naj to nasledi z nečim spodobnim in naj mu na lep način nekaj da. To je olajšanje od vašega Gospodarja in milost. Toda, kdorkoli potem še napade, bo deležen bolečih muk.**" (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 178. verz)

3. Obvarovanje uma (razuma): Vzvišeni Allah je človeka razlikoval od drugih živali z blaginjo razuma in ukazal v zakonodajah, tisto kar bo varovalo to blaginjo. Tako je prepovedal, vse kar povzroča njegovo škodovanje, ali pa je vzrok za njegovo odsotnost, kot so opojne pijače ali sredstva , droge itd., katere vplivajo in škodujejo razumu, zaradi

govora Vzvišenega Allaha: " **O, vi, ki verujete! Hamr (opojne pijače ali sredstva), igre na srečo, žrtveni kamni, vedeževalske puščice so gnusne stvari, delo satana. Zato se izogibajte temu, da bi lahko dobili, tisto kar želite.**" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 90. verz)

V islamu je imenovan (el-hamr) kot "mati vsega zla", zaradi velike nevarnosti tako za posameznika kot za njegovo družbo, on je vodja vsega zla in temelj vsakega kriminala.

4. Obvarovanje premoženja: premoženje je ključnega pomena za preživetje, Vzvišeni Allah ga je naredil kot osnovno sredstvo, da se ohrani življenje, na njem se gradijo interesi, pridobivajo oskrbe, da bi se zagotovila hrana, oblačila, izobraževanje, stanovanje itd. Vzvišeni Allah je pojasnil zakonito pot, za pridobitev denarja (premoženja), njegovo povečanje ter pot njegovega porabljanja, zato je prepovedal vsako dejanje, ki povzroča uničenje denarja oz. premoženja, njegovo brezpravno izgubo, prepovedal je izkoriščanje ljudi, nezakonito uživanja premoženja s oderuštvom (obrestmi), podkupovanjem, krajo, stavo in igrami na srečo, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **O, vi, ki verujete! Ne uživajte premoženja drug drugega na nedovoljen način.**" (Poglavje "En-Nisa" (Žene), 29. verz)

Ali pa njegovo porabljanje na škodo iste ali druge osebe ali potratnost in razsipništvom pri njegovi porabi po nepotrebnem. Zato je odredil v premoženju pravice, tako za sorodnike, s povezavo rodbinski vezi in dobrodelnostjo, kot za splošno potrebne ljudi preko miloščine in dobrodelnosti, zaradi govora Vzvišenega: "**Daj sorodnikom njihovo pravico, pa tudi siromaku ter popotniku, in ne troši razsipno. Resnično so razsipneži hudičevi bratje . Hudič pa je nehvaležen svojemu Gospodarju.**" (Poglavje "El-Isra"(Nočno potovanje), 26.,27. verz)

5. Obvarovanje rodu (potomstva): Islamska zakonodaja je prepovedano vse, kar je vzrok za nezakonito mešanje porekla, kot je prešuštvo, Vzvišeni Allah je dejal: " **Ne približujte se nečistovanju, zakaj to je razvrat in zlo početje.**" (Poglavje "El-Isra"(Nočno potovanje), 32. verz)

Tako kot je prepovedal tudi vse tisto, kar je vzrok za uničevanje potomstva ali njegovo prekinitve kot je homoseksualnost in lezbištvo, tako je Vzvišeni Allah dejal: " **In med ljudmi je tisti, katerega govor ti v svetnem življenju ugaja, in jemlje Allaha za pričo za to, kar je v njegovem srcu, vendar je najsilovitejši nasprotnik. In ko se obrne**

stran, si prizadeva širiti pokvarjenost po Zemlji, uničevati posevke ter zarod. Toda Allah ne mara pokvarjenosti. (Poglavje "El-Bakare" (Krava) 204., 205. verz)

• KAZENSKESANKCIJE V ISLAMSKEM PRAVU

Kazenske sankcije (prekoračitev meje dovoljenega) so bile uzakonjene v islamski zakonodaji, da bi obvarovale tiste zakone, katere je Allah razodel, za ureditev življenja ljudi, da se zagotovi njihovo prakticiranje ter da bi jih ljudje spoštovali. Nujno potreben je obstoj zakona, ki ureja vzgojne in kaznovalne kazni zoper kršilca teh zakonov in tako je Allah uzakonil kaznovanje za prekoračitev meje dovoljenega. Islamska zakonodaja ni predpisala kaznovanje, razen zaradi varovanja pravice; večinoma nemuslimani zamenjujejo razumevanje kazenske določbe (el-hudud) in same islamske zakonodaje (eš-šeria), oni si predstavljajo, da islamska zakonodaja predstavlja samo kazenske določbe (el-hudud), vzgojno-kaznovalne sankcije, sekanja roke tatu, ubijanju morilca itd.. Ta predstava je napačna, kazenske sankcije so kazni, katere se prakticirajo nad tistim, ki se zoperstavi njegovi islamski zakonodaji, tako da se ona obvaruje in zagotovi njena nekršitev. Pri vzpostavljanju kazenske sankcije je življenje za ljudi, obvarovanje njihovega življenja, denarja, premoženja, njihove časti in njihovih razumov, tako je ona (kazenska sankcija) zagotovilo varovanja obstoja človeštva, ona je kakor zunanji zid, kateri varuje mesto pred tatovi, kateri želijo v njo nasilno vdreti in napasti njene prebivalce, ki živijo varno v njej, resnico je povedal Veličastni Allah: **" In v povračilu (za umor) boste imeli življenja, o vi, z razumom obdarjeni, da bi lahko bili bogaboječi."** (Poglavje "El-Bakare" (Krava), 179. verz)

Vedoč, da kazenske sankcije niso nekaj, kar je novost v islamski zakonodaji, temveč jih je Vzvišeni Allah ukazal v vseh nebeških zakonodajah. Allah je ukazal vzpostavitev kazenskih sankcij v Tori, ki je bila razodeta Mojzesu (Musi), mir z njim, Vzvišeni Allah je dejal: **" Mi smo resnično razodeli Toro, v kateri sta vodilo in svetloba. Po njej so judom sodili glasniki vere, ki so se predali (Allahu), pobožnjaki in rabini s tistim, kar jim je bilo zaupano glede čuvanja Allahove knjige, in bili so ji priča. Zato se ne bojte ljudi, temveč se bojte Mene in ne prodajajte Mojih ajetov za majhno vrednost. Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so pravi neverniki. V njej smo predpisali: "Življenje za življenje, oko za oko, nos za nos, uho za uho, zob za zob in za poškodbo**

povračilo v enaki meri." Kdor pa za miloščino da odpuščanje, mu bo to odkup za grehe. Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so pravi krivičneži. (Poglavje "El-Maide" (Miza), 44., 45. verz)

Prav tako je Allah ukazal vzpostavitev kazenskih sankcij v Evangeliju (Indžilu), kateri je bil razodet Jezusu, mir z njim, Vzvišeni Allah je dejal: " **In po njihovih sledih smo poslali Jezusa, Marijinega sina, ki je potrdil resničnost tega, kar je bilo pred njim v Tori. In dali smo mu Evangelij, v katerem sta vodilo in svetloba, potrjujoč resničnost tega, kar je bilo pred njim v Tori, ter vodilo in poduk bogaboječim, ter da sodijo pripadniki Evangelija po tem, kar je objavil Allah v njem. Tisti, ki ne sodijo po tem, kar je objavil Allah, so se odcepili od vere.** (Poglavje "El-Maide" (Miza), 46., 47. verz)

Kdo zastopa izvrševanje kazenskih sankcij

Za uresničevanje in izvrševanje kaznovanja za tistega, ki krši svojo zakonodajo (islamski zakon) in je storil greh (kaznivo dejanje) je nujno potrebno kaznovanje s strani zastopanega muslimanskega vladarja ali njegovega zastopnika (namestnika), posamezni člani skupnosti nimajo pravice do vzpostavitve kaznovanja nad njim. Islam je vera urejenosti, sistematičnosti in postopnosti in ni vera naključnosti (slučajnosti) in barbarizma. V času Allahovega poslanca, mir z njim, ni bilo nikoli vzpostavljeno kaznovanje brez njegovega dovoljenja, ker je bil on zadolžen za izvrševanje sodb in če je bil on zadolžen za razsojanje, ker je bil vladar, ima zato na to pravico vsak vladar, ki vlada po islamu in prihaja za njim. Slavljeni in Vzvišeni Allah pravi: " **In razsojaj med njimi po tem, kar je objavil Allah, in ne sledi njihovim strastem. Pazi se njih, da te ne zapeljejo v skušnjava proč od nečesa, kar ti je objavil Allah. Če se obrnejo proč, vedi, da jih želi Allah prizadeti zaradi nekaterih njihovih grehov, kajti mnogi ljudje so zares grešniki.** " (Poglavje "El-Maide" (Miza), 49. verz)

Kaj vpliva na to, da preneha veljati izvrševanje kaznovanja:

1. Preklic po priznanju (krivice): Večina učenjakov (Ebu Hanifa in Ahmed) menijo, da se sprejme preklic po priznanju krivice s strani krivca ter preneha veljati kazenska sankcija, v primeru, da on začne bežati, se pusti, zato da bi naredil preklic ¹⁵(svojega prejšnjega priznanja). Maiz bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, ki je bil sirota v rejništvu

¹⁵ Sahih Fihku-Es-Sune (4/8).

(vzdrževanju) Hezzala El-Eslemijja, naj bo Allah z njim zadovoljen, je storil prešuštvo z neko služkinjo v soseski, Hezzal mu je pokazal, naj odide k Allahovemu poslancu, mir z njim, in prizna svoj greh. Po njegovem štirikratnem priznanju greha, je Allahov glasnik, mir z njim, ukazal naj ga kaznujejo, vendar se je resno prestrašil zase pri izvrševanju kaznovanja in pobegnil, vse dokler ga ni zaustavil Abdullah bnu Anis ter so ga kaznovali. Ko so ta dogodek omenili Allahovemu glasniku, mir z njim, je on dejal: " **Zakaj ga niste pustili, mogoče bi se pokesal, in bi mu Allah sprejel to kesanje! O, Hezzal, če bi ga pokrtil s svojo obleko, bi bilo bolje za tebe, od tistega kar si naredil.**" (Navaja Ahmed, Ebu Davud in El-Hakim, El-Albani meni, da je pripovedovanje pravilno).

Hezzal je bil tisti, ki je spodbudil Maiza, da odide k Allahovemu glasniku, mir z njim, da prizna svoj greh. Besede Allahovega poslanca, mir z njim,: " Če bi ga pokrtil s svojo obleko", je metafora za njegovo preprečevanje priznanja greha, za katerega je dolžnost vzpostavljati kazni. El-Badži je dejal: "Njegovo pokrivanje je bilo, da mu ukaže naj se pokesa ter skrije svoj greh, v pripovedi je omenjena obleka v obliki pretiravanja."¹⁶

2. Sum: Kazen se ne vzpostavi pri sumu, ker sumi preprečujejo kaznovanje. Omer bnu El-Hatab, naj bo Allah z njim zadovoljen, drugi kalif Allahovega poslanca , mir z njim, je dejal: " Če opustim(čeprav sem zmožen) **kaznovanje pri sumih** mi je dražje, kot pa da ga opravi **na sumih**." (Navaja ga Ibn Ebi Šejbeh) In zato, če nekdo ukrade denar, misleč da ima pravico na njega, za njega preneha veljati kaznovanje.

3. Kesanje: Če se pokesa kršilec, preden se ga ujame in nadvlada, preneha veljati kaznovanje, če pa je kesanje po njegovem prijetju, potem velja kaznovanje, zaradi govora Vzvišenega Allaha:" **vendar ne tisti, ki so se pokesali, preden ste jih nadvladali. In vedite, da je Allah Tisti, ki odpušča, Usmiljeni.**" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 34. verz.) Tukaj nameravajo kesanje, s katerim preneha veljati kaznovanje, preden se dobi kršitelj, je kesanje, ki je povezano s kaznovanjem za cestno razbojništvo (had el-harabe) in odpadništvo (had er-ride) vse to je s soglasjem islamskih pravnikov. Glede ostalih kazni kot so; prešuštvo in kraja, glede teh stvari obstajata dve mnenji : Tudi po prvem mnenju preneha veljati kaznovanje s kesanjem preden se kršilca ujame in nadvlada, po drugem mnenju, pa da ne preneha veljati kaznovanje s kesanjem, preden se kršilca dobi. Kar se pa tiče kesanja povezanega s kaznovanjem za krivo obdolžitev so islamski pravniki soglasni,

¹⁶ El- Munteka (7/135)

da velja kaznovanje za storilca tega greha, vseeno preden se ujame ali potem. O tej tematiki so podrobnosti in tisti, ki želi več informacij o tem, se lahko vrne na islamske pravne knjige.

4. Preklic po pričanju : preklic prič za njihovo pričanje po sodbi in preden se izvrši sodba pomeni prenehanje veljave kaznovanja za obtoženega.

5. Sovpadanje (ponavljanje) več dejanj: Če se ponavljajo kazni iste vrste, še preden se izvrši kaznovanje, potem za vsa dejanja sledi le eno kaznovanje.

Pogoji obveznosti kaznovanja ¹⁷ :

1. Zadolženost (razum in spolna zrelost). Zato se ne izvršuje kaznovanje nad mladoletniki (spolno nezreli), nerazumnimi osebami, slaboumnimi in ne nad pijanimi osebami, razen po njegovi streznitvi, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim, **" Pero je povzdignjeno nad tremi: nad nerazumnim, vse dokler se mu razum ne povrne, nad osebo, ki spi vse dokler se ne zbudi in nad mladoletnikom vse do spolne zrelosti."** (Navajajo Ahmed, Ebu Davud, El-Hakim in El-Albanij v "Sahih El-Džami").
2. Svobodna izbira brez prisile. Vzvišeni Allah je dejal: **" Človeka, ki se izneveri Allahu, potem ko je že veroval Vanj – razen če je prisiljen v to in mu v srcu še naprej živi vera – čaka Allahova kazen. Na ljudi, katerih prsi se bodo napolnile z nevero, bo padla Allahova jeza. Čaka jih huda kazen."** (Poglavje "En-Nahl" (Čebele), 106. verz)
3. Zdravje in sposobnost. Zato se ne izvršuje kaznovanje nad bolnikom in fizično slabo osebo, razen po njegovi ozdravitvi.
4. Znanje o prepovedanosti (dejanja).

Pohvalno je prikrivanja (dejanja) muslimana¹⁸: Tisti, ki je očividec grešnega dejanja muslimana ima izbiro med tem, da opravi pričanje, s tem da računa na nagrado pri Allahu ali pa, da to prikrije svojemu bratu muslimanu, to pa je bolje (glede tega obstajajo podrobnosti, tisti ki želi izvedeti več, se lahko vrne na islamske pravne knjige), ker je Allahov poslanec, mir z njim, dejal: **" Tisti, ki prikrije (slabo dejanje) muslimana, ga bo Allah prikril na tem in onem svetu."** (Navaja Muslim)

¹⁷ Sahih FikhuSune (4/13)

¹⁸ Sahih FikhuSuna (4/20) .

Sum glede krutosti kaznovanja:

V zahodnih medijih se prenaša, da je kaznovanje, katero je uzakonil islam za nekatera kriminalna dejanja (umor, sekanje roke in kamenjanje) surovo, barbarsko in divjaško kaznovanje in da ni primerno za sodobni čas ?!!

Odgovor na ta sum:

Vsi se strinjajo, da ti zločini povzročajo škodo, katera je dobro znana in ni skrita družbi, in da se je potrebno boriti proti njim in jim posvetiti pozornost z ukazom za njihovo kaznovanje. Razlike so samo v vrsti kaznovanj! Vsak naj se vpraša: Ali so kazni, ki jih je vzpostavil islam bolj učinkovite in bolj uspešne v presekanju sledenja zločinov (kriminala) ali njihovega zmanjšanja ali kazni, katere so postavili in uzakonili ljudje, s katerimi se samo povečuje in širi kriminal!? Pokvarjeni del se mora odsekati, da bi bil zdrav preostanek telesa !

- Razumsko je znano, da mora biti vsako kaznovanje surovo, da bi bilo to preprečevanje in odvračanje kriminalcev (od teh dejanj) in če ne bo takšno, potem je izgubilo svojo veljavnost.
- Resnično je zapuščanje prakticiranja kaznovanja, zaradi vzroka njene krutosti, krivično za celo družbo, kako naj bo varen posameznik za svoje življenje, premoženje in čast? Zato je izvrševanje kaznovanja milost za celo družbo in tudi za tistega, ki je kaznovan, tako npr. kirurg opravlja operacijo in odstrani z rezanjem del iz telesa bolnika, z namenom njegove ozdravitve, tako je zunanja podoba njegovega dejanja ta surovost glede pravice odstranjenega dela, vendar je v resnici usmiljenje do preostalih delov telesa, da ostanejo zdravi. In tako tudi sankcije za krivična dejanja odstranjujejo, tisto kar je pokvarjeno v družbi, da bi bila zdrava družba.

Povezava med islamsko zakonodajo in človeškimi zakoni

Osnova stvari v islamski zakonodaji je dovoljeno in dopustno, zaradi govora Vzvišenega: **" Mar ne vidite, da vam je Allah podredil vse, kar je v nebesih in na zemlji, da vas obilno obdaruje s svojimi blagoslovi, vidnimi in nevidnimi? (Poglavje "Lukman", 20. verz)**

Razen če se navaja dokaz iz islamskih virov, da je ono prepovedano, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim,: **Tisto, kar je dovolil Allah v svoji knjigi to je dovoljeno, tisto kar je prepovedal, je prepovedano, tisto kar je zamolčal, je to velikodušna oprostitev, zato sprejmite od Allaha velikodušno oprostitev, ker Allah zares ni pozabljen, potem je citiral naslednji verz: "Tvoj Gospodar pa ni pozabljen."** (Kur'an: poglavje "Merjem" (Marija), 64. verz) – Zabeleženo v El-Mustedreku

Torej, islamska pravo ni prepovedalo človeške zakone, ki urejajo življenje ljudi, temveč jih je dopustilo, vse dokler se mu ne zoperstavljajo, kot so pomorski zakoni ali zakoni o delu itd., ampak je prepovedalo tiste zakone, ki uzakonjajo kriminal (zločine) ali prepovedane stvari, ki jasno slabo vplivajo na človeštvo, bodisi intelektualno, finančno, družbeno, moralno ali zdravstveno, zato je prepoved razodeta v korist človeka samega, ker je resnično Allah v Njegovih zakonodajah neodvisen od svojih bitij, nikoli mu ne bodo škodile njihove nepokorščine niti Mu koristile njihove pokornosti, Vzvišeni Allah je dejal: **Reci: "Moj Gospodar je prepovedal le razvrat, tako javni kot tajni, greh, nepravilno napadanje, enačenje drugih z Allahom v tem, za kar On ni dal nobenega dokaza, in govoriti o Allahu tisto, česar ne veste."** (Poglavje "El-Araf " (Višave), 33. verz)

• ZAHTEVA ZA PRAKTICIRANJE ISLAMSKEGA PRAVA V ZAHODNIH KRŠČANSKIH DRŽAVAH

1. Sodišča islamskega prava v nemuslimanskih državah

Obstajajo medijske kampanje in tiskovna poročila, ki obsojajo obstoj svetov ali sodišč islamskega prava v nekaterih nemuslimanskih zahodnih državah, katere so dovolile njihovo delovanje in jih kodificirale. V resnici pa to niso sodišča v klasičnem pravem zakonsko-pravnem pomenu, ampak so to svetovi, ki pomagajo muslimanom glede družinskega prava; v primerih poroke, ločitve, dedovanja in drugega, tako npr.: če ubije oseba neko drugo osebo, ti sveti ne bodo vzpostavili kazni za umor, ampak ga bo policija odpeljala na legalno zakonsko (normalno) sodišče v tisti državi. Toda te medijske kampanje in tiskovna poročila hočejo zastrašiti državljane, v teh državah, s temi sveti ter jih predstavlja kot napad na njihovo državo, to pa so nesmiselne, neresnične besede, utemeljene na nevednosti ali čistem preziru do islama in njegovih slednikov, zato ker

povzroča, da ljudje mislijo, da se izpolnjuje prakticanje kazni, predpisanih v islamski zakonodaji znotraj njih (svetov, sodišč), daleč od oči policije!!

Dejansko pa so ti sveti podobni zakonu osebnih stanj za nemuslimane, kateri se uporabljajo v samih islamskih državah. Od tolerance islamske zakonodaje je to, da je ona dovolila nemuslimanom, ki prebivajo v islamski državah, sojenje po njihovih zakonodajah v številnih zadevah, kot je poroka, ločitev in drugo. Islamski zakoni jim ne ukazujejo, tisto kar se prakticira nad muslimani v teh zadevah, razen če oni želijo dati zahtevo na islamska sodišča, da ona presodijo med njimi. Celó v nekaterih dejanjih za katera predpisuje islamska zakonodaja njihovo prepoved in kaznovanje, jo ne prepoveduje za nemuslimane, kot je pitje alkohola (opojnih sredstev) in uživanje svinjine, zato ker oni verjamejo, da pitje alkohola in uživanje svinjine, ni prepovedano, čeprav je v resnici prepovedano v njihovem verovanju in obstajajo številni dokazi o tem.

Med primeri, zlonamernosti teh medijskih kampanj in tiskovnih poročil usmerjenih in spolitiziranih, je odgovorni urednik enega programa na enem od satelitskih kanalov, ki sprašuje muslimane, ki prebivajo v njegovi državi, kateri zakon ima prednost za njega, islamski zakon ali zakon te države? Musliman je odgovoril v vsej spontanosti in čistoči: "Islamski zakon ima prednost." To je zelo naraven odgovor, ker je vprašanje samo po sebi na napačnem mestu in spodbuja le prezir in rasizem s strani urednika programa. Zato, ker musliman namerava s svojim odgovorom povedati to, da Allahov govor ima prednost pred govorom človeka, in s tem ni nameraval tega, da on ne spoštuje zakon te države!!

To pa zato, ker mu islamski zakon ukazuje, da ne krade, ubija ali goljufa ljudi, vse to isto pa mu ukazuje tudi človeški zakon in v tem ni nasprotovanja, tisto kar je nameraval musliman s svojim odgovorom je to, da če človeški zakon v tej državi nemuslimanu dovoljuje, da si vzame ljubico ali pije alkohol (opojna sredstva) ali dela abortus ali je svinjino, on pa ne bo sledil tem olajšavam, ampak bo sledil Allahov predpis glede tega in tako ne bo pil alkohola (opojnih sredstev), imel ljubico ali ubijal zarodek z abortusom, in to ne pomeni, da bo on s svojim odgovorom ogrozil zakon te države. Kar se pa tiče drugih kazni, kot je kazen za krajo ali umor, potem se nad izseljenim muslimanom ne bo prakticirala kazen, ki je predpisana v islamski zakonodaji, to pa zaradi vzroka oddaljevanja obstoja njenih pogojev, ukaz kaznovanja zastopa in izvršuje muslimanski vladar, prav tako zaradi dejstva, da je on znotraj te države v skladu z njeno ureditvijo in njenimi zakoni in muslimanu je ukazano, da spoštuje in izpolni tekoče sklenjene pogodbe in ugovore, mi pa tukaj govorimo o muslimanu, ki živi v krščanski državi i ne islamski državi.

Temveč mora muslimanski izseljenec, ki živi v neislamski državi, spoštovati in se ravnati po zakonih te države, dokler mu ne ukazuje dejanja neposlušnosti do Vzvišenega in Vsemogočega Allaha, in če mu ukaže dejanje neposlušnosti do Vzvišenega in Vsemogočega Allaha, potem se on mora izseliti iz te države, katera ne spoštuje verske svobode in osebne pravice. Na primer, če ti zakoni ukažejo muslimanski ženski, da sname pokrivalo (hidžab), v tem primeru je dolžnost te ženske, da se takoj izseli iz te države, tako da reši sebe od teh nesmiselnih zakonov ter ji ni dovoljeno, da se zoperstavi z nasiljem in podobnimi sredstvi proti oblasti, če pa se zoperstavijo zakoni te države s pravicami muslimana, ki v tej državi prebiva, ampak brez tega, da mu ukazujejo dejanja neposlušnosti do Allaha, tukaj je dovoljeno muslimanu, da se sooči s temi zakoni na miren način skozi parlament, tisk ali podobnimi mirnimi sredstvi, da se pokaže njegovo nasprotovanje temu zakonu!! Kot na primer, če zakon ne dovoli graditev molilnice (mesdžida) tako, da lahko muslimani opravljajo svoje molitve v njej ali pa, da zakon preprečuje muslimanom poligamijo, po drugi strani pa dovoljujejo prijateljice (ljubice) poleg žena, v tem primeru je dolžnost temu muslimanu, da se zateče k pravosodju ali zakonodajnim svetom, kot so parlament ali se zateče k tisku, tako da lahko doseže svoje verske pravice, katere mu je ukazal Vzvišeni in Vsemogoči Allah, kot je molitev ali mu je On dovolil stvari, kot je poligamija.

2. Ali je dovoljeno zahtevati od zahodnih držav, da uporabljajo islamsko zakonodajo

Tako na primer obstaja nekateri muslimani izseljenci ali novi muslimani v nekaterih zahodnih državah, ki nosijo črne zastave, na katerih so napisana besedila dveh pričanj (s katerimi se vstopi v islam) in transparente na katerih je napisano zakonodaja Anglije, ali je to dejanje pravilno ali napačno?

Da bi ugotovili, odgovor na to vprašanje je treba sprejeti naslednje ugotovitve:

- Da oni prvo niso opravili pravilno seznanjanje o islamski zakonodaji kot državljani te države, ampak oni takoj od ljudi zahtevajo, da jo uporabljajo, oni pa dobro vedo, da je vse kar je v njihovi domišljiji, glede islamske zakonodaje, le kazni predpisane v (islamskem) zakonu, kot so sekanje roke tatu in drugo, in kako naj se potem pričakuje od njih, da

sprejmejo misel o uporabi islamskega zakona nad njimi !! In oni jih ,s temi dejanji, ne seznanjajo z islamsko zakonodajo, ampak jih ustrahujejo z njo !!

- Da oni večinoma zamenjujejo pojem (islamskega) prava in islamske vere v smislu, da so oni s svojimi dejanji mislili, da jih povabijo v islam, ampak na ta način, katerega oni sledijo, ljudje razumejo, da oni želijo izvajanje islamskih zakonov nad njimi, in v najprilnejšem pomenu ljudje razumejo, da se želi izvajanje predpisanih kazni v islamski zakonodaji nad njimi.

- Islamska zakonodaja (pravo) je zakonodaja islamske države, zato ni potrebno zahtevati, da jo uporabljajo nemuslimanske države, ker nam celotna zgodovina islama od časa Allahovega poslanca, mir z njim, in pravičnih kalif ne omenja, da je nekdo od njih kadarkoli zahteval od nemuslimanskih držav, da uporabljajo (prakticirajo) muslimansko zakonodajo!!

Potem, kako je mogoče od države, ki ni sprejela islamsko vero in je njena večina sprejela krščansko vero ali judovsko vero ter ji vlada krščanski vladar ali judovski vladar, zahtevati da uporablja zakonodajo, ki ni njihova zakonodaja?!!!

- Zahteva po uporabi islamskega prava kot zakonov, je potrebno da se izpopolni preko pravnih okvirjev, tako da se sprejme ta zahteva znotraj parlamenta, ker je on edini posebno izbran (pristojni) organ za sprejetje zakonov, ker če se bo sprejel skozi dvigovanje transparentov na ulicah, bo to vplivalo na varnost državljanov in bo učinek nasproten ter bo povzročilo škodo v prizadevanju samega poziva.

3. POGLAVJE

- ISLAMSKI ZAKON IN ČLOVEŠKI ZAKON TER URESNIČEVANJE NAMERAVANEGA**
- KAZNOVANJE KRADLJIVCA MED REZANJEM ROKE IN ZAPOROM**
- KAZNEN ZA KRAJO V SVETEM PISMU**
- SAMOOBRAMBA V ISLAMSKEM PRAVU**
- SAMOOBRAMBA V SVETEM PISMU**
- SAMOOBRAMBA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**

• ISLAMSKI ZAKON IN ČLOVEŠKI ZAKON TER URESNIČEVANJE NAMERAVANEGA

Resnično so vsi kazenski zakoni postavljeni, da dosežeta dva glavna cilja in to sta:

- **Odvračanje:** in to tako, da odvrnejo kršitelja, da se ponovno vrne na svoje (kaznivo) dejanje, in da odvrčajo ljudi, da bi mu sledil v delanju tega (kaznivega) dejanja.
- **Milost do posameznika in ljudi:** milost do posameznika z njegovim odvrčanjem k pristopanju dejanja s katerim krši pravice drugih in tako se uresničuje milost do tega posameznika, ker ponovno ne pristopa k svojemu (kaznivemu) dejanju in tako se ne spusti nanj kazen, uresniči se tudi milost do ljudi z zaščito njihovih pravic, tako da nihče ne pristopi k njihovemu kršenju!!

Tukaj se postavlja vprašanje, katero od njiju bolj odvrča in je istočasno najbolj milostno za ljudi, islamski zakon ali postavljeni človeški zakon?!

Naj vzamemo nekaj njegovih primerov, od njih je na primer kaznivo dejanje tatvine in kaznovanje kradljivca med islamskim zakonom in človeškim zakonom, tako da vidimo kateri med njima je uspešnejši v uresničevanju maloprej omenjenega namena oz. cilja!!

• KAZNOVANJE KRADLJIVCA MED REZANJEM ROKE IN VEČLETNO ZAPORNO KAZNIJO

Na začetku moramo vedeti, da kaznovanja niso vrline ali nekaj dobrega, če bi bilo tako, se ne bi imenovala kazen in bi izgubila svojo primarno vlogo, to pa je odvrčanje, in tako, ko mi resnično primerjamo kazen za krajo med rezanjem roke (dlani) in kaznijo zapora, mi s tem zares primerjamo med dvema slabima dejanjema, ker je dejansko vsaka od njiju kazen, vendar mi izbiramo najboljšo od dveh slabosti in manj škodljivo med njima.

Če pogledamo logično, razumno in naprej v prihodnost, daleč od čustev, se nam pokaže, da kazen rezanja roke bolj odvrča kršitelja od zaporne kazni, kot primer presekanja vsake sledi (temu) kriminalu, ker če bo tat resnično vedel, da mu bo odrezana roka, ni razumno, da pristopi h kraji, in tako je rešena njegova roka in rešen je tudi denar ter premoženje ljudi. Glede zaporne kazni, čeprav se ona šteje kot kazen, pa ona ne odvrča kradljivca od ponovnega pristopa k kriminalnemu dejanju kraje in ona je le začasna kazen za določen čas, potem se ga izpusti na prostost, da stori druga kriminalna dejanja, upoštevajoč da kriminalec podcenjuje to kazen!! Vzvišeni Allah je dejal: " **Tatu in tatici odsekajte roke.**

To naj jima bo kazen za storjeno delo in opomin od Allaha. Allah je Vsemogočen in Moder." (Poglavje "El-Maide" (Miza), 38. verz)

Vzvišeni Allah je dejal: "Nekalen minellahi" to pomeni 'kazen od Allaha', da bo kaznovan za to dejanje in ta kazen je od Allaha in ne od bitij. Dolžnost bitij je, da Mu se pokorijo, ker On resnično bolj ve njihova stanja in kar odgovarja njihovim zadevam in njim na tem svetu. In dejstvo je, da kazen rezanja roke kradljivcu bolj odvrača (od tega dejanja) kot zaporna kazen, kakor tudi da je ona bolj milostna do njega in vseh ljudi!! Ona s svojim odvrčanjem kradljivca, da pristopi ponovno k svojemu kaznivemu dejanju, širi varnost med ljudi, da živijo njihove duše v družbi spokojno, varno, tako da se ne boji nihče med njimi za svoj denar in svoje premoženje, po drugi strani pa je tudi bolj milostna do samega kradljivca, ker ga rešuje pred škodo in neprijetno umazanijo zaporne kazni. Znano je namreč, da je skupnost zapornikov, skupnost v kateri so združeni kriminalci različnih kriminalnih dejanj, in te škode ter slabosti uničujejo samega kriminalca in tudi uničuje celotno družbo, od teh škodljivosti so naslednje:

1. Povečanje kriminala storilca kriminalnega dejanja: resnično je med škodljivostmi zapor zapiranje kršitelja, neglede na majhnost njegovega (kaznivega) dejanja, tako da se on v kriminalnem okolju uči številnih različnih vrst in oblik umetnosti kriminala, tako je zapor podoben univerzi, v kateri kriminalci izmenjujejo izkušnje, tako se majhen kriminallec na področju kriminala pomeša z velikimi kriminalci ter se od njih nauči drugih bolj nevarnih kriminalnih metod (načinov). Tako se vrne majhen kriminallec, po njegovi izpustitvi, v družbo kot velik kriminallec, ki je bolj nevaren za družbo, ker gradijo kriminalci medsebojna prijateljstva se ta nadaljujejo tudi po izpustitvi iz zapor in tako se oblikujejo nove kriminalne mreže, katere vključujejo morilca s promotorjem drog, s farmacevtom, z računalniškim programerjem, z jedrskim znanstvenikom, oni pa niso zbrani skupaj, razen zaradi vstopa v zapor, da prestanejo kazen za različna kazniva dejanja po vrsti in velikosti!!! Ta nevarna stvar, zaporne kazni, je spodbudila številne pravne zakonodajalce, da izmislijo teorijo izolacije med zaporniki znotraj zapor, in seveda je ta teorija dokazano neuspešna že na prvi pogled, z ozirom na nezmožnost njenega prakticiranja v praksi, pa tudi zaradi izolacije med zaporniki, to jim namreč povzroča psihične in nevrološke težave, poleg tega bodo finančni stroški vzeli veliko denarja poštenih državljanov iz davkoplačevalskega denarja za izgradnjo velikega števila velikih zaporov ter njihovo opremljanje, da se jim omogoči razpoložljivost take izolacije (samice) med zaporniki!!!

2. Psihološka in moralna počasna smrt za kriminalca (storilca): zaporna kazen uniči psihološko stanje in konča se, v večini primerov, popolnoma smisel življenje za zapornika takoj, ko je vstopil v zapor. On je ujet v kletki, podobno kot nevarne živali in v popolni izolaciji od zunanje družbe, z njegovo izpustitvijo po prenehanju zaporne kazni, se on vrne v družbo, še bolj izoliran in še bolj nevaren, ker je za njega težava, da se ponovno privaja v civilizirani mestni družbi, prav tako se vrne s številnimi psihičnimi in nevrološkim težavami, katere škodljivosti niso skrite !!

3. Počasno smrt za kriminalca (storilca) finančno: zaporna kazen uniči finančno življenje zapornika in popolnoma propade, takoj ko je vstopil v zapor; če je bil zaposlen bo sprejeta razrešitev njegovega dela, čeprav je lastnik podjetje in dejavnosti, bo propadlo njegovo poslovanje in bo izgubil svoje posle, temu sledi tudi propad finančnega življenja za njegovo družino in vsake osebe, ki je finančno odvisna od njega, zaposleni, ki delajo pri njem bodo izgubili svoje službe, to bo vplivalo na njihove družine in celotno družbo s finančno škodo, brez njihove krivice pri tem !!

4. Počasno smrt kriminalca (storilca) družbeno: zaporna kazen dokonča družbeno življenje zapornika, in kakšno družbeno življenje bo imela oseba, ki je bila zaprta v zaporu in izolirana, daleč od svoje žene, svojih otrok, svojih bližnjih in svojih prijateljev!!

5. Kolektivno kaznovanje vsake družine kriminalca (storilca): družina zaprtega kriminalca (storilca) resnično doživlja psihično in družbeno mučenje, zaradi njegovega zapiranja v zapor daleč od njih, tako so ženi vzeli njenega moža, materi so odtujili njenega sina, majhni otroci so prikrajšani za svojega očeta brez kakršnekoli njihove krivice !! In kako lahko zapornik izpolnjuje psihološke, finančne, seksualne in družbene potrebe svoje žene, kako lahko on vzgaja svoje otroke ter jim da sočutje in skrbništvo, kako lahko on izpolnjuje skrb za svojo mamo in očeta, če so bolni in nemočni ?! V resnici te zadeve, je v njegovem zapiranju v zapor tudi zapor za njih vse skupaj!! To je dejansko stanje moškega zapornika, če pa je zaprta ženska in ima majhne otroke in ni nikogar, ki bi skrbel za njih ter zastopal njihove zadeve, kakšna so potem to kruta srca, katera bodo oddaljila mater od svojih majhnih otrok in se od njih poslovijo, tako da jih pošljejo v eno od državnih institucij, katera bo za njih skrbela !! In kakšno skrb lahko ponudi taka institucija za otroke, kateri so oddaljeni od svoje matere ? Ja, dala jim bo jesti, piti in oblačila, ampak jim ni zmožna ponuditi sočutja, nežnosti, toplino materinstva in lepo vzgojo!!

Nobenega dvoma ni, da se bo s tem ustvarila nova generacija, z dovolj psihološkimi in vedenjskimi (moralnimi) kompleksi, katere negativne posledice se bodo pokazale v prihodnosti in nikoli z njimi ne bo stabilno stanje v družbi!!

6. Počasno smrt kriminalca (storilca) politično: zares je zaporna kazen počasna in tudi hitra smrt za kriminalca, kateri je lahko v resnici nedolžen in so mu pripisane neresnične obtožbe. V eni od razvitih držav je bila izdelana načrtovana obtožba finančne korupcije najbolj uglednega opozicijskega politika v državi, večina razvitih držav so opisale te obtožbe kot neresnične in da so one izdelane zaradi političnih razlogov, da bi se popolnoma oddaljil ta opozicist, kateri ima glas, ki vpliva na množice, iz političnega prizorišča. Njegova vlada, je seveda, imela dve izbiri; ali da ga ubije z atentatom in odstrani njegovo telo ali pa da ga politično odstrani z njegovim aretiranjem in njegovim izločanjem iz družbe in množic !!!

7. Državni proračun in spoštovani državljani prenašajo ogromno finančno breme:

Stroški gradnje zaporov in njihovo vzdrževanje, stroški njenih varnostnikov in plač delavcev v njih od častnikov in vojakov ter stroški njihovega oboroževanja, stroški posebnih avtomobilov za deportacijo zapornikov iz oddelka na sodišče in obratno, stroški prevozov častnikov iz njihovih stanovanj do mesta njihovega dela, stroški hrane in prebivanja zapornikov znotraj zaporov, so vsi na breme spoštovanih državljanov, kateri so v resnici oropani že pred tem, to pa zato, ker država povečuje davke na dohodek poštenih državljanov, tako da jih lahko porablja na zapornike, z drugimi besedami to pomeni, da je tat ukradel že prej in potem še krade po vstopu v zapor drugič, ampak na posreden način !! S tem načinom postane pošten državljan drugi tat, zaradi vsega tega davčnega pritiska, ki pada nanj in namesto, da bi on porabljal svoj denar v izboljšanju poučevanja svojih otrok in izboljšanja svojega življenja, on porablja svoj denar na hrano in prebivanje kradljivca, ki ga je oropal !! Po drugi strani, če bi se ta denar, ki ga država porablja na zapornike, njihove usluge, plače zaposlenih častnikov in delavcev znotraj zaporov, porabljala na izboljšanju stanja ljudi z nizkimi dohodki, ne bi bilo tatov v družbi !! K temu dodajam, da človeški (izmišljeni) zakoni, skozi zaporno kazen, ustvarjajo vojsko zapornikov in vojsko, ki jih čuva od častnikov in vojakov ter dela iz obeh vojsk energijo porabe v družbi, namesto, da bi jih naredila kot energijo proizvodnje, ki se priključi in pomaga v razvoju družbe !!

To so nekatere škodljivosti, ki se nanašajo na prakticiranje zaporne kazni na posameznika in družbo, in zato, če bi se tatu predstavilo sprejemanje kaznovanja z rezanjem roke (dlani) ali sprejemanje večletne zaporne kazni, bo on izbral rezanje ene roke (dlani) in ne bo popolnoma uničil svoje sociološko, finančno, psihološko, smiselno in celo politično življenje! In tudi, če bi se predstavila ista stvar, tistemu opozicijskemu politiku, bi on izbral rezanje ene roke pred zaporom, in tako bo kazen rezanja roke za njega milost in mučenje za tiste, ki so mu izdelali neresnično obtožbo, ker on preprosto ne bo izginil iz političnega prizorišča in se bo še naprej boril proti finančni in moralni korupciji!!

Tukaj sem kot pravnik in aktivist na področju človekovih pravic, pozivam organizacije za človekove pravice in organizacijo Združenih narodov, da vzamejo odločno stališče proti temu gnusnemu, strašnemu in uničujočemu kaznovanju, zaporne kazni za kradljivca !!

Praktična uporaba kazni rezanja roke (dlani): učenjak Salih El-Fevzan, naj ga Allah obvaruje, omenja v enem izmed svojih predavanj, da je v času desetih let slišal samo za dva ali tri primera rezanja roke v kraljestvu Saudske Arabije. Seveda, če primerjamo ta odstotek in tisoče tistih, ki so letno postavljeni v zapor v mnogih razvitih državah, bomo videli, obseg milosti kazni rezanja roke za kradljivca in celotne družbe, ona (ta kazen) je s tem obvarovala varnost za družbo pa tudi varnost za kradljivca z njegovim odvrčanjem, da ponovno pristopi h kraji in tako ne bo padla nanj katerakoli kazen.

Pogoji za rezanje roke (dlani) :

Stvar kraje ni taka, kot si nekateri zamišljajo, da zgolj, ko oseba ukrade se takoj izvede praktično rezanje roke nad njim, namen izvrševanja kazni za krajo ni njegovo oškodovanje, zaradi njegove kraje premoženja, ampak je namen njegovo zaustavljanje (preprečevanje) zastraševanja nedolžnih, varnih ljudi in nasilnega vdora v njihove hiše ter njihovo ropanje. Tako kot se kazen ne prakticira nad vsakim tatom, ampak samo v zelo posebnih primerih, je potrebno izpolnjevati tudi določene pogoje za izvrševanje kazni rezanja roke, in sicer:

1. Da je človeku ukradena vrednost vzeta iz njegovega čuvanega mesta, to zaščiteno mesto je mesto, kjer ljudje shranjujejo svoj denar (vrednosti) kot je npr. blagajna (denarnica, sef) in temu podobno, zgolj jemanje se ne šteje za krajo. Za večino učenjakov je dolžnost sekanja (roke) v primeru, ko tat uspe odpreti (odkriti, vdreti) to zaščiteno in varovano

mesto, tako da tat odpre ključavnico in vstopi (vzame) ali na tem mestu zlomi vrata ali okno ali izvrti luknjo na zidu ali strehi (terasi) ali zavleče svojo roko v žep, da vzame, tisto kar je notri in podobno.

2. Da to (vrednost) vzame iz zaščenega mesta, če pa se tat ujame, znotraj tega čuvanega mesta, preden on izvleče, tisto kar je ukradel, se mu ne odreže roka, ampak bo kaznovan z drugo kaznijo, primerno mišljenju sodnika. V tem je milost in odklanjanje suma, ker lastnik tega zaščenega mesta misli le zato, ker je videl katerokoli osebo, da je vstopila v njegovo čuvano mesto, da ga on ropa (krade), lahko pa se zgodi, da je ta oseba vstopila v to čuvano mesto (kot je blagajna, trgovina itd.) zaradi drugega namena in ne kraje.

3. Oropana oseba mora zahtevati od tatu svoj denar (vrednost), če to ne zahteva, potem ni dolžnost rezanja roke. Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "**Oprostite medsebojno kaznovanje, tisto kar mi pride od kaznovanja je dolžnost (izvršiti).**" (Navajanje je pravilno, Ebu Davud.)

Ko je Safvan bin Umejeh ujel tatu, ki ga je okradel v molilnici in potem, ko je odšel z njim k Allahovemu poslancu, mir z njim, mu je želel odpustiti (to krajo), Allahov poslanec, mir z njim, pa mu je dejal: "**Zakaj to ni bilo prej, preden si prišel z njim k meni.**" (Navajanje je pravilno, Ebu Davud.)

4. Da se osebi ukrade določen znesek denarja (premoženja), če je izpod te vrednosti potem ni dolžnost rezanja roke.

5. Da se dokaže kraja s pričanjem dveh pravičnih oseb ali dvakratnim priznanjem samega tatu.

6. Da je tat vzel stvar na skriti način, če ni vzel na skriti način, ni potrebno rezanje roke, kot če bo odnesel denar (vrednost) na način prevlade in nasilja pred pogledi ljudi ali si ga prilasti, to pa zaradi dejstva, da bi lahko lastnik premoženja zaprosil za pomoč in da ga ujamejo, prav tako, če on vzame (denar, vrednost) na način goljufije, tako da mu nekdo nekaj zaupa, na način da mu da nekaj na uporabo brez nadomestila ali mu da stvar na čuvanje in jo vzame ter trdi, da jo je izgubil ali to zanika. Razlog za to je v tem, da je bilo premoženje pod njegovim varovanim mestom, v katero mu je bilo dovoljeno vstopiti, Allahov poslanec, mir z njim, pa je dejal: "**Ne seka se roka goljufu, plenilcu in prevarantu.**" (Navaja Et-Tirmizij, navajanje je pravilno po El-Albaniju) Prevarant je tisti, ki javno vzame stvar, opirajoč se na hitrost pri pobegu. Allahov poslanec, mir z njim, je bil vprašan: "**O datljih, ki visijo (na veji)? In je rekel: "Kdor se naje, ko je zelo potreben, razen da vzame v skuto svoje obleke, nima nobene kazni, kdor pa odide s tem, bo plačal globo (odškodnino) podobno temu (v vrednosti) in bo kaznovan, tisti**

pa, ki ukrade iz nje (palme) nekaj, potem ko to zbere v sušilnico za sadje in doseže vrednost ščita, mu bo odsekana roka." (Sahih Ebu Davud)

Iz tega častnega navajanja ugotavljamo, da je kazen sekanja roke najvišja kazen za krajo, pred katero gredo druge kazni kot so globa oz. denarna (premoženjska) odškodnina in druge kazni.

7. Da je tat (ropar) versko zadolžen – pameten in spolno zrel - tako se ne reže roka mladoletnemu, ki ni spolno zrel niti osebi brez pameti (razuma), ker so oproščeni verskega zadolževanja.

8. Da se je tat sam odločili (za krajo) , tako se ne reže roka tistemu, ki je bil prisiljen na krajo, ker je on opravičen.

9. Da je on vedel, da je to prepovedano, tako se ne reže roka za tistega, ki ne ve, da je to prepovedano in to se razlikuje od človeškega zakona, kateri predpisuje , da **" Ni opravičila za nevednost"**, in tako če oseba stori katerokoli kaznivo dejanje iz nevednosti, da ona spada v kriminal, ga človeški zakoni kaznujejo in ne upoštevajo njegovo opravičilo in njegovo nevednost, da se to dejanje uvršča med kriminal. V to past je padlo veliko potnikov, ki obiskujejo tuje države zaradi turizma, zdravljenja, študija in temu podobno, zaradi njihovega nepoznavanja zakonov te države.

10. Da tat ne bo imel sum glede denarja (premoženja) oropanega, ker se kaznovanje zavrača ob sumu, podobno temu je, če bi ukradel nekaj na kar ima pravico, in tako, če bi ukradel oče iz premoženja svojega sina, mu ne bo odsekana roka, prav tako stari starši (dedki in babice in navzgor po rodovini) če ukradejo iz premoženja svojih potomcev, če ukrade otrok svojemu očetu se mu ne bo odsekala roka, ker sin običajno ima vpogled (prost dostop) v premoženje očeta, če ukrade eden izmed zakoncev drugemu, se tudi ne bo odsekala roka, če ukrade musliman iz državne blagajne se ne seka roka, ker vsak musliman ima pravico v njej. Če ukrade upnik (kreditor, posojilodajalec) iz premoženja svojega dolžnika je pogoj, da ta dolžnik zanika vračilo dolga ali je odlašal z izplačilom pod pogojem, da ukrade vrednost na katero ima pravico in ne več od tega, potem se ne seka roka. Če ukrade oseba iz potrebe, da bi se rešil lastnega uničenja kot npr. da ukrade, da poteši uničujočo lakoto ali žejo, potem ni kazni zanj in se ne seka roka, pod pogojem, da je količina, ki jo je ukradel, količina s katero prepreči svoje uničenje (smrt) od lakote in žeje.

11. Da tat ni naredil preklic svojega pričanja za krajo, če je dokaz za krajo pričanje samega tatu (kradljivca) ter je potem pred sekanjem roke, preklical svoje pričanje (svoje priznanje), se mu razveljavi kaznovanje, ker preklic po pričanju prenaša sum.

Sum: Nekdo bi lahko rekel , zakaj se reže roka tistemu, ki je ukradel določeno količino, ki presega mejno vrednost, medtem ko se ne odreže roka prevarantu, ki je lahko utajil, (poneveril) zelo veliko vsoto denarja (premoženja) ?

Ibn Kajjim, naj mu se Vzvišeni Allah usmili, je v odgovoru na to, rekel: To je od popolnosti modrosti Zakonodajalca, ker se tat ne more zagovarjati pred tem. On dela izvrtino v nadstropju (pritličju), vdira v (skrito) varovano mesto in zlomi ključavnico, lastnik stvari (vrednosti) pa ne more sprejeti boljše varnostne mere od tega in če ne bi bilo uzakonjeno njegovo sekanje roke, bi ljudje kradli eni drugim, povečala bi se škoda, okrepila preizkušnja ljudi s tatovi, za razliko od tistega, ki javno pred ljudmi vzame denar (premoženje) in mu oni lahko odvzamejo, tisto kar je vzel ter poravnajo pravico oškodovanega ali pričajo proti njemu pred sodnikom (vladarjem) in tistega prevaranta (el-muhtelisa), ki lahko vzame denar (premoženje) iz malomarnosti lastnika premoženja in na drugi način, in ne more se določiti vrsta malomarnosti s katero lahko prevarant njega prevara, sicer pa s popolnim varovanjem in budnostjo on ne more prevarati (utajiti, poneveriti).

Kako se odreže (roka): islamskimi pravniki se strinjajo, da se mora upoštevati lepo človeško ravnanje pri kaznovanju tatu, tako se tat odpelje na mesto rezanja roke, na nežen način in ne z uporabe sile, grajanjem in žaljenjem, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim, : " **Ne bodite satanovi pomočniki proti vašemu bratu.**" (– EssilsiletusSahih 1638, šejh Šuajb El-Arnaut pravi, da je navajanje dobro.)

Tako kot je potrebno, da sodnik (vladar) izbere ustrezen čas za rezanje roke, tako se bo izognil hude vročine ali mrazu in ne bo izvrševal kaznovanja v času bolezni tatu, pričakujoč, da bolezen mine, ne bo izvrševal kaznovanja nad nosečnico in žensko po porodu ali katerokoli osebo, ki bi ji izvajanje kazni lahko povzročilo njeno smrt. Ko pride na mesto opravljanja kazni, se bo usedel, preverilo se bo, da se on ne premika , na njegovo zapestje roke se bo postavil oster nož, od zgoraj se bo z nožem močno odsekalo, tako da se odreže zapestje s prvim sekanjem (rezom) in če se ve, za hitrejši način, s katerim bi se odrezalo zapestje, se bo uporabil ta način.

Sum: Nekateri govorec je dejal: Videl sem prizor sekanja roke tatu ene od islamskih skupin v eni arabski državi, v kateri poteka vojna , in sam prizor je bil neprimeren, oni so pristopili nekajkrat k njegovem sekanju roke s topo sabljo, vse dokler mu niso odsekali roke ter so bili ob tem dejanju veseli, izgovarjajoč Allah je velik (Allahu ekber) !!

Odgovor na sum : Da je to dejanje, osebno postopanje, in je v nasprotju z naukom islamske zakonodaje na tem področju , ker ni dovoljeno v islamski zakonodaji rezanje roke tatu na tak način, kot so ga oni opravili. Njihovo dejanje kaže na nepoznavanje njenih naukov na pravi način, temveč so oni s svojim dejanjem ustvarili neprijetno podobo tolerantne islamske zakonodaje! Njihov način nasprotovanja (kršitve) islamskim naukom se kaže na naslednje načine:

1. Da kaznovanje ne potekajo v času vojne: Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "**Ne sekajte rok v bitkah (vojnah).**" (Navaja Et-Tirmizij, El-Albani je to navedbo ocenil kot pravilno v Sahihu El-Džamii 7397, El- Miškat: 3601)

Ibn El-Kajjim je dejal: " To je kazen od Allahovih kazni in On je prepovedal, da se vzpostavi v času vojne (bitkah) , boječ se pri tem, da bo temu sledilo tisto, kar je bolj srdito pri Allahu od njenega zadrževanja in njenega odlašanja, od pridruževanja kaznjenca k mušrikom (politeistom) iz jeze in fanatične zanosa (gorečnosti) , tako kot so to rekli Omer, Ebu Derda, Huzejfe in drugi."

2. Da se pri kaznovanju kršiteljev ne veseli temu kaznovanju:

Temu dejanju se ni veselil Allahov poslanec, mir z njim, ampak ga je preziral ter odvrčal od tega, toda vzpostavljanje Allahovih kazni je dolžnost iz pokornosti do Allaha in pokornosti do Njegovih ukazov, Abdullah bnu Mesud je dejal: **Jaz se spomnim prvega človeka, kateremu je Allahov poslanec, mir z njim, ukazal odrezati roko, prišli so namreč s tatom in on je ukazal, da se mu odreže roka, in kot da se je razžalostil obraz Allahovega poslanca, mir z njim, oni so dejali: ' O, Allahov poslanec, ti kot da preziraš njegovo sekanje (roke) ? On je dejal: " In kaj mi preprečuje ? Ne bodite pomagači satana proti vašemu bratu, vodja mora , ko se pri njemu konča razsodba, da jo izvrši, zares je Allah odpustljiv in ima rad odpuščanje (In naj jim oprostijo in naj jim ne zamerijo! Mar vam ne bi bilo ljubo, če bi vam Allah odpustil?")** - Essilsiletussahiha: 1638, šejh Šuajb El-Arnaut pravi, da je navajanje dobro - .

To je kazen za krajo v islamski zakonodaji, za katero smo videli, da je s strani razuma, logike in prihodnosti najbolj učinkovita in najbolj koristna za vzdrževanje in varovanje družbe, zdaj pa pogledajmo, kakšna je kazen za krajo v drugih verstvih.

• KAZEN ZA KRAJO V SVETEM PISMU

1. Kamenjanje in zažiganje tatu ter njegove družine; knjiga Jozue (7/1): (¹ Izraelovi sinovi pa so prekršili zapoved glede zakletve. Ahán, sin Karmíja, ki je bil sin Zabdíja, ta pa sin Zeraha iz Judovega rodu, si je vzel od predmetov zakletve. In vnela se je GOSPODOVA jeza proti Izraelovim sinovom.... ¹⁰ GOSPOD je Józuetu rekel: »Vstani! Zakaj si padel na svoj obraz? ¹¹ Izrael je grešil. In tudi mojo zavezo, ki sem jim jo zapovedal, so prekršili. Da, vzeli so si od zakletih reči; ukradli so jih, jih utajili in dali med svojo opravo. ¹² Zato Izraelovi sinovi ne morejo obstati pred svojimi sovražniki; hrbet bodo obrnili svojim sovražnikom, kajti polastili so se predmetov zakletve. Ne bom več z vami, dokler ne odstranite zakletih reči iz svoje srede.... ¹⁹ Józue je tedaj rekel Ahánu: »Moj sin, daj čast GOSPODU, Izraelovemu Bogu, in izkaži mu slavo! Povej mi, kaj si storil! Ničesar mi ne prikrivaj!« ²⁰ Ahán je Józuetu odgovoril in rekel: »Res je, grešil sem zoper GOSPODA, Izraelovega Boga; tako in tako sem storil: ²¹ videl sem med plenom dragocen babilonski plašč in dvesto seklov srebra in zlat jeziček, petdeset seklov težak, in sem se tega polakomnil ter sem vzel, in glej, zakopano je sredi mojega šotor v zemlji, in srebro je odspodaj. ²² Potem je Józue odposlal sle. Tekli so v šotor in glej, zakopano je bilo v njegovem šotoru in srebro spodaj pod njim. ²³ Vzeli so jih iz šotor in jih prinesli k Józuetu in vsem Izraelovim sinovom ter jih položili pred GOSPODA. ²⁴ Potem je Józue in z njim ves Izrael vzel Zerahovega sina Ahána, srebro, plašč, zlati jeziček, njegove sinove in njegove hčere, njegove vole in njegove osle, njegovo drobnico, njegov šotor in vse, kar je bilo njegovega, in odpeljali so jih v dolino Ahór. ²⁵ Józue je rekel: »Zakaj si nas spravil v nesrečo? GOSPOD te bo spravil v nesrečo ta dan.« Tedaj ga je **ves Izrael kamnal s kamenjem. Nato so jih zažgali z ognjem in jih zasuli s kamni.** ²⁶ In napravijo nad njim velik kup kamnja, ki je do današnjega dne. In odvrnila se je togota jeze Gospodove.)

2. Križanje do smrti: Evangelij po Mateju (27/37,38): (³⁷ Nad njegovo glavo so dali napis o njegovi krivdi: »Ta je Jezus, judovski kralj.« ³⁸ Takrat sta bila skupaj z njim križana dva razbojnika (kradljivca), eden na desnici in eden na levici.)

3. Smrt : 5. Mojzesova knjiga (24/7): (⁷ Ako se zve za moža, ki ukrade enega izmed svojih bratov, Izraelovih sinov, in z njim ravna kot s sužnikom ali ga proda, tedaj naj umrje tisti tat. Tako odpravi hudo izmed sebe.)

4. Suženstvo in trgovina s sužnji: 2. Mojzesova knjiga (22/1-3): (...Tat mora dati odškodnino (lastniku ukradenega blaga); če nima ničesar, **naj ga prodajo kot sužnja** za vrednost ukradenega blaga, katero bodo dali lastniku ukradenega blaga.)

V islamu pa se obračuna vsaka oseba glede na njen kriminal in se ona kaznuje glede narejenega greha ter se ne prekorači to kaznovanje na druge osebe, Vzvišeni Allah je dejal: **"In vsaka oseba si prisluži le tisto, kar je storila in obremenjeni se ne bo bremenil z bremenom drugega. Nato bo sledila vrnitev k vašemu Gospodarju, On pa vas bo obvestil o vaših razhajanjih."** (Poglavje "El-En'am" (Živina), 164. verz)

• SAMOOBRAMBA V ISLAMSKEM PRAVU

Če človek napade na življenje, premoženje ali čast druge osebe ali ga brezpravno (krivično) napade želeč njegovo premoženje ali življenje, potem je njemu in drugim dovoljeno odvrniti na napad s potrebno sposobnostjo, da ga v tem prepreči, začeli bodo z najlažjim in potem lažjim načinom, če je to mogoče. Če je možno preprečiti napadalca z besedami se ne uporabljajo udarci, če ga je možno preprečiti z udarci roke, se ne uporablja palica, če ga je možno preprečiti z odsekanjem dela telesa, ga je prepovedano ubiti, če pa ga ni možno preprečiti razen z ubijanjem, je dovoljeno tistemu, ki se brani, da ga ubije in ne odgovarja za to. Če ga je možno ujeti (napadalca) v begu, mu je (napadenemu) to dolžnost, ker je napadenemu ukazano, da sebe opraviči na najlažji in najmanjši način.¹⁹

Vzvišeni Allah je dejal: **"In če vas kdo napade, ga napadite kot je on napadel vas. In bojte se Allaha in vedite, da je Allah zares z bogaboječimi."** (Poglavje "El-Bakare" (Krava), 194. verz)

Samoobramba pred napadalcem ima naslednje pogoje:

1. Da se je tam zgodil napad: v pomenu, da se je oseba napadla brezpravno (krivično).
2. Da se je zdaj (takoj) zgodil napad: če je bil napad z grožnjo, da se bo nekaj storilo v prihodnosti potem ni dovoljena samoobramba, ker ni samoobrambe preden se zgodi napad, toda če potegne nanj in mu grozi s sredstvom za ubijanje kot je orožje, potem ima on pravico, da mu odvrne in da ga prepreči v tem.

¹⁹ Poglej : Enciklopedija islamskega prava, Muhammed bnu Ibrahim bnu Abdullah Et-Tuvejdžiri

3. Predložitev dokaza, katero dokazuje napad na njega s strani napadalca, zgolj besede se ne sprejmejo, če bi bilo to sprejeto, bi se prelivala kri pod pretvezo obrambe pred napadom.

4. Postopnost v odvrčanju napada napadalca: na upoštevanje načela postopnosti v obrambi kaže govor Allahovega poslanca, mir z njim, človeku ki ga je vprašal: " **O, Allahov poslanec, kaj meniš, če je moje premoženje napadeno ? On je rekel: Išči pomoč in prisezi na Allaha.**²⁰ **On (človek) je rekel: In kaj če mi to zavrnejo (ne sprejmejo) ? On (Poslanec) je dejal: Išči pomoč in prisezi na Allaha. On je ponovil: In kaj, če mi to zavrnejo ? On je ponovil: Išči pomoč in prisezi na Allaha. On je spet ponovil: In kaj če mi to zavrnejo ? On (Poslanec) je dejal: Potem se bojuj, in če boš ubit boš v Raju, če pa ga boš ubil bo (on- napadalec) v ognju.**" (Musned – Ahmed, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno in prav tako šejh Šuajb El-Arnaut.)

• SAMOOBRAMBA V SVETEM PISMU

2. Mojzesova knjiga - Exodus (22/2): (² Ako se zasači tat pri vlomu in ga kdo udari, da umrje, ne bodi kriv krvi.)

Treba je omeniti, da je grški prevod naslanjajočega se prejšnjega besedila , ki je navedeno, drugače od arabskem prevoda, rečeno je: **Exodus (22/2):** (² in če se ulovi kradljivec, ko krade, se izvrši njegov uboj takoj na njegovem mestu, tisti pa , ki ga bo ubil nima nobene odgovornosti za njegov uboj).

(Αν ο κλέφτης συλληφθεί επ' αυτοφόρω να κλέβει, θα εκτελείται επί τόπου, κι εκείνος που θα τον σκοτώσει δεν θα φέρει ευθύνη για το φόνο του.)

²⁰ V pripovedovanju se trikrat ponavlja, da oseba priseze na Allaha, da napadalca opomni in opozori na Allaha ter, da bo branil svoje premoženje, pa četudi za ceno svojega življenja (komentar prevajalca).

• SAMOOBRAMBA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH

Kot smo že videli obseg nestabilnosti v človeških zakonih pri določanju, kaj je zločin (kriminal) in kaj je resnica je prav tako nestabilnost pri določanju ustrezne enotne kazni, katero je potrebno uporabljati v različnih državah, katere si prizadevajo ohraniti varnost in odvracanje kriminalcev. Resnično to nestabilnost in nered vidimo tudi na področju samoobrambe pred vlomom v stanovanja; po eni strani, obstajajo zakoni, ki stojijo na strani storilca na račun žrtve, in obstajajo zakoni, ki stojijo na strani žrtev in ne stojijo na strani kršitelja. Tako na primer, v Združenih državah Amerike se uporablja zakon "stati na svoji zemlji"²¹, ki dovoljuje gospodarjem domov uporabo smrtonosne sile, takoj, ko se jim zdi, da so v nevarnosti vloma v svoje domove, in ta zakon je povzročil zelo ostre politične in pravne spore in razhajanja, pojavile so se številne demonstracije, ki nasprotujejo temu zakonu. V zvezni ameriški državi Connecticut, je ameriški domači učitelj vstopil v svoje stanovanje in našel neko maskirano (s pokrito glavo) osebo, ki je nosila nož v svoji roki, zato je takoj ustrelil to osebo, kasneje se je izkazalo, da je bila ta maskirana oseba njegov sin. V Združenem kraljestvu je področje samoobrambe doživelo ostro politično in pravno nesoglasje, medtem ko sta obe vodji ministrstva, David Cameron in minister za pravosodje Chris Grayling²² poskušala sprejeti zakon, ki je strožji proti vlomom v stanovanja, vendar je Nacionalni svet za državljanske svoboščine močno nasprotoval izdaji takšnega zakona, govoreč, da je taka politika, neodgovorna politika. Dovolite nam, tukaj, da navedemo izjave ministra za pravosodje Chrisa Graylinga: "Nihče od nas resnično ne ve, kakšna bo njegova reakcija, ko nekdo nasilno vdre v njegovo hišo, nihče od nas resnično ne ve, kako bo stvar strašna, ko se bomo soočili z vlomilci v naša stanovanja sredi noči, in kako je stvar strašna, ko občutimo, da je naša družina v nevarnosti in te naredi, da si v vročem položaju in ne premišljuješ o ničemer, razen da zaščitiš svoje najdražje, toda tudi sedaj nisi prepričan, da bo zakon zares na tvoji strani. Menim, da gospodarji hiš (stanovanj) nagonsko delujejo in resnično je potrebno obravnavati njihova dejanja, ker so oni žrtve in ne kriminalci. Mi pa smo v pripravi spremembe stvari drugače, ki je zelo pomembna, in se imenuje " **dva udarca in boš zunaj**", in tako, če boš storil

²¹ Stand your ground' laws.

²² Christopher Stephen Grayling, Lord Chancellor and Secretary of State for Justice
<http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/the-burglar-is-unarmed-you-have-a-knife-so-what-do-you-do-next-8203046.html>

napad z nasiljem ali dvakratno uzurpacijo (prisvajanje tujega premoženja, posilstvo itd.) boš samodejno sprejel kazen dosmrtnega zapora !!

Po prejšnjih volitvah smo obljubili, da bomo sprejeli ukrepe o kulturi človekovih pravic izven nadzora, to je noro, da bo tiste ljudje, ki so naredili odločitev, da napadejo našo družbo, mogoče vrniti na sodišče, da jim se še enkrat znova presodi ter da se sprejme zahteva, da je to res kršitev človekovih pravic, ko bomo pristopili k njihovi deportaciji v njihove države iz katerih so prišli. Mi zelo dobro vemo, da ne moremo ravnati s to stvarjo na način, ki si jo želimo, vendar ne moremo nadaljevati po tej poti, v kateri smo zdaj." "Potrebno je, da postaviš sam sebe v položaj moškega ali ženske, kateri deluje v prisotnosti tatu, ki napada, njegov odziv je pomešan z jezo, tesnobo in strahom, ker tam ni časa za miren odziv (reagiranje)."

Tu so besede predsednika vlade Davida Camerona: "Lahko delaš karkoli, dokler to ni v očitni obliki neprimerno, na primer, ne moreš se pritožiti zoper tatu, če je dejansko že izgubil zavest, ampak resnično moramo postaviti trden zakon, ki bo na strani gospodarjev (lastnikov) stanovanj ter, da jim povemo: **'ko tat prečka prag tvoje hiše in nasilno vdre v tvoje stanovanje ogrožajoč tvojo družino, je on resnično razrešen vseh svojih pravic.'**"

Ena britanska novinarka, ki se zavzema za sprejetje ostrejših kazni za tatove, je dejala: "Menim, da so sodniki bolj prizanesljivi do hudih kaznivih dejanj (zločinov) in mislim, da javnosti tudi ni uspelo podpreti sprejemanje odločitev ostrejših kaznovanj do tatov. Ti resnično lahko dobiš hudo kazen za prekrške, že za preprosta kazniva dejanja, kot je na primer, prevelika hitrost pri vožnji in podobno, medtem ko obstajajo nevarna kriminalna dejanja, za katera se ne sprejme ostrejših primerne kazni za ta kriminalna dejanja."

4.POGLAVJE: POLIGAMIJA V ISLAMSKEM PRAVU IN POLIGAMIJA V ČLOVEŠKIH ZAKONIH

- **POLIGAMIJA, PRILEŽNICE IN ZAMENJAVA ŽENA**
- **POLIGAMIJA IN PRILEŽNICE V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**
- **RAZLIKA MED DRUGO ŽENO IN DRUGO LJUBICO**
- **ZAMENJAVA ŽENA (SVINGERSTVO) V ČLOVEŠKIH ZAKONIH**
- **POLIGAMIJA V JUDOVSTVU IN KRŠČANSTVU**
- **POLIGAMIJA V ISLAMU**

• POLIGAMIJA, PRILEŽNICE IN ZAMENJAVA ŽENA

Islamsko pravo je dovolilo moškemu poligamijo v okviru ohranjanja stabilnosti družbe in družine, človeški zakoni pa so dovolili več prijateljic in priležnic (ljubic) v okviru uničevanja družbe in družine. S dopustitvijo Vzvišenega Allaha bomo navedli primerjavo med poligamijo v islamskem pravu in človeškimi zakoni, tako da vidimo zakonodajo, ki je v skladu z človeško naravo in katera zagotavlja pravico in spoštovanje žensk. Islam je edina vera, ki izrecno govori o omejevanju poligamije, Vzvišeni Allah je dejal: **"In če se bojite, da ne boste pravični do sirot, potem se poročajte z ženskami, ki so vam dovoljene, z dvema, tremi ali štirimi. Če pa bi se bali, da ne boste pravični, potem le z eno ali s tisto, ki je v vaši lasti. To je bližje temu, da ne bi bili nepravični."** (Poglavje "En-Nisa" (Žene), 3. verz)

V preostalih verah je poligamija dovoljena brez omejitev in končne meje. In preden nadaljujemo glede stališč drugih ver o poligamiji, predstavljamo nekatera stališča človeških zakonov:

• POLIGAMIJA IN PRILEŽNICE V ČLOVEŠKIH ZAKONIH

Poligamija ali imeti priležnice (ljubice) imata na splošno en pomen, to pomeni, da človek ob potrebi, lahko izbere več kot eno žensko, zaradi njegovih posebnih vzrokov, nekatere od njih lahko kasneje navedemo, vendar je končni rezultat enak, in sicer, da ima moški ženo in poleg nje še drugo ali pa ženo in poleg nje še drugo ljubico!! S pravnega (zakonskega) vidika, nekateri človeški zakoni uvrščajo poligamijo kot kaznivo dejanje, govoreč da je v nasprotju z visoko moralo, medtem ko hkrati uzakonjujejo priležnice in je celo uzakonilo prakticiranje pokvarjenosti in prostitucije!! To pomeni, če se moški poroči z drugo ženo in oblast zve za to, bo on predan na sojenje, zaradi tega kriminala, strastnosti in moralne dekadence iz njihovega vidika ter bo kaznovan z zaporom. Toda, če vzame ljubico poleg svoje žene ali celo pridobi z njo nezakonite otroke ni v tem nič narobe, in to ni kaznivo dejanje (kriminal) in on ne bo kaznovan, ker to, z njihovega vidika, ni kriminal ali zadovoljevanje strasti in moralna degeneracija, ampak je to osebna svoboda ter moralna odprtost!! S poznavanjem, da je razlika med poligamijo in tem, da imaš lahko priležnice, samo obstoj zakonskega papirja, ki predstavlja zvezo, katera zagotavlja pravice druge žene v stanju zakona, in če ne obstaja ta papir pomeni, da bo druga žena ostala zgolj ljubica, brez uradnih pravic, ki so priznane!! Ali se vlade resnično

borijo, da vzame moški drugo žensko poleg svoje žene vseeno ali jo vzame kot drugo ženo ali celo kot ljubico, ali pa se bori proti temu papirju in tej zvezi, katera ga povezuje z drugo ženo in ji jamči njene pravice ter ga obvezuje, da izpolni te pravice ?!!

V drugem pomenu ali je kriminal njegovo vzetje druge žene, poleg svoje žene vseeno kot žene ali druge ljubice ali pa je kriminal njegovo zaključevanje na papirju?!! Če je prepoved poligamije vzrok, da ne vzame moški., razen samo ene ženske, potem je tudi od dolžnosti prepovedati kaznivo dejanje vzetja priležnic !! Toda zdaj je veliko moških v zahodnih državah , ki so se vzdržali od zakonske zveze ter dali prednost življenju brez zveze z eno žensko, zato da mu bo omogočena sprememba (zamenjava) vsakih nekaj mesecev svojo prijateljico z novo prijateljico, s katero ima intimni odnos kot ga imajo zakonci brez (zakonskih) zvez. Ali so se borili človeški zakoni proti tej stvari in temu kriminalu ?!! Ali pa se to šteje v osebno svobodo, da en moški sobiva (živi) z večjim številom žensk brez omejitve njihovega števila ?!! Še huje od vsega tega je, da so človeški zakoni uzakonili prostitucijo, tako da je vlada dovolila opravljanje le-te na določenih mestih, poteka z zaslužnjenjem nekaterih žensk in njihovo izposojanje na uro za moške, kateri želijo prevarati svojo ženo. Vsaka izmed teh žensk dobi uradno dovoljenje od države za prakticiranje prostitucije in vloži le davčno napoved na koncu leta, njena dejavnost je dejavnost vsakega dobrega državljana !! Ta stvar se je zelo razširila v večini držav, katere same uvrščajo poligamijo kot kaznivo dejanje in skorajda ni ulice v tej državi a da tam ni hiše za prostitucijo !! Tukaj pravimo, da poligamija tudi velja kot osebna svoboda , če jo Zahod želi prakticirati, še posebej, če vemo, da poteka samo s soglasjem obeh strank, tako kot jemanje ljubic in prostitutk poteka samo s privolitvijo obeh strank, ampak to je le sovraštvo do vsega kar je islamsko, resnico je povedal Veličastni Allah: " **Ne judje ne kristjani ne bodo zadovoljni s teboj, dokler ne slediš njihovi veri. Reci: "Allahovo vodenje na Pravo pot je (edino) Pravo vodenje."** In če bi sledil njihovim muham zatem, ko si že prejel znanje, ne bi imel pred Allahom nobenega zaščitnika niti podpornika" (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 120. verz)

• RAZLIKA MED DRUGO ŽENO IN DRUGO LJUBICO

Moški mora res premisliti, preden se odloči, da bo vzel drugo ženo, o veliki odgovornosti zaradi posledic, ki se nanašajo na to zakonsko zvezo. Ker on mora izpolnjevati bodisi finančne ali zakonske obveznosti ter pravice do druge žene, v primeru pa, da si vzame ljubico je stvar za njega najpreprostejša, ker ve, da bo ona ostala samo ljubica, brez

njegovih obveznosti ali njenih pravic ali otrok z njo, če bo noseča !! In to odpira vrata zla in pokvarjenosti v družbi, ker poriva moškega, da se seli od ene ljubice k drugi, njegov namen je razvedrilo in uživanje, kadarkoli zadovolji svoje uživanje in strast pri ljubici, išče drugo ljubico oziroma v najboljšem pomenu drugo žrtev, on se igra z njenimi občutki in čustvi ter uničuje njeno prihodnost !! In običajno se ne vzdržuje ta moški od laganja svoji ljubici češ, da je njegova želja, poročiti se z njo, in tisto kar ga preprečuje, je dejansko vlada, ki ne dovoli poligamijo in on se bo res ločil od svoje žene, zato da bi se poročil z njo, tisti ki laže in vara svojo ženo, ga ničesar ne preprečuje od tega, da vara in laže svojo ljubico ?!!

Vedoč, da to dejanje (jemanje ljubic) ima negativne vplive na samega človeka; njegovo življenje bo bedno življenje, tako kot živijo kriminalci, vedno se skrivajoč, on poskuša da ga ne vidi njegova žena z njo (ljubico) ali da ga ne bi slišala, ko govori z njo, in to vedenje je dokaz s prepričljivim navajanjem, da je to dejanje, ki ga opravlja, napačno, če bi bilo to dobro dejanje, on tega ne bi poskušal skriti !! Prav tako to dejanje ima negativne vplive tudi na žensko, ker ženska, ki je zadovoljna, da bo ljubica poročenega moškega, nikoli ne bo enakovredna njegovi prvi ženi, ampak se bo sama smatrala kot drugorazredna ženska, priznavajoč da ona živi z moškim, ki ji ni mož, ampak je on mož druge ženske, zato ona ne more živeti z njim normalno življenje bodisi znotraj ali zunaj, tako ona ne more uživati svoj čas sprehajanja z njim, boječ se, da ju kdo ne bo videl skupaj, nima tudi psihološke in čustvene stabilnosti, ona je izpostavljena k zapustitvi v vsakem trenutku za katerega vidi njen ljubimec, da mu je ona že dolgočasna.

Druga stvar, katero so zanemarili človeški zakoni ali jo skušajo dati v nevednost je ta, da je poligamija postavljena v korist ženske pred moškim, ker je število žensk v svetu dvakratno številu moških in to zaradi različnih vzrokov, od katerih so:

- 1. Rojstvo:** mednarodne statistike dokazujejo, da procent novorojenih ženskih otrok presega število moških otrok.
- 2. Procent smrtnosti:** kjer je procent smrtnosti med moškimi zelo visok, zaradi uničujočih vojn, kot je 1. In 2. svetovna vojna ter vojne v katerih se medsebojno spopadajo države vsako toliko časa, prav tako prometne nesreče v katerih je večina žrtev moških ali zaradi vzroka procenta smrtnosti v zgodnih letih, kateri raste pri moških in ne pri ženskah.
- 3. Vzdrževanje moških od poroke:** zato, ker ne želi opravljati zakonske in družinske obveznosti ali zaradi vzroka izprijenosti, kjer se veliko moških usmerja, v mnogih od

nekaterih naprednih državah, k seksualni izprijenosti ali zaradi menišтва, kjer se v krščanskih družbah usmerja veliko moških k devištvu (celibatu) in neporočenosti.

4. Zapor: kjer se povečuje procent moških zapornikov bolj kot ženskih.

Vsi ti vzroki delajo ženski težave, da pridobi moža, kateri bi bil partner v njenem življenju. Človeški zakoni so porinili, s svojo prepovedjo poligamije, veliko žensk, da se zadovoljijo ter postanejo zgolj ljubice, tako da bi dobile moškega, pa čeprav je ta moški, mož druge ženske !! Bilo bi primernejše, če bi človeški zakoni uzakonili poligamijo, prepuščajoč stvar svobodi in izbiri ženske, ker se na splošno zakonska zveza ne sklene, razen s privolitvijo obeh strani, in kriminalnost poligamije je dejansko v nasprotju z osebnimi svobodami na katere se sklicujejo te države same.

Če bi neka oseba rekla ženski, med temi ženskami, katera ne more dobiti moža in želi poroko s poročenim moškim vseeno ali je kristjanka, judinja, muslimanka ali budistka, da je resnično poligamija moralno neprimerna stvar ter, da je za njo boljše, da ostane devica, brez moža ter prikrajšana v svoji pravici za normalno življenje, kot vsaka druga poročena ženska, ali da je najboljše za njo, da živi kot ljubica dejansko poročenega moškega z drugo žensko in potem ko jo zapusti, je na njej, da si poišče drugega ljubimca in tako se nadaljuje njeno življenje, ona mu bo odgovorila govoreč: "Kaj te briga (kaj imaš ti pri tem)? Če ne želiš poligamije ali če meniš da je neprimerna, to je tvoja stvar in ne ukazuj tvojega mnenja drugim, kateri menijo nasprotno temu, in kdo želi naj ima poligamijo, kdor pa tega ne želi, potem naj se omeji samo na poroko z eno (žensko) !!"

• ZAMENJAVA ŽENA (SVINGERSTVO) V ČLOVEŠKIH ZAKONIH

Zdaj je v veliki meri razširjen, v mnogih razvitih državah, pojav zamenjav žensk²³, kjer pristopita dva moška k zamenjavi žena in tako vsak izmed njiju spi z drugo ženo, ali pa pristopi moški in istočasno spi s svojo ženo in z ženo drugega človeka, potem pa pristopi drugi moški in istočasno spi s svojo ženo in ženo prvega človeka. Vzrok za to, tako kot to omenjajo številni zakonci, je v želji po spremembi in večjem številu seksa in njegovim mnenjem kot sredstvom za zbliževanje med prijatelji in krepitvi njihovih odnosov. Pisatelj Curtis Bergstrand je omenil v svoji knjigi "Zamenjava žena v Ameriki", da se je ta običaj začel širiti v Ameriki med vojaškimi piloti v času 2. svetovne vojne, ker je bil visok

²³ Swingerstvo, menjava žena, delitev žena, delitev partnerja, trgovanje z ženo ali posojanje žena.

procent mrtvih med piloti, piloti pa so že za sebe oblikovali posebno skupnost, ki bi povezovala njihove družine na najboljši način. In tako so piloti skrbeli za žene drugih pilotov v primeru njihove izgube ali smrti, ta skrb je bila razširjena tudi na čustveno in seksualno skrb. Od oblik zamenjav žena, katero se je začelo pojavljati in širiti med zakonci v civilnih ameriški družbi, je tisto kar je znano kot 'odprti klubi', kjer moški pristopi z naključnim metanjem ključev njihovih hiš na tla in potem pristopi vsaka žena z naključnim počasnim dvigovanjem ključev, in tako ta žena postane to noč delež tega moškega, ki je lastnik tega ključa.²⁴ Na CNN novinarskem kanalu je bilo sporočeno 15. septembra 2011. leta, da je število zakoncev, kateri zamenjujejo žene, že doseglo številko okrog 15 milijonov !! Zdaj je prisotno veliko mednarodnih organizacij, ki javno spodbujajo zamenjavo žena (svingerstvo) in organizirajo potovanja, klube in posebne zabave, da bi prakticirali zamenjavo žena, kjer se ne dovoljuje, na teh zabavah, vstop moškim, če nimajo s seboj svoje žene, ženskam pa se dovoljuje vstop, četudi brez njihovih možev. Na teh zabavah se nahajajo posebne sobe za prakticiranje seksa, in tako moški po končanju seksa z ženo drugega moškega, lahko to ponovi v isti noči z ženo drugega moškega, prav tako to velja za njegovo ženo, ki lahko ponovi prakticiranje preziranega dejanja z več zakonci, z vsakim med njimi na strasten način!! Seveda, zamenjava žena ni kaznivo dejanje v človeških zakonih, oni jo smatrajo kot seksualna in osebna svoboda, smatrajo, da je to moralno primerno, da pilot skrbi za ženo drugega pilota, ki je umrl ali je pogrešan, ker on poteši njeno seksualno in čustveno željo, glede poligamije pa menijo, da je kaznivo dejanje !! Če bi se poročen pilot poročil z ženo drugega ,umrlega pilota,da bi skrbel za njo, bi ga oni smatrali kot kriminalca ter ga zaprli v zapor pod obtožbo poligamije!! Vendar to je degeneracija (izprijenost) prirojenega !!

• POLIGAMIJA V JUDOVSTVU IN KRŠČANSTVU

Večinoma ni omenjen glasnik vere v Svetem pismu razen , da je imel več žena, kot je Allahov glasnik Solomon (Sulejman), David (Davud), Abraham (Ibrahim), Jakob (Jakub) in drugi, na katere naj je najboljši blagoslov in pozdrav, glede Allahovega glasnika Solomona, mir z njim, se omenja v **1. knjigi kraljev (11/3)**: (In imel je sedemsto žen kneginj in tristo priležnic) v **5. Mojzesovi knjigi (21/15)** se omenja: (Če ima mož dve

²⁴ Curtis R. Bergstrand, Jennifer Blevins Sinski: Swingerstvo v Ameriki: Ljubezen, seks in poroka v 21.stoletju

ženi, eno, ki jo ljubi, in drugo, ki je ne mara...) **v 2. Mojzesovi knjigi (21/10):** (Če pa si vzame še drugo, ji ne sme kratiti ne hrane ne obleke in ne zakonskega občevarja.)

Prav tako se ne navaja niti eno besedilo v Svetem pismu; niti v Novi zavezi niti ne v Stari zavezi, da je prepovedana poligamija niti, da se omeji poligamija (omeji število dovoljenih žensk)!! Od besedil, ki potrjujejo prisotnost poligamije v Novi zavezi, so naslednja:

1. Pismo Timoteju (3/1): (¹Zanesljiva je tale beseda: če se kdo poteguje za škofovsko službo, hrepeni po dobrem delu. ² Zato mora biti škof brez graje, mož ene žene, trezen, razumen, urejen, gostoljuben, zmožen za poučevanje... ¹² Diakoni naj bodo možje ene žene, taki, ki dobro vodijo otroke in svoj dom.) **v tem besedilu vidimo, da je poligamija dovoljena vsem ljudem, razen tistim, ki želijo postati škofi in diakoni.** Pisateljica Matilda Joslyn je omenila v svoji knjigi 'Ženska, cerkev in država' naslednje²⁵: mar iz govora Pavla ni jasen dokaz, glede usposobljenosti škofa, da je mož ene žene, ker je poligamija bila dovoljena v zgodnji (prvotni) cerkvi s soglasjem apostolov, učencev Jezusa ?!...če pa je tako, zakaj zdaj poteka sprejemanje različnih standardov od teh standardov, katere so sami poslanci vere potrdili ?!)

Nekateri kristjani omenjajo nekatera besedila iz Nove zaveze, o prepovedi poligamije, kot so:

Evangelij po Marku (10/2-12): (² Pristopili so farizeji, in da bi ga preizkušali, so ga vprašali: »Ali je dovoljeno možu odsloviti ženo?« ³ Odgovoril jim je: »Kaj vam je naročil Mojzes?« ⁴ Rekli so: »Mojzes je dovolil napisati ločitveni list in jo odsloviti.« ⁵ Jezus pa jim je rekel: »Zaradi vaše trdosrčnosti vam je napisal to zapoved, ⁶ na začetku stvarjenja pa ju je Bog ustvaril kot moža in ženo. ⁷ Zaradi tega bo mož zapustil očeta in mater in se pridružil svoji ženi ⁸ in bosta oba eno meso. Tako nista več dva, ampak eno meso. ⁹ Kar je torej Bog združil, tega naj človek ne ločuje!« ¹⁰ Ko so bili v hiši, so ga učenci spet spraševali o tem. ¹¹ In govoril jim je: »Kdor se loči od svoje žene in se oženi z drugo, prešuštvuje z njo; ¹² in če se ona loči od svojega moža in se omoži z drugim, prešuštvuje.«)

Evangelij po Luku (16/14-18): (¹⁴ Vse to so poslušali tudi farizeji, ki so bili lakomni na denar, in so se mu posmehovali. ¹⁵ On pa jim je rekel: »Vi sebe opravičujete pred ljudmi, toda Bog pozna vaša srca. Kar je pred ljudmi visoko, je pred Bogom gnusoba ¹⁶ Postava in

²⁵ Matilda Joslyn Gage, "Women, Church and State", 7. poglavje str. 404

preroki so do Janeza; od tedaj pa se oznanja Božje kraljestvo in vsak si vanj s silo utira pot. ¹⁷ Laže bi prešla nebo in zemlja, kakor da bi bila izbrisana ena črtica postave. ¹⁸ Vsak, kdor se loči od svoje žene in se oženi z drugo, prešuštvuje, in kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje.«)

Evangelij po Mateju (5/31,32): (³¹ »Rečeno je bilo: Kdor se loči od svoje žene, naj ji dá ločitveni list ³² Jaz pa vam pravim: Kdor se loči od svoje žene, razen če se zaradi nečistovanja, povzroči, da ona prešuštvuje. In kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje.«)

Kot lahko vidimo iz teh treh besedilih, da besedilo govori o ločitvi in ne o poligamiji, in v izrazu (na začetku stvarjenja pa ju je Bog ustvaril kot moža in ženo.) se tukaj mislim na Adama in Evo, kot govor na splošno, in ni rekel, da je poligamija prepovedana že od začetka stvarstva, saj je to v nasprotju s tistim kar je znano v Svetem pismu o poligamiji, zlasti glasnikov vere. In zato, ta besedila niso primerna za dokazovanje o prepovedi poligamije, ampak se z njimi dokazuje prepoved ločitve, vseeno ali gre za moškega z eno žensko ali več. Besedila omenjajo, da je edino stanje v katerem se dovoljuje ločitev, v primeru prešuštva žene, od nje pa se mož loči, vendar če se loči od nje iz nasilja in krivično, brez tega, da je prešuštvovala in se nato poroči z drugo, potem je on prešuštvoval na njo (to pomeni, da jo je prevaral, kot da je on spal z drugo žensko, ki mu ni dovoljena) in besedilo ne govori, da tisti, ki se poroči poleg svoje žene, brez da bi se ločil od nje, ker on ni prešuštvoval ali jo prevaral, in to je isto stanje, kot v izrazu (če se žena loči od svojega moža in se poroči z drugim, prešuštvuje) , tukaj je lastnost prešuštvanja povezana z ločitvijo zakonca in ne v številu (poligamiji) in če bi se nameravalo s tem poligamijo, kako potem naj bo poligamija v stanju, ko se je žena ločila od moža in se poročila z drugim moškim (v ednini)ali pa, da se mož loči od svoje žene in se poroči z drugo (ednina)?!! Če bi bil problem v poligamiji, potem bi ločitev moža od svoje žene in poroka z drugo bila dovoljena !! Vendar je bilo nameravano , da se ne ločuje mož od svoje žene, pa četudi bi on imel pri sebi več žena. In v izrazu (In kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje), tukaj kaže izraz jasno, da človek ki se poroči z ločenko, pa čeprav je to bilo prvič v katerem se je on poročil, to se njemu šteje kot prešuštvo, in to ni zaradi vzroka poligamije, ker on ni v poligamiji, ampak zaradi vzroka, ker se je on poročil z ločenko. Tukaj vidimo obseg razhajanja v besedilu Evangelija po Mateju in Evangeliju po Luki, obe besedili omenjata isto zgodbo, ampak sta besedili zelo razhajajoči, kar pomeni, da z

njima ni mogoče dokazovati in jih smatrati kot sveto besedilo, razodeto s strani Allaha ali ga pripisovati k Jezusu, mir z njim.

1. Pavlovo pismo Korinčanom (7/1,2,8,9): (¹ Zastran tega pa, kar ste mi pisali: Dobro je človeku, žene se ne dotikati. ² Ker pa obstaja nevarnost nečistovanja, naj ima vsak svojo ženo in vsaka naj ima svojega moža...⁸ Pravim pa neoženjenim in vdovam: Dobro jim je, če ostanejo kakor jaz. ⁹ Če se pa ne morejo zdržati, naj stopijo v zakon, ker je bolje stopiti v zakon nego pa goreti.)

Tudi je tudi dejal (naj vsak človek ima svojo ženo) to pomeni tukaj, naj človek ne dotika ženske, ki ni njegova žena in nima nobene zveze s prepovedjo poligamije, to pomeni, naj se ne približuje prešuštvu, to je podobno kontekstu : Naj vsak od nas nadzoruje svojega sina, ali naj vsak med nami varuje svojo hišo ali svoje premoženje ali svojo trgovino, tako kot je rečeno v **1. Samuelova knjiga (15/3):** (³ Pojdi torej in udari Amaleka ter s prekletjem pogubi vse, kar imajo; nič jim ne prizanašaj, temveč pomori može in žene, otroke in dojenčke, vole in ovce, velblode in osle.) tukaj se ne misli, da se ubije samo enega moškega in samo eno žensko in enega otroka in enega osla, ampak se misli, da se ubije vse kar ima moški , ženski, otroški, oslovski itd. spol. In v njegovem govoru (naj stopijo v zakon, ker je bolje stopiti v zakon nego pa goreti.) ni nobenega pokazatelja o prepovedi poligamije, ampak je on dejal, da je poroka ali njena opustitev odprta stvar (stvar izbire).

Veliko duhovnikov in kristjanov je tam v številnih skupnostih , ki priznavajo, da ni prisotna prepoved poligamije v krščanstvu, mnogi od njih so poročeni z več kot eno žensko, kot kralj Karel Veliki, cesar Valentinijan I., Luter in drugi. Pisateljica Matilda Joslyn je omenila, rekoč: " Zgodovinsko je znano, v taki obliki, ki ne sprejema nobene polemike glede tega , da sta obe krščanski cerkvi in krščanska država skozi različne stoletja in pod številnimi različnimi okoliščinami , dali svoj vpliv v korist poligamije. Cesar Valentinijan I. je v 4. stoletju našega štetja, dal kristjanom pravico skleniti zakonsko zvezo z dvema ženskama, v 8. stoletju n.št. je kralj Karel, ki je bil vodja cerkve in krščanske države, bil poročen s šestimi ženskami in nekateri zgodovinarji omenjajo, da jih je bilo devet ... Luther sam, držeč se Svetega pisma, s Staro in Novo zavezo, pravi: "Z moje strani priznam, da če bi se res hotel človek poročiti z dvema ali več ženskama , mu jaz ne morem tega prepovedati, pa tudi njegovo dejanje ne nasprotuje s tem svetim

spisom." ²⁶ Sveti Augustin je dejal:" Zdaj je realnost našega časa, potem ko smo uporabljali rimsko pravo, da se človek ne more dodatno poročiti z drugo žensko, dokler je njegova prva žena še živa." ²⁷ To kaže, da je bila prepoved poligamije, zaradi zanašanja na rimsko pravo in ne zaradi verskih besedil, prav tako St. Augustin, pravi:" Še enkrat, Jakob, sin Izaka je bil obtožen storitve večjega kaznivega dejanja, ker se je poročil s štirimi ženami, vendar ni osnove za to obtožbo, ker poligamija ni bila kaznivo dejanje, zato ker je bil to običaj, toda zdaj je postala kaznivo dejanje, ker se ne uvršča med običaj....Zdaj je edini razlog mišljenja, da je poligamija kaznivo dejanje samo to, ker jo običaj in zakon prepovedujeta." ²⁸

• POLIGAMIJA V ISLAMU

Da bi razumeli islamsko stališče glede poligamije, moramo vedeti naslednje:

1. Da islam ni edina vera, katera je uzakonila poligamijo, ampak je edina vera, ki je določila mejo poligamije, ki je bilo dovoljeno v vseh drugih verah. Haris bin Kajs je dejal:

Sprejel sem islam in imel sem osem žena, to sem omenil Allahovemu glasniku, mir z njim, Allahov glasnik, mir z njim, pa mi je rekel: " Izberi med njimi štiri." (Navaja Ebu Davud, El-Albaniji meni, da je navajanje pravilno.)

2. Da poligamija v islamu ni od obveznih stvari za vsakega muslimana za katero se misli, da je grešnik tisti, ki to zapusti ter da se to smatra kot pomanjkljivost v njegovi veri, ampak to spada v dovoljene stvari in tisti, ki to hoče ima lahko poligamijo, tisti pa, ki tega noče, jo pač nima, To je podobno mnogim dovoljenim stvarem v islamu, za katere musliman ne bo kaznovan, če to zapusti.

3. Poznavanje vzroka razodetja verza o poligamiji - pred citiranjem spoštovanega kur'anskega verza, kateri dovoljuje poligamijo in jo omejuje na štiri (žene) , bomo citirali kur'anske verze pred njim in ga razumeli ter razumeli vzrok razodetja, da bi vedeli , da on ni bil razodet, razen v obrambo ženske ter zaščito njenih pravic.

Vzvišeni Allah je dejal: **O, ljudje! Bodite vdani svojemu Gospodarju, ki vas je ustvaril iz ene osebe in od nje je ustvaril njegovo ženo ter od njiju razkropil številne moške in**

²⁶ Matilda Joslyn Gage: "Ženska, cerkev in država", 7. poglavje, str. 398

²⁷ St. Augustine of Hippo, "Moralne razprave od St Augustina ('*Moral Treatises Of St. Augustine*').

²⁸ Philip Schaff, "Nicejski i post-Nicejski očetje ": Prva serija, zvezak IV Augustin: S spisi proti maniheizmu in proti donatizmu, Knjiga XXII, stran 289.

ženske. In bodite vdani Allahu - v čigar imenu drug drugega prosite - in pazite na sorodstvo, zakaj Allah resnično stalno bdi nad vami. (1) In dajte sirotam njihovo imetje in ne zamenjajte dobrega s slabim ter ne jejte njihovega imetja v korist svojega. To bi bil zagotovo na moč velik greh. (2) In če se bojite, da ne boste pravični do sirot, potem se poročajte z ženskami, ki so vam dovoljene, z dvema, tremi ali štirimi. Če pa bi se bali, da ne boste pravični, potem le z eno ali s tisto, ki je v vaši lasti. To je bližje temu, da ne bi bili nepravični. (3) In ženskam dajte poročni dar, namenjen njim (Mehr), če pa vam karkoli od tega iz srca odstopijo, potem uživajte to z zadovoljstvom in slastjo. (4) In neprištevnikom ne dajte vašega imetja, ki vam jih je Allah namenil za vzdrževanje, temveč jih oskrbite z njim ter oblecite in govorite jim primerne besede. (5) In preverjajte sirote, vse dokler niso godne za možitev, če pa se prepričate da so zrele, jim dajte njihovo imetje. In ne jejte (njihovega imetja) razsipno in ne hitite (s porabo) preden odrastejo. Kdor je bogat, naj se vzdrži, kdor pa je reven, naj primerno je (od imetja). In ko jim izročite njihovo imetje, to opravite pred pričami. In zadosti je Allah kot Tisti, ki obračunava. (6) (Poglavje "En-Nisa" (Žene) 1-6 verz)

Vsemogočni in Vzvišeni Allah na začetku častnega verza ukazuje ljudem, da mu bodo bogaboječi in naj se Ga bojijo ter naj dajejo sirotam njihova premoženja, katera jim je Allah zapustil, da jih morajo varovati, ko dosežejo polnoletnost (spolno zrelost) in vidijo v njih sposobnost, da sami varujejo svoja premoženja ter da krivično ne jedo njihovih premoženj. Arabci so pred islamom, ko je bila sirota s premoženjem v skrbništvu človeka, to njeno premoženje pomešali s svojim premoženjem ter vzeli iz premoženja tisto, kar je dobro, njej (siroti) pa pustili tisto kar je slabo, zato da bi jih zasedli!! Es-Sudij je glede tega omenil: " Nekdo med njimi bi vzel debelo ovco iz ovac sirote ter namesto nje dal suho ovco in bi rekel: " Ovca za ovco," vzel bi dober dirhem (denar) ter namesto njega dal ponarejen dirhem in bi rekel:" Dirhem za dirhem." Vsemogoči in Vzvišeni Allah je prepovedal ta kriminal, krajo premoženja sirot ter dejal:(**To bi bil zagotovo na moč velik greh**) to pomeni zelo velik greh.

In nadaljuje se niz goljufij nad siroto in uživanje njenega premoženja, še posebej, če gre za siroto deklico, Urve bnu Ez-Zubejr, naj bo Allah z njim zadovoljen, je vprašal Aišo, naj bo Allah z njo zadovoljen, o govoru Vzvišenega Allaha (**In če se bojite, da ne boste pravični do sirot**) in ona je rekla: **O, sin moje sestre, to je sirotica, ki je v zaščiti svojega skrbnika v njegovem premoženju je imela svoj delež, njemu pa je bila vseh njena lepota in njeno premoženje, njen skrbnik želi, da se poroči z njo, ampak tako da**

je nepravilčen do njenega poročnega darila (mehra), tako da bi ji dal, poročno darilo kot daje drugim (ženskam). Zato jim je prepovedano, da se poročijo s temi ženskami, razen če bodo pravični glede poročnega darila ter jim podarijo največji iznos darila. Poleg tega jim je ukazano, da se poročajo z drugimi ženskami, razen njih. (Navaja El-Buharij)

Tako je bil častni verz razodet glede človeka, ki je jedel pravico sirote, ki je bila pod njegovim skrbništvom in oporoko, tako ji v primeru, da se poroči z njo, ni dal primerne poročnega darila (mehra) tako kot je običajno za druge ženske, Vsemogoči in Vzvišeni Allah je to prepovedal ter mu ukazal, naj ji da poročno darilo, s katerim je on seznanjen, kot je običajno za druge ženske ali pa da jo pusti in se ne poroči z njo, lahko pa se poroči z drugo žensko razen nje, ali celo z dvema, tremi ali štirimi ženskami, kot končna meja. Toda veliko tistega, kar prihaja od sovražnikov islama z magičnimi škarjami znano in običajno skrajšujejo iz častnega verza vse kar je pred govorom Vzvišenega Allaha (**potem se poročajte z ženskami, ki so vam dovoljene, z dvema, tremi ali štirimi**) in skrajšujejo tudi tisto, kar je za tem, to pa je pogoj za poligamijo in to je pravičnost med ženami !!

Pogoj za poligamijo v Kur'anu

Islam ni ukazal človeku, naj vzame drugo ženo poleg svoje žene, temveč mu je to dopustil ter mu postavil pogoje, kar pomeni, da mora človek vzeti stvar skrajno resno, preden se odloči za poroko z drugo ženo. Od teh pogojev je uresničevanje pravičnosti med ženami v prehrani, pitju, oblačenju in prebivanju, Vzvišeni Allah je dejal: "**Če pa bi se bali, da ne boste pravični, potem le z eno.**" (Poglavje: "En-Nisa" (Žene), 3. verz)

Prepovedal je zatiranje in krivičnost do žena ter naklonjenost k eni med njimi na račun druge, Vsemogoči in Vzvišeni je dejal: "**Nikoli ne boste sposobni biti (čustveno) pravični med ženami, četudi bi se trudili, zato ne bodite povsem naklonjeni (eni), medtem ko (drugo) pustite viseti (ni ne poročena niti ločena). A če uredite odnose in se pazite (Allaha), resnično Allah največ odpušča, je Najbolj usmiljen.**" (Poglavje "En-Nisa" (Žene), 129. verz)

Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "**Kdor ima dve ženi, in bo bolj naklonjen k eni od njiju, bo prišel na Sodni dan, njegova ena polovica pa bo zvita (nagnjena).**" (Sahih

-navajanje je pravilno- navaja ga Ahmed, Ebu Davud, En-Nisai, Et-Tirmizij in Ibn Madžeh.)

In potrebno je vedeti, cenjeni bralec, da je islam svetovna vera, razodeta celemu človeštvu, v vseh časih in krajih in ni razodeta za določene osebe in skupnosti. Tako pridejo njegova pravila in zakonodaje, ki odgovarjajo njihovim mišljenjem in njihovim željam, in zato je islam dopustil moškemu, da se poroči z več kot eno ženo, razumevajoč življenjsko realnost in njihove življenjske pogoje. Tisto za kar se verjame, da ne ustreza za to družbo, ustreza za drugo družbo in tisto, kar ne ustreza v tem času, lahko ustreza v času po njem, to je tudi milost do žensk, katere bodo ostale samske, v primeru odsotnosti poligamije, in tisti, ki si želi vzeti to olajšavo, naj jo vzame ter se drži njenih pogojev, tisti pa, ki si ne želi tega, lahko to stori !!

5. POGLAVJE: SISTEMI DRUŽBENE UREDITVE

- **RAZLIKA MED ISLAMSKIM PRAVOM IN ČLOVEŠKIMI SISTEMI**
- **MNENJE SVETEGA PISMA O DEMOKRACIJI**
- **ISLAMSKO PRAVO IN SVOBODA IZRAŽANJA**
- **SVOBODA IZRAŽANJA V SVETEM PISMU**

• RAZLIKA MED ISLAMSKIM PRAVOM IN ČLOVEŠKIMI SISTEMI

Obstaja veliko organiziranih sistemov društev, zlasti pa prevladujeta dva sistema znanih sodobnih družb; demokratični in diktatorski sistem in za oba sistema se je dokazalo v njihovem praktičnem izvajanju, v preteklih stoletjih, da sta neuspešna in nista omogočila mednarodnega miru in pravičnosti, na katerega opominja (svari) svet. Zelo čudno je, da svet hiti k iskanju sistema, ki bi mu uresničil stabilnost in varnost, medtem ko ima v svoji bližini in na vpogled islamski pravo, toda nekatere politične elite z izsesavanjem krvi naroda vedo, da če bi ga vzeli (islamsko pravo), bi izgubili večino svoje moči in privilegijev, zato ta elita diktira zakonodajalcem in pravnim strokovnjakom, kaj oni lahko točno izvršujejo, da oni obvladajo podjarmljene narode, po njihovih ukazih.

Definicija demokracije: Demokracija je grški izraz in izhaja iz dveh besed, "Demus" pomeni "ljudstvo" in "Kratos" pomeni zakon ali vlada, to pomeni vladavina samega naroda, in sicer na način vzpostavitve parlamentarnega sistema, v katerem ljudje volijo svoje predstavnike v parlamentu, tisti ki vstopi vanj, lahko razpravlja o vseh zakonih in odločitvah, do katerih je prišlo z odobritvijo večine članov v parlamentu, to pomeni, da je mnenje večine članov, mnenje, ki ga je potrebno izvršiti, pa četudi nasprotuje manjšinskemu mnenju znotraj parlamenta, torej so njegovi zakoni in sistemi nestabilni, ker parlament in njegovi člani niso stabilni in so spremenljivi. Resnico je povedal Veličastni Allah, kateri je razložil v Kur'anu, da človeško stanje ne bo pravilno razen z Allahovo sodbo (zakonom), kjer je rekel: " **Če bi Allah sledil njihovim zahtevam, bi se gotovo porušil red v nebesih in na zemlji in pri vsem, kar je na njima. Dali smo jim Kur'an, njihovo slavo, oni pa se odvrčajo od nje!**" (Poglavje "El-Mu'minun" (Verniki), 71. verz)

Definicija diktature: diktatorski režim (sistem) je popolno nasprotje demokratičnega sistema, kjer je mnenje vladajoče manjšine ali elite ali mnenje vladarja diktatorja, mnenje, ki se mora izvršiti, pa čeprav mu nasprotuje mnenje večine naroda. Vzvišeni Allah pravi o vladarju faraonu, kateri je prekoračil mejo, nered in pokvarjenost širil na zemlji ter zaslužnjeval svoje ljudi: " **In faraon je odvrnil: " Svetujem vam le, kakor sam mislim. Jaz sam vas bom popeljal na pravo pot.**" (Poglavje "Mu'min" (Vernik), 29. verz)

Večina med nami, ko slišimo izraz demokracija, takoj pride v domišljijo njeni lepi pomeni, kot je zagotavljanje osebnih svoboščin, spoštovanje mnenj drugih, svoboda izražanja, svoboda vzpostavljanja verskih simbolov manjšin, spoštovanje njihovih pravic in njihovih interesov ter nekršenje vsega tega, toda v resnici je demokratični sistem, diktatorski sistem (režim) ali pravilneje rečeno. avtoritarni režim (sistem), zato ker večina v njem nalaga številne zakone, ki so v skladu z njihovimi željami in usmeritvami na račun manjšine, pa četudi ti zakoni nasprotujejo interesom, temeljem ali (verskim) prepričanjem manjšine ali pa bodo povzročili, da jim se, zaradi njih, priključi škoda. Obstajajo primeri v sodobni realnosti, ki nam pojasnjuje drugo, grdo stran demokracije:

- Leta 2009 je v imenu demokracije izvršen postopek referendum v Švici o prepovedi gradnje minaretov, in tako je bil izdan zakon, ki temelji na mnenju večine, da prikrajša muslimansko manjšino v gradnji minaretov njihovih mošej, zaradi česar je mednarodna organizacija za človekove pravice (Amnesty International) izrazila obžalovanje, zaradi rezultata tega glasovanja, dokazujoč, da prepoved minaretov predstavlja kršitev zaveze Švice do svobodnega izražanja vere !!
- V imenu demokracije v nekaterih evropskih prestolnicah, celo do dandanes, ne dovoljujejo gradnjo mošeje muslimanskim manjšinam, in vsakič, ko muslimanska manjšina poskuša pridobiti dovoljenje za izgradnjo mošeje, pristopi večina v parlamentu, te država, h glasovanju proti izdaji dovoljenja za gradnjo, in če je odobrila izdajo dovoljenja, potem postavi ovire (težave), katere so zadostne, da se prepreči njena izgradnja.
- V imenu demokracije so bili v nekaterih evropskih državah izdani zakoni, ki prepovedujejo muslimanskim ženskam nositi tančico (pokrivanje obraza) na javnih mestih, opravičujoč to iz več razlogov. Med temi razlogi je, da ni primerno pokriti obrazi na javnih mestih, in tako naprej, in kljub dejstvu, da je lahko ta razlog sprejemljiv za nekatere iz logičnega vidika, vendar pa zares vidimo, da te iste vlade ukazujejo motoristom, da nosijo čelade, ki pokrivajo njihove obraze na ulicah !! Ali ne bi bilo nujnejše in primernejše, da tudi vozniki motornih koles odkrijejo svoje obraze !! Tam obstaja tudi veliko ljudi, v mnogih evropskih državah in vzhodnoazijskih državah, kot so Kitajska, Tajski in druge, ki raje pokrivajo obraz iz zdravstvenih razlogov, samo zato, ker menijo, da so zaščiteni pred virusi in boleznimi, in nihče ne govori nikoli ali ima pripombe v zvezi s tem, da to pokrivanje obraza na javnih mestih ni primerno !! Pa tudi ali ni pri preprečevanju žensk, da oblačijo tisto kar želijo, nespoštovanje njihove izbire in

omejitev njihove osebne svobode ter njihovih verskih prepričanj !! Ne pomeni, če se ti ne strinjaš z drugim prepričanjem (verovanjem), da ga moraš prisiliti, da zapusti to prepričanje (verovanje), mnogi indijski sikhi nosijo črne turbane na glavi in pustijo, da lasje rastejo, brez njihovega striženja in se svobodno gibajo po Evropi in tudi delajo v številnih državnih službah, brez da bi sneli svoje turbane, in nobena oseba nima pravice, da jih prisili, naj snamejo ali ostrižejo lase, zato ker so oni nezadovoljni s temi turbani ali dolžino njihovih las.

- V imenu demokracije je v eni od razvitih držav na lokalnih volitvah v več mestih, zmagala ena od jemenskih ekstremističnih strank, in tako je bila ena od prvih odločitev, katero je sprejela vlada, prepoved posluževanja dovoljenih (halal) obrokov za muslimanske učence v šolah, katere spadajo med mesta, kjer je zmagala ta stranka na volitvah. Tako je ukazano šolam, da morajo posluževati obroke, ki vsebujejo svinjsko meso in drugo meso, katero ni zaklano v skladu z islamsko zakonodajo za muslimanskih učence, toda bilo bi nujnejše in primernejše za njih, da uzakonijo zakone, ki odpravljajo pokvarjenost (in korupcijo) ter zagotovijo svobode.

- V imenu demokracije je v eni od razvitih držav, bil izdan zakon, ki prepoveduje način dovoljenega (halal) zakola v državi, kar pomeni, nezmožnost nemuslimanov, da bi jedli meso, ki je bilo zaklano po islamski zakonodaji, in cilj tega je, pritisk nad muslimane, tako da bi celo zapustili državo in odšli v drugo državo, ki spoštuje njihovo vero. Vse živali, ki so bile ubite z električnimi šoki ali udarjene po glavi z železnim kladivom do smrti ali pa so bile obešene ali zadavljene ali utopljene, muslimani ne smejo jesti njihovega mesa.

To je nekaj primerov o avtokraciji (samovladi) večine na račun pravic manjšine, tudi pravico do svobodnega prakticiranja svojih verskih obredov, brez kakršnegakoli preganjanja (ostrega kršenja pravic in svoboščin) ali pritiskov, ali pravico, da si izbere vrsto oblačil ali celo vrsto jedi, ki jo on želi !!

Od teh in drugih primerov, je jasno, da demokratični sistem ali sekularni (laični), dejansko v praksi ne more zaživeti z drugimi, razen sobivanja samega s sabo, glede na manjšine pa on(sistem) pretirano govori o njih s številnimi izgovori, da pojasni razlog njihovega preganjanja teh manjšin ter njihovih pritiskov nad njimi, in jih obtožuje, da one ne more zaživeti z drugimi sistemi!!

Islamska zakonodaja je ravno nasprotje tega, ona zajema vse ljudi različnih ver, ona predpisuje pravice manjšin in te pravice so izven moči večine, ona je celo zavezala večino, da zagotovi zaščito teh pravic in da se jih ne dotika, pa četudi je mnenje večine nasprotno, in tukaj se ne ozira na mnenje večine, dokler to mnenje nasprotuje pravicam, katera zagotovila je predpisala islamska tolerantna zakonodaja. Kdor želi več podatkov o tej temi, obstaja veliko število knjig, katere govorijo o pravicah nemuslimanov v islamskih državah na katere se lahko obrne, in resnico je dejal Veličastni Allah:" **In če bi ubogal večino tistih, ki so na Zemlji, bi te speljali z Allahove poti. Oni sledijo zgolj domnevam in si le izmišljajo laži.**" (Poglavje "El-En'am" (Živina), 116. verz)

Nikoli ne bo katerikoli človeški sistem, ne glede na to, kako bo napreden, uresničil mirno sožitje med narodi, pa tudi miroljubno sožitje znotraj same skupnosti, kot je to storilo islamsko pravo, vzrok temu je, ker je to božanski sistem in božanski zakoni, katere je razodel, tisti ki je ustvaril ljudi in On najbolj pozna, kaj odgovarja njihovim stanjem (in potrebam), Vzvišeni Allah pravi: " **Kako bi jih tudi ne poznal On, ki ustvarja, ki vse natanko pozna, ki je poučen o vsem.**" (Poglavje "El-Mulk" (Oblast), 14. Verz)

• MNENJE SVETEGA PISMA O DEMOKRACIJI

Sveto pismo v celoti zavrača demokracijo, **Pavel pravi v svojem pismu Rimljanom (13/1-7):** (¹Vsak naj se podreja oblasti, ki so nad njim. Ni je namreč oblasti, ki ne bi bila od Boga. In te, ki so, so postavljene od Boga. ² Kdor se torej upira oblasti, se upira Božjemu redu. Tisti, ki se upirajo, pa si bodo nakopali obsodbo. ³Oblastnikov se namreč ni treba bati, kadar delamo dobro, ampak kadar delamo húdo. Hočeš, da ne bi imel strahu pred oblastjo? Delaj dobro, pa boš imel od nje priznanje. ⁴ Oblast je namreč Božja služabnica tebi v dobro. Če pa delaš húdo, se boj! Ne nósi namreč meča zastonj; Božja služabnica je, ki se maščuje zavoljo jeze nad tistim, ki počenja húdo. ⁵ Zato se je treba pokoravati, in sicer ne samo zaradi jeze, marveč tudi zaradi vesti. ⁶ Saj tudi davke plačujete zato, ker so tisti, ki jih izterjujejo, Božji izvrševalci. ⁷ Dajte vsem, kar jim gre: davek, komur davek, pristojbino, komur pristojbina, strah, komur strah, čast, komur čast.)

• ISLAMSKO PRAVO IN SVOBODA IZRAŽANJA

Islamsko pravo je urejeno predpisalo svobodo izražanja s precizno naravnanim zakonom, kateri je primeren za družbo in jo ne pokvari. Ta zakon združuje in povezuje med njenimi posamezniki in jih ne razdvaja ter uresničuje njihove skupne cilje, to ni nenadzorovana (brez urejenosti in zavor) svoboda, da uničuje in ne gradi, pokvarja in ne popravlja, katera podeduje sovraštvo med člani družbe, to je svoboda, ki ne posega (napada) v pravice drugih ter jih ne krši, Vzvišeni Allah pravi: **" O verniki ! Može naj se ne posmehujejo drugim, saj so ti morda boljši od njih, pa tudi žene naj se ne posmehujejo drugim ženam, saj so te morda boljše od njih. Ne karajte drug drugega in ne kličite se med seboj z grdimi vzdevki ! Zares grdo je, če kličejo vernika s posmehljivimi vzdevki ! Kdor se ne pokesa, ravna sebi v škodo!"** (Poglavje "El-Hudžurat" (Sobe), 11. verz)

Medtem ko vidimo kritično komične programe, kateri zapolnjujejo medije v številnih državah po svetu, ki trdijo, da so civilizirane in napredne, kateri so ravnodušni do občutkov tistih, ki jih kritizirajo s svojim komičnim ponižujočim načinom, in to je posmehovanje, katerega človeški zakoni imenujejo kot 'svoboda mišljenja' in zagotavljanje njene svobode ! Izkazalo se je, da so ti programi v nekaterih državah, spolitizirani programi, in nimajo nič opraviti s svobodo izražanja, ker se financirajo od strani (subjektov) ali določenih političnih strank, da bi oslabili svoje politične nasprotnike in da upade njihova popularnost.

Svoboda mnenja v islamskem pravu je omejena z normami (predpisi), če jih prekoračiš, postaneš tisti, ki krši pravice posameznikov in same družbe, na primer vprašanje posmehovanja Allahovega poslanca, Muhammeda, mir z njim, in kakšni so želeni rezultati za tem, še več, katere so pozitivne koristi, ki bodo uresničene iz tega?

Ali ni v teh neresničnih govoricah, širjenje sovražnega duha med narodi in celo tudi med tistimi, ki verujejo v islam in tistimi, ki ne verujejo vanj od samih članov družbe, ali je napad na mrtve in njihovo nespoštovanje civiliziran videz, preden postane verski? Menim, da tisti, ki si to upa in ga podpira, v primeru da se žalil eden od njegovih staršev ali njegovih otrok ali celo njegov igralec ali priljubljeni umetnik, ne bi stal križem rok, ampak bi se boril, da ga brani z vsemi sredstvi. Ob upoštevanju, da tiste države, v katerih je narejena žalitev glasnika od Allahovih glasnikov pod okriljem svobode izražanja, njihova zakonodaja uvršča kot kaznivo dejanje kakršnokoli žalitev predsednika države ali vlade ali

njegovega nespoštovanja!! Mar ni tudi mogoče, žaliti predsednika države z načinom risanja karikatur ali temu podobnem, pod okriljem svobode izražanja ?!!

Islam je prepovedal žaliti verska prepričanja drugih tako, da se ne bi podžigalo nasilje in da se odpravi ekstremizem v družbah, zato je dolžnost razumnih, da zaustavijo tiste, ki želijo spodbujati nered in podžigati sovraštva med narodi, katera imajo lahko kot posledico vojne, katere lahko vse uničijo, Vzvišeni Allah je dejal: "**In ne zmerjajte tistih, h katerim molijo namesto k Allahu, da ne bi oni nato iz sovraštva in nevednosti zmerjali Allaha. Tako smo vsaki skupnosti olepšali njihova dejanja, zatem pa se bodo, na koncu, vrnil k svojemu Gospodarju in On jih bo obvestil o tem, kar so počeli.**" (Poglavje "El-En'am" (Živina), 108. verz)

Moramo vedeti, da tematika posmehovanja z Muhammedom, mir z njim, ni sodobna ali novorojena v tem stoletju, ampak se je začelo že z njegovim (mir z njim) poslanstvom; njegovi sovražniki so mu rekli, da je lažnivec, čarovnik, pesnik in norec, ta častni Kur'an pa je izražen (formuliran) z Njegovim govorom: "**Mi dobro vemo, da ti je težko pri srcu, zaradi njihovih besed, zato slavi Gospodarja svojega in Ga hvali ! Bodi s tistimi, ki se klanjajo v molitvi! Služi svojemu Gospodarju, vse dokler ti ne pride smrt!"** (Kur'an: poglavje "El- Hidžr" (Hidžr), 97 – 99. verz)

In omejevanje svobode izražanja ni omejeno samo na islamsko zakonodajo, tudi druga društva omejujejo svoboščine svojih posameznikov v skladu s svojimi prepričanji in interesi njihovih narodov. Velika Britanija, na primer, je preprečila objavo film o Jezusu, mir z njim, pod dokazom, da je krščanska vera od splošnega (javnega) sistema, katero je treba spoštovati in upoštevati. In tudi veliko držav omejujejo svobodo izražanja svojim posameznikom, ko se dotakne tiste svobode Judov ali dvomijo o holokavstu, kjer pristopi tista država z obtožbo storilca za antisemitizem in ga kaznuje z zaporno kaznijo.

Islamsko pravo je že pripravljeno in oblikovano za svobodo, katera ukazuje na dobra dejanja in preprečuje slaba dejanja, dobro okolje, v katerem se ona razvija in stabilizira in tako je dala vsakemu posamezniku pravico sodelovanja in izražanja svojega mnenja glede te družbe, glede tega pa ni razodeto božje usmerjanje ter ga naredilo kot mesto medsebojnega svetovanja in izmenjevanja, Vzvišeni Allah je dejal: "**Samo zaradi neomejene Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter trdega srca, bi**

zagotovo odšli od tebe. Zato jim oprosti, prosi odpuščanje zanje in se posvetuj z njimi o zadevah. In potem, ko se trdno odločiš, se zanesi na Allaha. Resnično Allah ljubi tiste, ki se zanašajo (Nanj)." (Poglavje "Ali Imran" (Amramova družina), 159. verz)

In to zahteva, da je svoboda izražanja, odgovorna svoboda, ki ne sledi (druge), da bi bila sposobna razlikovati med resnico in neresnico, zaradi govora Abdullaha bin Mesuda, naj bo Allah zadovoljen z njim: **"Ne bodite brez svojega stališča (mnenja), govoreč, če bodo ljudje dobri, bomo tudi mi, če pa bodo ljudje slabi, bomo tudi mi, ampak prenašajte in se pripravite na to. In tako, če bodo ljudje dobri, bodite tudi vi dobri, če pa bodo ljudje slabi, ne bodite vi slabi."** (Navaja Et-Tirmizij v Sunenu, navajanje je pravilno in se navaja od prijatelja Allahovega poslanca, mir z njim.)

Ta svoboda ni samo teorija ali omejena na samo določeno skupino, ampak je dostopna vsem, v skladu z zakonskimi (šeriatskimi) normami, njo je prakticiral, tisti ki je poslan kot milost vsem svetom s praktično uporabo, da bi se z njim napotili njegovi sledniki po njem, Ebu Seid El-Hudrij je dejal: Beduin je prišel k Allahovemu glasniku, mir z njim, iskati svoj dolg od njega in pri tem je bil zelo grob, tako da mu je celo rekel: 'Stisnil te bom, dokler mi ne vrneš dolg.' Njegovi prijatelji so ga ozmerjali ter rekli: 'Težko tebi, ali sploh veš s kom govoriš ?!' On pa je odvrnil: 'Jaz resnično iščem svojo pravico.' Allahov glasnik, mir z njim, pa je dejal: 'Mar ne boste z lastnikom pravice ? Potem se je odpravil k Havli bint Kajs, in ji rekel: Če imaš pri sebi datlje, nam jih posodi, vse dokler mi ne bomo dobili naših datljev in ti bomo vrnili dolg. Ona mu je rekla: Da, dražji si mi od očeta, o Allahov poslanec. On (pripovedovalec) pravi: Ona mu je posodila (datlje) in on je beduinu poravnal dolg ter ga nahranil. On pa mu je dejal: Poravnal si (dolg) naj tudi Allah tebi poravna. Allahov poslanec, mir z njim, je rekel : To so najboljši ljudje, zares ni čist narod v katerem ne vzame slabič svojo pravico, ne da bi ga prizadela zaskrbljenost in vznemirjenje. (Sunen Ibn Madže in Sahih El-Džami št. 1857, El-Albani meni, da je navajanje pravilno.)

Z njim so se napotili njegovi prijatelji po njem in ko je zasedel, po prisegi, na kalifat ' Iskreni' Ebu Bekru, naj bo Allah z njim zadovoljen, se je on povzpел na minber (povzdignjeno mesto, kjer se drži pridiga) in pridigal ljudem s pridigo, ki je zajela vse temelje splošnega vodstva v islamu od tistega, kar niso uresničili narodi in ga nikoli ne bodo uresničili v okrilju človeških zakonodaj, ki so podložne svojim muham in ekonomskim ter političnim spremembam, on je dejal: " O, ljudje, jaz sem zasedel položaj vodenja nad vami, ampak nisem najboljši med vami, če me vidite, da sem na resnici, mi

pomagajte, če pa me vidite na neresnici, potem me popravite, bodite mi pokorni, koliko sem jaz pokoren Allahu glede vas, če pa Mu bom nepokoren, potem ni vaše pokorščine meni, močan med vami je pri meni slabič, vse dokler od njega ne vzamem pravico in najslabši med vami je pri meni močan, vse dokler mu ne dam njegovo pravico, govorim ta govor in iščem od Allaha kesanje za sebe in za vas.")²⁹ (Biografija Allahovega glasnika od Ibn Hišama in Et-Tabakat od Ibn Sada in El-Bidaje ve Nihaje od Ibn Kesira, ki pravi, da je ta veriga prenašalcev dobra).

Svoboda izražanja vere: islamsko pravo predpisuje, da se zagotovi svoboda veroizpovedi za nemuslimane, od judov in kristjanov brez kršenja teh pravic, tako se nobeden med njim ne sme prisiljevati, da zapusti svojo vero in sprejme islam, Vzvišeni Allah je dejal: "**Ni prisile v vero, saj je razlika med Pravo potjo in zablodo jasna.**" (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 256. verz)

Medtem, ko nas zgodovina spominja na hudo kršenje verskih pravic, ki so ga izvajale krščanske skupine ene proti drugim, zaradi razhajanja v verskem prepričanju.

Svoboda znanstvenega izražanja: islamsko pravo predpisuje svobodo izražanja v znanju (znanosti) in izobraževanju (učenju) ter je visoko dvignila ugled učenjakov, medtem ko nam zgodovina omenja nasilen boj med cerkvijo in znanostjo ter učenjaki in cerkev je zatirala svobodo znanstvenega izražanja.

Islamsko pravo celo ukazuje vsakemu posameznemu muslimanu iskanje znanja in poučevanja, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: "**Iskanje znanja je obvezno za vsakega muslimana.**" (Navaja Ebu Davud, Ibn Madže v Sahih El-Džamii)

Islamsko pravo je visoko dvignilo položaj znanstvenikov, Vzvišeni Allah pravi: **Allah bo visoko povzdignil tiste med vami, ki verujejo in imajo znanje. Allah dobro ve, kaj počnete!** (Poglavje "El-Mudžadele" (Razprava), 11. verz)

• SVOBODA IZRAŽANJA V SVETEM PISMU

Kot smo videli v pismu Pavla Rimljanom (13/1), je to sporočilo razveljavilo demokracijo in svobodo izražanja v vseh pomenih, in je celo ustanovilo pravila diktature in vladavine ter absolutno pokorščino vladarju.

²⁹ Ibnu Badis : "Kitabu Asar" (Knjiga sledi)

6. POGLAVJE

- **DŽIHAD V ISLAMSKEM PRAVU**
- **STANJE NA SVETU PRED, V ČASU IN PO PRIHODU ISLAMA**
- **NARODI NA VERI SVOJIH VLADARJEV**
- **VSILJEVANJE KRŠČANSTVA Z MEČEM**
- **DŽIHAD IN ZAGOTAVLJANJE SVOBODE VERSKEGA PREPRIČANJA**
- **SPOROČILA ALLAHOVEGA POSLANCA, MIR Z NJIM, ZARADI OBRAMBE KRISTJANOV**
- **DŽIHAD V ISLAMU IN NJEGOVI DELI:**
 - 1. FAZE (STOPNJE) DŽIHADA**
 - 2. PREPREKE (PREPOVEDI) DŽIHADA**
 - 3. NAMEN DŽIHADA**
 - 4. ISKANI CILJ (PRIČAKOVANJA) DŽIHADA**
 - 5. PRAVILA (NORME) DŽIHADA**
- **ALI JE VSAKA VOJNA MUSLIMANOV DŽIHAD**
- **SVETA VOJNA**
- **RAZLIKA MED DŽIHADOM IN VOJNO**
- **DŽIHAD V SVETEM PISMU**

• DŽIHAD V ISLAMSKEM PRAVU

To poglavje ne zadostuje za pokritje opredelitve džihada, njegovih vzrokih, ciljev in njegove etike, ampak bomo mi predstavili stvar v povzetku, tako da bi dali spoštovanemu bralcu kratko predstavo o temi džihada na Allahovi poti, katerega so našli, tisti ki prezirajo Allahov zakon, kot vhod za izkrivljanje islamskega prava in ustrahovanjem pred njim, skozi predstavo o njem, pa se bo pojasnilo, da je on zares milost vsemu človeštvu.

• STANJE NA SVETU PRED, V ČASU IN PO PRIHODU ISLAMA

Kdor raziskuje zgodovino vseh narodov in civilizacij skozi zgodovino ugotovi, da je bila zemlja izraz zažgane mase vojn, katere gorivo so bila premoženja in moški; koliko je bilo uničenih mest, uničenih gospodarstev, vdov med ženskami, sirot med otroci in zaradi njih (teh vojn) odvzete vse pravice milijonov ljudi. Oni so bili žrtve teh vojn na vsakem mestu, v sami evropski celini niti ena sama država ni bila stabilna ali njene meje niti za trenutek časa, ampak je bila vedno spremenjena njena meja, zaradi invazij z vzhoda ali zahoda ali severa ali juga, ogenj vojne ni prenehal med državami, niti za en dan, države pa so bile, bodisi da država daje davek (država pod tujim nadzorom) ali država zbira davek (prevladujoča država), cilj dolžnosti dajanja davka, je bil spoznanje nadaljevanja zvestobe in iskrenosti ali ne, če je država zaustavila dajanje davka prevladujoči državi, je to pomenilo, podobno kot objava vojne proti njej.

• NARODI NA VERI SVOJIH VLADARJEV

To je bilo stanje ljudi pred pojavom islama, ljudje so v svojih prepričanjih sledili prepričanja svojih kraljev (vladarjev), kjer si, na primer, ni upal državljani bizantinskega cesarstva, sprejeti vero čaščenja ognja, vero perzijskega imperija, sicer se šteje kot izdajalec cesarja in je obsojen na smrt in križanje, ker je sprejel vero sovražnikov, in obratno. Še huje od tega so bile vojne, ki so obstajale med krščanskih skupinami, zaradi razlik med seboj v (verskem) prepričanju. Primer tega je rimska država, katera je hudo preganjala egiptovske Kopte, ker so bili kristjani, medtem ko je bila njena uradna vera poganstvo, potem pa, ko je rimska država sprejela krščansko vero in je ona postala njena

uradna vera, je nadaljevala s svojim hudim preganjanjem in pokoli nad egiptovskimi kristjani, zaradi njihovega razhajanja z njo v skupnosti !!

• VSILJEVANJE KRŠČANSTVA Z MEČEM

Kristjani so predstavljali majhno zatirano skupino v rimskem cesarstvu, vendar ko je Konstantin I. sprejel krščanstvo, se je okrepila krščanska moč in postala uradna vera rimskega imperija, in takoj za tem se je obrnilo stanje, kjer je izvršeno hudo preganjanje vseh poganov in uničenje njihovih templjev (molilnic) ali njihova pretvorba v cerkve, izvršeno je celo hudo preganjanje kristjanov, ki so se razhajali v skupini in tako na primer:

- V času vladavine Teodozija I. je bilo krščanstvo razglašeno kot edina vera, ki bo sprejeta v rimskem cesarstvu, in je izvršen sežig knjižnice v Aleksandriji pod pretvezo, da ona vsebuje knjige malikovanja, in odprava grških olimpijskih iger, češ da je to od poganskih navad.

- V 772. letu n.št. je kralj Karel v 33 - letnem boju proti Sasom, jim vsiljeval krščanstvo z mečem, eden od njegovih zločinov je bil pokol v Verdenu, kjer je zaklano 4.500 saških ujetnikov, ker so zavrnilo spreobrnitev v krščanstvo, in ko je odšla vojska Karla, so Sasi odgovorili na ta pokol s sežigom cerkva in pokolom duhovnikov, kot maščevanje za tisto, kar se je zgodilo, Karel je potem izdal zakon³⁰, da se ubije vsak Sas, ki zavrne spreobrnitev v krščanstvo.

- Med leti 1929 in 1945 je hrvaško revolucionarno gibanje³¹ izvršilo pokol nad pravoslavniimi Srbi in jih prisililo, da se spreobrnejo v katolicizem, tako da je bilo več sto tisoč srbskih žrtev.

- Ukradenih otroci ali ukradene generacije, med leti 1909 in 1970, je avstralska vlada in avstralska cerkev na silo ločila in oddaljila otroke od svojih staršev, avtohtonih prebivalcev Abordžinov, ter jih pokristjanila.

- Leta 2007 je papež iz Vatikana ponudil opravičilo prebivalcem celine Latinske

³⁰ Kapitularij za stvari Saksonije (*Capitulatio de partibus Saxoniae*)

³¹ Ustaša, *Croatian Revolutionary Movement*.

Amerike za pokole in huda preganjanja in trpljenja, ki so jih pretrpeli v prisilnih pohodih (kampanjah) pokristjanjevanja, katere so nad njimi izvajali španski kolonizatorji.³²

- Med 16. in 17. stol. n. št. so portugalski kolonialni okupatorji izvršili preganjanja, mučenja in zakole nad prebivalci indijskega mesta Goa, ki niso hoteli sprejeti krščanstva, okupatorska kolonialna sila je uničila več kot 300 hindujskih templjev, prepovedala je tudi hindujskim duhovnikom, da berejo svoje budistične svete knjige ter ostro kaznovali kršitelje tega, prisilili so otroke, ki so bili stari več kot petnajst let, da morajo poslušati krščanske misijonarje, in prisilno so uvedli portugalski jezik hindujskim prebivalcem ter jim prepovedali uporabo svojega maternega jezika.

To je le kratek povzetek o prisiljevanju ljudi v krščanstvo z mečem in hudem preganjanju slednikov drugih ver, poleg tega dodajam še vojne, ki so zanetene med krščanskimi skupinami, med katerimi so katoliki, protestanti in pravoslavni, zaradi razhajanja v skupini in njihovega medsebojnega hudega preganjanja, med primeri, ki prikazujejo obseg sovraštva med krščanskimi skupinami sodijo:

- Pokoli nad katoliško skupino (sekto) katarov (albižanov ali patarenov) v regiji Languedoc. v južni Franciji od 1209. do 1229. leta (albižanska vojna), kjer je papež Inocenc III. objavil križarsko vojno proti katarom, da bi jih izkoreninil, kar je privedlo do pokolov in število žrtev je doseglo milijon žrtev v 20-ih letih vojne proti njim. Prvi od teh pokolov je pokol v mestu Beziers v 1209. letu, kjer je izvršen pokol nad vsemi prebivalce tega mesta in požig celotnega mesta po hudem obleganju okrog mesta.³³
- Pokol v mestu Merindol v Francija leta 1545, kjer je bilo na tisoče kristjanov ubitih iz skupine (sekte) valdežanov s strani katoličanov.³⁴
- Pokol v mestu Toulouse v Francija leta 1562, kjer so katoliki ubili 5000 protestantov ter jih izgnali iz mesta.³⁵

³² http://www.nytimes.com/2007/05/24/world/americas/24pope.html?_r=0

³³ Albigensian Crusade or Cathar Crusade (1209–1229), Catharism, Pope Innocent III, Massacre at Béziers 1209

³⁴ Pokolj v Merindolu (1545) Valdežani (Massacre of Mérindol (1545), Waldensians.)

³⁵ Nemiri v Toulouse 1562. (Riots of Toulouse 1562.)

- Pokol v Vasiju (Vassy) v Francija leta 1562, ki so ga izvršili katoličani proti protestantom in ta pokol je zanetil francoske verske vojne, njihovo število je bilo osem vojn proti protestantom.³⁶
- Pokol na dan svetega Mihaela v mestu Nîmes v Franciji leta 1567, kjer so izvedli protestanti pokol nad katoliki v mestu, med žrtvami je bilo 24 katoliških duhovnikov kot odgovor na njihovo hudo preganjanje s strani katoličanov.³⁷
- Pokol na dan svetega Jerneja v Francija leta 1572, kjer so katoliki ubili 30 tisoč protestantov.³⁸
- Veliko je bilo pokolov katolikov nad protestanti in tudi nad katoliki s strani protestantov v času 11-letne vojne med irskimi katoliki in med britanskimi poslanci ter škotskimi protestanti, Irska (1641-1652).³⁹
- Pokoli in hudo preganjanje nad tisočimi pripadniki nove skupine (sekte) prekrščevalcev, anabaptistov, tako s strani katolikov kot s strani protestantov med 1525 in 1660. letom, katero je privedla do ogromne migracije pripadnikov te skupine (sekte) na severnoameriško celino.⁴⁰
- V letu 1656 je pisal Makarios III., patriarh Antiohije, o pokolih, ki so jih naredili poljski katoličani nad kristjani, ki so bili privrženci grške pravoslavne cerkve, on poudarja, da se je število smrtnih žrtev v teh pokolih gibalo med sedemdeset in osemdeset tisoč.

To je le zanemarljiv del od obilnega prelivanja vojn in konfliktov, pokolov in hudih preganjanj, ki so jih izvajali privrženci krščanske vere eni proti drugim, in po tem odmiku od teme (degresiji) bomo vrgli pogled na džihad v islamu, tako da bo jasno ljudem z razumom, da je on resnično milost za človeštvo in ne tisto, kot ga zamišljajo tisti, ki se hranijo iz izvora ciljno usmerjenih in spolitiziranih medijev.

³⁶ Pokolj v Vasiju 1562 (Massacre of Vassy 1562)

³⁷ Mihael, dan svetega Mihaela (1567), Nîmes, (Michelade, Saint Michael's Day (1567), Nîmes)

³⁸ Pokol na dan svetega Jerneja 1572. (St. Bartholomew's Day massacre 1572.)

³⁹ Irske konfederacijske vojne 1641 – 652. (Irish Confederate Wars 1641 – 1652)

⁴⁰ Anabaptists 1525 – 1660.

• DŽIHAD IN ZAGOTAVLJANJE SVOBODE VERSKEGA PREPRIČANJA

Da bi vedeli, v kakšnem obsegu islam zagotavlja svobodo verskega prepričanja, moramo spoznati resnični namen džihada in da bi se še bolj pojasnila slika, bomo začeli postopoma z razčlenjevanjem pomena besede džihad, katera ima dva pomena; splošen džihad in poseben džihad.

1. Splošen džihad je razdeljen na dva dela:

- **Džihad nefsa (duše ali osebe):** da se trudi oseba sama s sabo, tako da se nauči vero in deluje v skladu s tem znanjem, da poziva k temu in je potrpežljiva na vznemirjanju, prav tako njegov trud, da zapusti prepovedane stvari ter dela tisto, kar je zadolžen v skladu s svojimi sposobnostmi in možnostmi, iščoč pri tem Allahovo zadovoljstvo, Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "**Mudžahid je tisti, ki se bori s svojim nefsom (dušo ali osebni ego), zaradi Vzvišenega in Vsemogočega Allaha.**" (Sahih Ibn Hibban in Sahih Ebu Davud št. 2258)
- **Džihad proti satanu:** to je boj z jasnim prepričanjem proti tistemu kar satan prišepetava od dvomov in sumov, ki razjeda (spodkopava) verovanje ter potrpežljivost na tistem, kar satan prišepetava od strasti in pokvarjenosti. Vzvišeni Allah je dejal: "**Ko te satan skuša napeljati k zlim mislim, poišči zatočišče pri Allahu! On resnično vse sliši in vse ve!**" (Poglavje "Fussilet" (Pojasnilo), 36. verz).

Splošni džihad je resnični džihad, vse dokler se človek sam bori s seboj in proti svojemu satanu, ker se on dejansko drži ob muslimanu celo njegovo življenje in se ne ločuje od njega, prav tako tudi vsa dobrodelna dejanja, katera dela musliman in meni, da so iskreno namenjena Allahu, je džihad in od teh dejanj so:

- Romanje k Allahovi sveti hiši je džihad in to zato, ker so pri tem težave in potrebna je potrpežljivost zaradi vznemirjanj ter poraba denarja (premoženja) zaradi Allaha, od Aiše, naj bo Allah z njo zadovoljen, se navaja, da je rekla: **Rekla sem : " O, Allahov poslanec,**

vidimo da je najboljše dejanje džihad , ali se ne bomo borili ? On je dejal: "Toda najboljši džihad je pravilno in iskreno opravljeno romanje." (Navaja El-Buharij)

- Odkriti javno, brez strahu, povedati resnico, Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **"Najboljši džihad je povedati resnico pred nepravičnim vladarjem ali nepravičnim poveljnikom." (Sahih Ebu Davud).**

- Prenos islama nemuslimanom s pozivom vanj na osnovi razlage, dokazov in Kur'ana ter potrpežljivosti na lažem tistih, ki ga smatrajo kot laž, vse to sodi v džihad, Vzvišeni Allah pravi: **" Če bi hoteli, bi v vsako mesto poslali nekoga, ki bi opominjal. Zato ne popuščaj nevernikom in s Kur'anom se bojuj proti njim z vsemi močmi! (Poglavje "El-Furkan" (Furkan), 51. In 52. verz)**

- Spodbujanje k dobrim dejanjem in preprečevanje slabih dejanj je džihada, in to je pot poslancev in njihovih slednikov za njimi, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: **" Ni bilo glasnika, katerega je Allah poslal k narodu, pred mano, a da ni imel v svojem narodu pomagače in prijatelje, kateri so vzeli njegovo suno (izročilo) in sledili njegovim ukazom in potem so jih nasledile generacije, ki so govorile tisto, kar niso delali in delali tisto, kar jim ni ukazano in tisti, ki se bori proti njim z roko je vernik, tisti, ki se bori proti njim z jezikom, je vernik in tisti, ki se bori proti njim s srcem, je vernik, in ne ostane za tem od verovanja razen zrna gorčice." (Navaja Muslim)**

- Dobrodelnost do ljudi in ne vznemirjenje ljudi , delanje dejanj s katerimi jih razveselimo ter potrpežljivost na njihovem vznemirjanju spada v džihad, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: **" Tisti, ki pomaga vdovam in sirotam je kot borec (mudžahid) na Allahovi poti ali kot tisti, ki ponoči moli in se posti podnevi." (Navaja El-Buharij)**

- Potovanje zaradi iskanja znanja sodi v džihad, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: **"Tisti, ki odide iskati znanje je na Allahovi poti, vse dokler se ne vrne." (Navaja Et-Tirmizij in pravi, da je navajanje dobro, prav tako ga El-Albanij smatra kot pravilno navajanje v "Et-Tergibu va Et-Terhibu" (Spodbude in opozorila), 88.)**

- Pridobivanje znanja (izobraževanje) sodi med džihad, Allahov poslanec, mir z njim,

pravi: "Tisti, ki pride v to mojo mošejo, samo zaradi dobrega, ki se ga bo naučil ali ga bo on poučeval, je na stopnji borca (mudžahida) na Allahovi poti, tisti pa, ki pride zaradi drugega vzroka, je na stopnji človeka, ki gleda kaj drugi poseduje." (Sahih Ibn Madže, Sahih El-Džami 6184.)

- Dobrodelnost do staršev je džihad, neki človek je prišel k Allahovemu glasniku, mir z njim, ter ga prosil za dovoljenje sodelovanja v boju (džihadu), on pa mu je rekel: " **Ali so tvoji starši živi? On je odvrnil: Da. On mu je rekel: ' Tvoj boj(džihad) je, da skrbiš za njih.'**" (Sahih El-Buharij)

- Zaupanje in odsotnost prevare ter čuvanje tistega, za kar je iskano od njega zaupanje od dejanj, ki jih opravlja za ljudi ali skupnost, sodi med džihad, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: " **Delavec, ki mu se ponudi delo in ga on vzame ter da pravico (temu delu) je še vedno kot borec (mudžahid) na Allahovi poti, vse dokler se ne vrne k svoji hiši.**" (Navaja Et-Taberani, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno v Sahihu "Et-Tergibu va Et-Terhibu" 774.)

2. Posebni džihad – (samoobrambni džihad in džihad zahteve ali poziva) : Vzvišeni Allah pravi: " **In zakaj se ne bi borili na Allahovi poti in za zatiranje moške, ženske in otroke, ki prosijo: "Gospodar naš, odpelji nas stran od tega mesta, čigar prebivalci so nasilneži, in daj nam s tvoje strani zaščitnika, in daj nam s tvoje strani nekoga, ki nam bo pomagal!"** (Poglavje "En-Nisa" (Žene), 75. verz)

Posebni boj je razdeljen na dva dela:

Samoobrambni džihad : ima dva dela : -

1. Zunanji džihad: je zaradi boja proti nepravčnosti in oddaljevanja nepravčnosti z bojem proti tistim, ki napadejo muslimanske dežele (ali hiše), njihovo čast, premoženje ali vero, in to je uzakonjena pravica vseh ljudi. Glede vojne zaradi posvetnih interesov, kot je širjenje vpliva, razkazovanje sile in povračilnih (maščevalnih) vojn, je islam vse to prepovedal.

2. Notranji džihad je dveh vrst:

- ❖ **Džihad posameznika:** in je za samoobrambo ali za obrambo drugega, ko napadalec

želi krasti ali umoriti ali napasti, in ta džihad je lahko z roko, to pomeni, da se oddalji napadalec ter njegovo zaustavljanje pri njegovi prekoračitvi meje dovoljenega, če to ni mogoče potem z jezikom, to pomeni z govorom in če to ni mogoče potem s srcem, tako da se zanika to dejanje v svojem srcu in ta zadnja vrsta je zelo pomembna, njegova pomembnost je v oživljanju src, ker zanika krivičnost (tiranijo) in se ne navadi, da jo gleda, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: " **Ko nekdo med vami vidi slabo dejanje, naj ga odstrani z roko, če pa tega ni zmožen, potem z jezikom, če pa tega ni zmožen, potem naj s svojim srcem, - to pa je najslabše verovanje (iman).**" (Navaja Muslim, navajanje je pravilno.)

❖ **Džihad skupine:** to je boj proti skupini muslimanov, ki je prekoračila mejo dovoljenega, vse dokler se ne vrne k resnici, Vzvišeni Allah je dejal: " **Če se spreta dve skupini vernikov, ju pomirite! Če ena skupina vendarle postane nasilna do druge, se bojujte proti nasilni skupini, vse dokler se ne pokori Allahovim predpisom! Če stori tako, nepristransko pomirite skupini in bodite pravični! Allah zares ljubi pravične!**" (Poglavje "El-Hudžurat" (Sobe), 9. verz)

In to je pomen besed Allahovega poslanca, mir z njim,: " **Pomagaj svojemu bratu nasilnežu ali zatiranemu.**" Prisotni so rekli: **O, Allahov poslanec, mi mu že pomagamo, ko je zatiran, ampak kako naj pomagamo nasilnežu ?** Rekel je: " **Zaustavite ga pri nasilju, to je vaša pomoč njemu.**" (Navaja El-Buharij, Ahmed in Et-Tirmizij)

Džihad zahteve (poziva):

Da bi razumeli, kaj je džihad zahteve, bomo predstavili nekatera pisma Allahovega glasnika, mir z njim, katere je poslal Herakleju, bizantinskemu cesarju in vladarju Aleksandrije Muqawqisu, tako da vidimo dogodke v njihovem ozadju in ne same dogodke:

• SPOROČILA ALLAHOVEGA POSLANCA, MIR Z NJIM, ZARADI OBRAMBE KRISTJANOV

Allahov poslanec, Muhammed, mir z njim, je kritiziral medsebojno nasilje kristjanov ter njihovo nasilje do sebe, ker so k Allahu pridružili partnerja in to je napisano v njegovem pismu Herakleju velikanu Bizanta, v njegovem pismu je bilo zapisano: **V imenu Allaha**

Milostnega, Usmiljenega od Muhammeda, Allahovega poslanca za Herakleja velikana Bizanta, naj bo mir na tistega, ki sledi pravo pot, in zatem: "Resnično te vabim v islam, sprejmi ga in boš rešen, če ga sprejmeš, ti bo Allah dal tvojo nagrado dvakrat, če pa se obrneš stran, boš imel greh Arijecev, in (Reci: "O, pripadniki Knjige, pridite k besedi, ki je enaka med nami in vami - da ne častimo (nikogar) razen Allaha in da poleg Njega ničesar ne jemljemo za božanstvo in da si ne bomo vzeli drug drugega za gospodarja namesto Allaha." Toda če se obrnejo proč, potem reci: "Bodite priče, da smo muslimani.") Navaja Muslim, navajanje je pravilno.

Ogovoril je tudi Muqawqisu, vladarja Aleksandrije, velikana Koptov, v njegovem pismu je bilo zapisano: **V imenu Allaha Milostnega, Usmiljenega od Muhammeda, Allahovega služabnika in Njegovega poslanca za Muqawqisa, velikana Koptov, naj bo mir na tistega, ki sledi pravo pot, in zatem: Resnično te vabim v islam, sprejmi ga in boš rešen, če ga sprejmeš, ti bo Allah dal tvojo nagrado dvakrat, če pa se obrneš stran, boš imel greh Koptov.** (Zadul-Mead 3/691)

Allahov poslanec, mir z njim, je v svojih dveh pismih opozoril in posvaril Herakleja in Muqawqisa na pokole, kateri so izvršeni nad skupino (sekto) Arijecev⁴¹ in proti Koptom v Egiptu. In potrebno je omeniti, da arijevtvo ni le skupina (sekta), ampak je v celotni Evropi prevladovalo arijevtvo, to je že omenil duhovnik Jerome, govoreč: **" Svet se je zbudil stokajoč, da bi sam sebe našel Arijevcem."**⁴²

Toda ta grozodejstva, ki so izvršena nad Arijevcem, skušajo mnogi skriti, tisti pa, ki si želi vpogled v to, se lahko obrne na knjige, katere omenjajo nekatera od teh grozodejstev, katera so izvršena nad njimi.

Kot smo že navedli, je pravilo, ki je veljalo v starih časih po vsem svetu, bilo "ljudje na prisilni veri svojih vladarjev, in nihče ne sme sprejeti vero, v katero je prepričan", in zaradi tega, obstaja džihad zahteve ali poziva v katerem zaradi tega odide muslimanska vojska, da dostavi in širi sporočilo islama narodom in da se povzdigne Allahova beseda ter razveljavi presoja vladarjev v prisiljevanju narodov, da sprejmejo njihovo vero in preprečijo sprejetje islama, spodaj bo o tem prišla podrobna razlaga. V tej vrsti džihada je

⁴¹ Arianism – nontrinitarian, Arius.

⁴² Poglej: " Kdaj je postal Jezus bog" Richard E. Rubenstein str.191(*'When Jesus became god'*, page 191, Richard E. Rubenstein)

nasproten vrstni red, ki je bil prej, in tako se ne začne z roko in potem jezikom in nato s srcem, ampak se bo začelo z jezikom in potem z roko. V tej vrsti džihada se postavlja pogoj in to je, da mora biti s privolitvijo vodje muslimanov. Učenjak Muhammed bnu Usejmin, naj mu se Allah usmili, je dejal: " Ni dovoljen vojaški napad brez dovoljenja vodje (imama), kakršnakoli naj bo stvar, ker zastopniki ukazov (vodje) objavijo napad ali vojno (džihad) in ne posamezniki med ljudmi, ker posamezniki sledijo vladarje (najbolj ugledne oz. pristojne, merodajne osebnosti), in ni dovoljeno nobenemu, da vojaško napade, brez privolitve vodje, razen ko gre za način samoobrambe, če pa jih preseneti sovražnik, katerega se bojijo, potem se oni tedaj morajo očitno obraniti z bojem. Boj ni dovoljen, ker je ukaz zaupan vodji ter je napad brez njegove privolitve in dogovora, klevetanje na njega in prekoračitev njegovih meja, ker če bi bilo dovoljeno ljudem, da vojaško napadajo, brez privolitve vodje, potem bi stvar postala velik nered, vsak, ki bi hotel, bi lahko zajahal konja in se boril. Pa tudi, če bi bilo to omogočeno ljudem, bi se zgodili velikanski neredi."⁴³

Učenjak Ibn Usejmin je tudi omenil pomemben pogoj za džihad zahteve in to je sposobnost za boj, in je dejal: " On (boj) mora imeti pogoj in to je, da mora biti pri muslimanih sposobnost in moč, s katerima so se zmožni boriti, če pri njih ni sposobnosti in če se vključijo v boj, se sami mečejo v uničenje, in zato Vzvišeni in Slavljeni Allah ni ukazal muslimanom boj, ko so oni bili v Mekki, ker so bili tega nezmožni, slabi in ko so se izselili v Medino in osnovali islamsko državo ter pridobili silo, jim je ukazan boj, in zaradi tega se mora upoštevati ta pogoj, če tega ni, potem se to razveljavi kot pri ostalih dolžnostih, ker se pri vseh dolžnostih pogojuje sposobnost (za njihovo opravljanje)." ⁴⁴

1. STOPNJE DŽIHADA ZAHTEVE (POZIVA)

Džihad zahteve ima tri stopnje v katerih je pogoj zaporedje in so :

1. Poziv: kjer vodja muslimanov pošlje vabilo k določenemu vladarju tako, da ga v njem povabi v islam, in pri tem ima vladar absolutno svobodo, da sprejme poziv in sprejme islam ali pa da ostane na svoji veri.

⁴³ Eššerhul-Mumti (8/22)

⁴⁴ Eš-Šerhul-Mumti (8/7)

2. Džizja : džizja je globalni svetovni sistem, ki je veljal po vsem svetu od antičnih časov do danes, ona predstavlja simbol zvestobe ali premirja in miru. Vsaka država na svetu je bila ali država, ki je vzela džizjo (določeno premoženjsko vrednost) ali država, ki je plačala džizjo drugi državi, če bi država zaustavila dajanje džizje, bi to pomenilo zavračanje njene zvestobe ali prenehanje njenega premirja in njena pripravljenost na vojno proti njej. Po sistemu džizje se dela vse do danes v celem svetu, ki je razdeljen v mnoga zavezništva, saj vsaka država od velesil oblikuje mednarodna zavezništva z manjšimi državami od njih, podpirajoč jih pri tem politično, vojaško itn., in v zameno za to podporo, pridobi velesila določene značilnosti ali posebne finančne koristi, kot je na primer, da ji dovoli država pod njenim skrbništvom uporabo morskega pristanišča na njenem ozemlju, da bi tam naredila svojo vojaško bazo, ali da pridobi velesila proizvode druge države od diamantov ali urana ali jekla ali nafte po nizkih cenah, ali da pridobi posebne značilnosti v gospodarskih naložbah (investicijah) v njej in podobno, vse to se smatra kot avans (preplačilo) prijateljstva in politične ter vojaške podpore, in če bi druga država napadla zavezniško (državo, ki je pod skrbništvom velesile) državo, potem bi ta velesila vojaško intervenirala ter jo branila in to je znano kot sistem džizje.

Pozvani vladar v islam ima pravico zavrniti ta poziv in ohraniti svojo oblast, nobeden ga ne sme napasti niti odstraniti iz oblasti, vendar se od njega zahteva, da plača džizjo in to je določena premoženjska vrednost, glede na zaščito katero uživa, v okviru islamske države. Dokler meje njegove države mejijo z islamsko državo, se to smatra kot ugovor o premirju, po katerem ravnajo vse države na svetu, kot smo že poudarili, je to zagotovilo, da ne bodo napadli islamske države in celo v primeru, da to državo napade druga država, je dolžnost muslimanov, da se odzovejo na agresijo ter se borijo proti agresorju.

Potrebno je opozoriti, da vladarjevo sprejetje plačila džizje, še ne pomeni to, da je lahko on svoboden v svojih dejanjih s svojim ljudstvom in jih lahko zaslužnji in zatira ter jim ukazuje svojo vero, ampak se on ne sme boriti proti islamu in njegovim slednikom in ne sme preprečevati dialog med muslimanskimi misijonarji in njegovim ljudstvom, ampak jih mora pustiti, naj pokličejo ljudi, da sprejmejo islam in tisti kristjani ter judje med njimi, ki hočejo sprejeti islam, jih on ne sme preganjati, tisti pa, ki hočejo ostati v njegovi veri, lahko to storijo. Vzvišeni Allah pravi: " **In reci: "Resnica prihaja od vašega Gospodarja, kdor hoče, naj veruje, in kdor noče, naj ne veruje."**Resnično smo za

krivičnike že pripravili Ogenj, katerega zid jih bo obdajal." (Poglavje "El-Kehf" (Votlina), 29. verz)

3. Boj: če vladar zavrne, kar smo omenili od sprejetja islama ali plačanja džizije in prepovedi preganjanja svojega ljudstva, potem je dovoljeno muslimanski vojski samo boj proti temu vladarju in njegovi vojski, ki se borijo z njim, kar se pa ljudstva (naroda) tiče, oni nimajo nobene veze s tem in se muslimani ne bojujejo razen proti vojakom, ne napadajo se ženske, otroci, starci, menihi ali na splošno mirni ljudje.

2. PREPOVEDI (PREPREKE) DŽIHADA POZIVA

Džihad poziva ni splošen, ampak ima prepovedi oziroma prepreke, od katerih so:

- ❖ Nesposobnost muslimanov in njihove nezmožnosti za boj, zaradi šibkosti njihove moči ali njihovega premajhnega števila.
- ❖ Obstoj pogodbe ali zaveze z neverniki, katero se ne sme prekršiti, in te prizore vidimo v našem času. Večina držav na svetu to uporablja, med njimi in med nekaterimi med njimi je veliko pogodb in partnerstev.
- ❖ Obstoj vidnega interesa v premirju, čeprav imajo oni sposobnost za vojskovanje, tako kot je bilo glede premirja na Hudejbiji.

3. NAMEN DŽIHADA

Pogosto se ponavlja v nekaterih medijih, katera ne oddajajo, razen strup in ne predvajajo razen laži, da bi uresničili določene politične agende z izražanjem, da je džihad osvajanje sveta pod eno vlado, ta govor je neresničen, njega zanika govor Vzvišenega Allaha: "**In če bi tvoj Gospodar hotel, bi vse ljudi združil v eno skupnost, vendar pa se bodo še vedno razhajali, ... razen tistih, katerih se je tvoj Gospodar usmilil. Zato jih je tudi ustvaril. In izpolnila se je beseda tvojega Gospodarja: "Zagotovo bom Pekel napolnil z džinni in ljudmi - skupaj!"**" (Poglavje "Hud", 118 in 119. verz)

In očitna resnica ciljev džihada se odkrije v govoru Vzvišenega Allaha: " **Tisti, ki so napadeni, se smejo braniti, ker doživljajo nasilje. Allah pa jim resnično lahko pomaga. Pomaga tudi tistim, ki so bili pregnani s svojih domov le zato, ker so govorili: "Gospodar naš je Allah!" Če On ne bi ubranil nekaterih ljudi z močjo drugih, bi bili do temeljev porušeni samostani, cerkve in sinagoge, pa tudi mošeje, v katerih se pogosto omenja Allahovo ime. Allah po zagotovo pomagal tistim, ki podpirajo njegovo vero, zakaj On je resnično močan in velik. Pomagal bo tistim, ki bodo – če jim damo oblast na zemlji – molili in delili miloščino, ki bodo zahtevali opravljanje dobrih del in odvrčali od zlih. Vse pa se nazadnje vrne k Allahu.**" (Poglavje "El-Hadždž" (Romanje), 39 – 41. verz)

In tako vidimo, da je namen džihada, obramba pravice in vere ter obramba od nepravčnosti. Od džihada imajo korist judje, kristjani in muslimani, in tukaj ne gre samo za obrambo v korist muslimanov.⁴⁵ In če ne bi bilo tistega, kar je Allah predpisal od obrambe pred nepravčnostjo in neresnico z bojem, bi bila pravica poražena, uničena zemlja in porušena mesta bogoslužja od meniških samostanov, krščanskih cerkva, judovskih sinagog ter muslimanskih mošej.⁴⁶ V častnem verzu vidimo rezultate džihada, rezultate po vojni, potem ko zmagajo pripadniki resnice nad pripadniki tiranije, krivice in neresnice, kjer verz pojasnjuje, da se borci (mudžahidi) morajo držati namena džihada in to je popravljanje (stanja) in ni širjenje nereda in pokvarjenosti, in tako opravljajo molitev in niso nasilneži na zemlji, dajo iz svojih premoženj obvezno miloščino (zekat) tistim, ki na to imajo pravico od siromakov in potrebnih ljudi in ne plenijo premoženja ljudi in njihovega bogastva ter ukazujejo na dobra dejanja in preprečujejo slaba dejanja.

4. ISKANI CILJ (PRIČAKOVANJA) DŽIHADA

Če je namen džihada zaščitite pravice in povzdigovanje Allahove besede ter zaščita slabih, kaj se potem vzame za cilj z džihadom ? !! Vzvišeni in Vsemogočni Allah je razložil dva vzeta cilja z džihadom, v Njegovem Vzvišenem govoru: " **Allah vam ne prepoveduje delati dobrega in biti pravični do tistih, ki se ne bojujejo z vami zaradi vere in ki vas ne preganjajo z vaših domov. Allah resnično ljubi pravične. Prepoveduje pa vam prijateljstvo s tistimi, ki se bojujejo z vami zaradi vere, ki vas**

⁴⁵ Komentar Ibn Ašur

⁴⁶ Et-Tefsir Mujesser (Olajšana razlaga – Kur'ana)

preganjajo z vaših domov in ki pomagajo pri vašem preganjanju. Kdor prijateljuje s takšnimi, greši nad seboj!" (Poglavje "El-Mumtehine" (Preverjena) , 8. in 9. verz)

Ibn Abbas pravi: **Malikovalci so bili v dveh stanjih glede Allahovega glasnika, mir z njim, in vernikov: malikovalci bojevniki, ki so se borili proti njemu (Allahovemu glasniku, mir z njim) in on se je boril proti njim, in malikovalci sporazuma (o premirju), oni se niso borili proti njemu in tudi on se ni boril proti njim.** (Navaja El-Buharij.)

Allahov poslanec, mir z njim, pa je že dejal: " **Tisti, ki se bori proti tistemu, ki ima ugovor o Allahovi zaščiti in zaščiti Njegovega poslanca, ne bo povohal Rajskega vonja, zares pa se njegov vonj občuti na razdalji 70 let**" (Navaja Ibn Madže, navajanje je pravilno).

On, mir z njim je tudi dejal: " **Mar ne bo tisti, ki se bori proti osebi, ki ima ugovor o Allahovi zaščiti in zaščiti Njegovega poslanca, že prelomil ugovor in izdal Allahovo zaščito in ne bo vohal Rajskega vonja, zares pa se njegov vonj občuti na razdalji 70 let.**" (Navajanje je pravilno od Et-Tirmizija)

On, mir z njim je tudi dejal: " **Resnično boste osvobodili Egipt in to je zemlja v kateri se imenuje El-Kirat, ko jo boste osvobodili se lepo obnašajte z njenimi prebivalci, ker imate v njej sorodnike in varovance.**" Ali je rekel: " **Varovance in ženine sorodnike.**" (Navaja Muslim)

Poglejmo zdaj, kaj omenjajo same krščanske knjige, o obsegu strpnosti muslimanov in njihovem ne preganjanju kristjanov, navaja se v "Knjigi Synaxarium"⁴⁷, ki je ena od najpomembnejših knjig koptske pravoslavne cerkve in je knjiga, ki je zbrala biografijo božjih glasnikov, mučenikov in svetnikov, zgodbo Amra ibn El-Asa , naj bo Allah z njim zadovoljen, in papeža Benjamina I. ⁴⁸, skozi katero lahko vidimo , kaj je bil cilj džihada in kako so muslimani ravnali z narodi. Iz zgodbe bomo celo videli, kdo je v resnici preganjal narode: " Resnično je zaradi pokolov bizantinskega cesarstva in njihovega

⁴⁷ **Coptic Synaxarium, Pope Benjamin I of Alexandria** http://st-takla.org/Full-Free-Coptic-Books/Coptic-Synaxarium-or-Synaxarion_English/05-Topah/Coptic-Calendar_08-Toba.html#3

⁴⁸ Pope Benjamin I of Alexandria

hudega preganjanja egiptovskih Koptov, bil prisiljen škof Benjamin I., papež v Aleksandriji, da on in njegovi škofje pobegnejo v gore za obdobje 13-ih let. Po muslimanski osvoboditvi Egipta na čelu z Amrom ibn El-Asom, naj bo Allah z njim zadovoljen, je Amr ibn El-As odšel osvoboditi mesto Aleksandrija in se tam bojevati proti Bizantincem, da jih izžene iz njega, zgodil pa se je nemir in nestabilnost varnosti, in so to priložnost izkoristili nekateri zli ter zažgali cerkve in samostane, med katerimi je bila tudi cerkev sv. Marka⁴⁹ ter izropali vse, kar je bilo v njej. Mornar je vstopil v to cerkev in dal roko v krsto sv. Marka, ker je mislil, da je notri denar, toda ni našel ničesar, razen trupla, vzel je le obleko iz njegovega trupla, vzel je tudi glavo svetega Marka in jo skril v svojo ladjo. Ko pa je Amr bnu El-As zvedel za izginotje papeža Benjamina, je takoj poslal pismo ostalim mestom v Egiptu in v njem dejal: " Položaj, ki ga ima Benjamin, patriarh koptskih kristjanov, ima ugovor (zavezo), varnost in mir, tako da se lahko pojavi varen, spokojen, da bi vodil svoj narod in svoje cerkve. In tako so se pojavili Benjaminovi škofje potem, ko so prebili 13 let na begu, Amr bnu El-As ga je počastil z dodatno počastitvijo ter ukazal naj sprejme svoje cerkve in svoje posesti (premoženja)." In ko je nameravala Amrova vojska oditi iz Aleksandrije do petih mest, se je zaustavila ena od ladij in se ni mogla premakniti, Amrova vojska je z zaslišanjem njenega kapitana in preiskavo ladje, našla glavo svetega Marka. Poklicali so papeža Benjamina, kateri jo je vzel in odšel z njo, z njim pa so bili duhovniki in narod, kateri so veselo paradirali, vse dokler niso prišli do cerkve."

Stopnjevanje predpisa džihada od prepovedi do dolžnosti:

1. Prepoved džihada : na začetku poziva v islam je bil džihad pri muslimanih prepovedan, Vzvišeni Allah je dejal: " **Mar nisi videl tistih, ki jim je bilo rečeno: "Držite svoje roke proč (od boja), vzpostavljajte molitev in dajajte obvezno miloščino!"** (Poglavje "En-Nisa" (Ženske), 77. verz)

2. Dovoljenje za džihad: potem je bilo dovoljeno muslimanom, da se borijo, ko so malikovalci začeli izvrševati pritisk nad njihovim preživljanjem ter jih prisiljevati, naj zapustijo svojo vero, Vzvišeni Allah je dejal: " " **Tisti, ki so napadeni, se smejo braniti, ker doživljajo nasilje. Allah pa jim resnično lahko pomaga. Pomaga tudi tistim, ki so**

⁴⁹ Saint Mark's Coptic Orthodox Cathedral (Alexandria).

bili pregnani s svojih domov le zato, ker so govorili: "Gospodar naš je Allah!" (Poglavje "El-Hadždž" (Romanje), 39. in 40. verz)

3. Samoobrambni boj: Potem je prišel ukaz džihad, če napadejo malikovalci muslimane in začnejo boj proti njim, Vzvišeni Allah je rekel: **" In na Allahovi poti se bojujte s tistimi, ki se bojujejo proti vam, toda ne napadajte prvi! Ker Allah ne mara tistih, ki napadejo prvi."** (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 190. verz)

4. Ukaz za boj: ko se je islam pojavil in se razširil, so začeli ljudje sprejemati islam v množicah in se je povečalo sovraštvo do njega s strani zunanjih sovražnikov sosednih držav islamske države, ker so oni videli, da islam predstavlja nevarnost za njih, je Vzvišeni Allah ukazal muslimanom džihad poziva za seznanjanje in posredovanje sporočila monoteizma narodom, širjenje vere, povzdigovanje Allahove besede in postavljanje dialoga z vladarji in kralji ter jih poklicati v islam z namenom povzdigovanja besede monoteizma, uresničevanje pravičnosti in njeno širjenje in ne osvajanja, oblastništva, širjenje svojega vpliva, arogance in ošabnosti na zemlji ali maščevanja, katero ima za posledice propad in uničenje, Vzvišeni Allah je dejal: **" In ne bodite kot tisti, ki so odšli s svojih domov iz domišljavosti, postavljajoč se pred ljudmi in odvrčali so od Allahove poti. Allah pa obdaja vse, kar počnejo."** (Poglavje "El-Enfal" (Plen), 47. verz)

Kur'an je že pojasnil hudo preganjanje, ki so ga bili deležni krščanski verniki, ki so verjeli v Boga, s strani njihovih sonarodnjakov malikovalci pred pojavom islama. Allah je ovekovečil zgodbo njihovega hudega preganjanja v častnem Kur'anu, da bi pojasnil, da je resnični cilj odprava tiranije (krivice) zoper vernike, vseeno ali so kristjani ali judje ali muslimani: Vzvišeni Allah je dejal: **" Prekleti naj bodo tisti, ki so izkopali rove, jih napolnili z gorivom in ognjem in ki so sedeli zraven ognja ter opazovali trpljenje vernikov! Trpinčili so jih samo zato, ker so verovali v Gospoda , silnega in hvale vrednega."** (Poglavje "El-Burudž" (Ozvezdja), 4-8 verz)

Ti verzi so bili razodeti v častnem Kur'anu, da bi ovekovečili zgodbo krščanskih vernikov iz Jemna, kateri so živeli pred poslanstvom Muhammeda, mir z njim, nad katerimi je izvršeno mučenje s strani prebivalcev njihovega mesta, zato ker so verjeli v Vzvišenega Boga. Oni so za njih izkopali velike jarke, v njih so zažgali ogenj ter jim dali izbiro ali naj se vrnejo na njihovo vero ali pa jih bodo vrgli v ogenj, in tako so jih vrgli vanj, zaradi njihovega verovanja v Vzvišenega in Vsemogočega Boga, oni pa so sedeli nad jarki in gledali njihovo mučenje in njihov sežig.

5. PREDPISI (NORME) DŽIHADA V ISLAMU

Džihad v islamu ima svoja pravila in etiko, s katerim se povzdiguje od nasilja, krivic in napadov, tako se ne ubijajo sovražniki, razen tistih, ki so sodelovali v bojih ali so pomagali v njem. Prepovedano je ubijanje starejših, otrok, žensk, bolnih in zdravnikov, ki zdravijo bolne in ranjene, ne sme se tudi ubijati ujetnike ter menihe, kateri so se posvetili bogoslužju! Niti se ne sme hiteti, da bi se ubili ranjenci v boju, ne sme se mrcvariti (izživljati nad) umrlih, ne sme se slediti tiste, ki so pobegnili z bojišča, ne sme se ubijati živali, rušiti domove, ne sme se uničevati hiše bogoslužja, ne sme se onesnaževati vode in vodnjake, ne sme se sekati dreves niti jih zažigati itd..

Takšni so bila napotki plemenitega poslanca, mir z njim in njegovih kalif po njem, vojskam katero so vodili v džihad. To so napotki kalifa Allahovega poslanca, mir z njim, Ebu Bekra Sidika (Iskrenega), naj bo Allah z njim zadovoljen, poveljnikom vojske: "Zapovedujem vam deset (stvari) ter si jih zapomnite od mene: " Ne izdajajte (zaupanja), ne kradite od vojnega plena in ne kršite sporazumov. Ne mrcvarite (mrtvih), ne ubijajte majhnih otrok, ne ubijate starcev in stark, ne ruvanje in sežiganje palm, ne sekajte plodno drevo, ne koljite ovce, krave niti kamele razen , da se prehranite. Naleteli boste na ljudi, ki so osamili v samostanih in jih pustite (na miru) ter tistemu čemur so se oni posvetili.⁵⁰

Vojni ujetniki imajo v islamu svoje pravice: ni jih dovoljeno mučiti, poniževati ali ustrahovati niti preizkušati njihovo potrpežljivost - tako, da jim prepovedo hrano in pijačo do smrti , ampak morajo z njimi ravnati lepo in častno, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **delili so hrano siromakom, sirotam in sužnjem, čeprav so si je tudi sami želeli. "Hranimo vas Allahu na ljubo. Od vas ne pričakujemo ne priznanja ne hvaležnosti.!"** (Poglavje "Ed-Dehr" (Čas) 8. in 9. verz)

Islamska država ima pravico ravnati z ujetniki v skladu z zahtevanim splošnim interesom in mednarodnimi sporazumi, tako da lahko ujetnike izpustijo brez odkupnine ali z odkupnino v denarju ali z izmenjavo z ujetimi muslimani, Vzvišeni Allah pravi: " **vse dokler ne oslabite njihovih vrst. Ujetnike zvežite, potem pa jih velikodušno osvobodite ali pa zahtevajte odkupnino, dokler traja bojevanje.**" (Poglavje "Muhammed" (Mohamed), 4. verz)

⁵⁰ Navaja Et-Taberij 3. Poglavje str.226

Glede navadnih ljudi, ki niso muslimani v tej državi v katero so vstopili muslimani, je islam prepovedal napad na njih ali njihovo vznemirjanje v katerikoli obliki, Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **Tisti, ki se bori proti tistemu, ki ima ugovor o Allahovi zaščiti in zaščiti Njegovega poslanca, ne bo povohal Rajskega vonja, zares pa se njegov vonj občuti na razdalji 70 let"** (Navaja Ibn Madže, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno v Es-Sahiha št. 2356)

Islamska zakonodaja je prepovedala žaljenje njihove časti in tako se oni ne bodo poniževali ali prezirali, niti se jim ne bo delala krivica ali preganjanje, Allahov poslanec, mir z njim je dejal: **" Mar ne bom tistega, ki dela krivico tistemu, ki ima pogodbo o zaščiti ali ga prikrajša ali obremeni nad njegovimi zmožnostmi ali mu vzame nekaj brez njegovega zadovoljstva, jaz tožil na Sodnem dnevu."** (Ebu Davud v Es-SilsiletusSahiha št. 445)

Allahov poslanec, mir z njim, je zahteval od svojih prijateljev borcev (mudžahidov), da bodo prijazni s prebivalci osvobojenega mesta ter da se z njimi lepo ravna, in je govoril: **" Resnično boste osvobodili Egipt in to je zemlja v kateri se imenuje El-Kirat, ko jo boste osvobodili se lepo obnašajte z njenimi prebivalci, ker imate v njej sorodnike in varovance."** Ali je rekel: **" Varovance in ženine sorodnike."** (Navaja Muslim)

Najboljši dokaz izvršitve njegove zahteve, mir z njim, je ta ugovor katerega je dal Omer bnu El-Hattab, naj bo Allah z njim zadovoljen, ljudem v Jeruzalemu , ko je osvobajajoč vstopil vanj in dejal: **V imenu Allaha, Milostnega, Usmiljenega, to je tisto, kar je dal Allahov sluga Omer bnu El-Hattab, vodja vernikov, prebivalcem Jeruzalema od popolne varnosti: Zagotavljam jim varnost za njihova življenja, premoženja, njihove cerkve in njihove krščanske obrede....in ne bodo se prisiljevali, da zapustijo svojo vero niti se jim ne bo delala nikakršna škoda...itd..**

Ali je bila zgodovina priča takšni plemenitosti, pravičnosti in tolerance s strani zmagovalca nad premaganimi poraženci?! Čeprav bi jim on, naj bo Allah z njim zadovoljen, lahko narekoval, kar bi hotel od pogojev! Toda to je pravičnost, prizadevanje za širjenje Allahove vere in ljubezen dobrotelnosti do ljudi, vse to dokazuje, da džihad v islamu ni zaradi ambicij na tem svetu.

• ALI JE VSAKA VOJNA MUSLIMANOV DŽIHAD

Potrebno je upoštevati, da ni vsaka vojna, v katero vstopi katerakoli islamska država džihad, in ne smatra se vsak, musliman, ki se bori, da je mudžahid. Džihad ima svoje pogoje in mi kot muslimani vedno razlikujemo med koristmi džihada in med koristmi vojne, vendar veliko medijev v tem času skuša izkriviti podobo islama skozi džihad s katerikoli sredstvom, da se uresničijo določeni politični cilji. Oni gledajo na vsako vojno, ki se vzpostavi na svetu in če je ta vojna med kristjani, oni govorijo: "Začela se je vojna med to in to državo", in oni ne povezujejo to vojno in vero bojevnikov, toda če so na eni strani vojne muslimani, oni govorijo: "Muslimanski skrajneži, mudžahidi, so razglasili sveto vojno krščanski državi", in tukaj se postavlja vprašanje: kdo jim je dal pravico, da za tisto vojno uporabljajo izraz džihad ali da uporabljajo izraz mudžahidini za tiste vojake ?!! Da bi spoznali ali je vojna džihad in da so vojaki mudžahidini, morajo oni določiti sebi cilje džihada, njegovo etiko in njegove pogoje ter pogledati v obseg njihovega prakticiranja v vojni ali ne !! Potrebno je vedeti, da obstaja veliko političnih vidikov, kateri urejajo ta svet in medsebojne odnose držav, daleč od tega da se imenuje džihad, ampak so to vojne interesov, na primer:

1. V krimski vojni 1853. leta med ruskim cesarstvom in otomansko državo sta vstopili Velika Britanija in Francija v vojno proti Rusom, da podpre njihovega zaveznika otomansko državo in to, seveda, zaradi političnih razlogov in ne zaradi verskih razlogov. Vse države; Rusija, Velika Britanija in Francija so krščanske države, medtem ko je turška (otomanska) država, muslimanska država.

2. Leta 1854 je Grčija, ki je bila pod otomansko oblastjo v tem času, spretno izkoristila priložnost Krimske vojne med Rusi in Turki, za izvršitev epirske⁵¹ revolucije oz. upora proti Turkom, da bi jih izgnali iz Grčije. Ta upor pa sta zatrli Velika Britanija in Francija, kjer sta blokirali glavna grška pristanišča ter preprečili vojaško pomoč in oskrbo iz njih in tako so bili zatreti udeleženci upora, tako da Grčija ostane pod otomansko oblastjo, ona pa je islamska država.

⁵¹ Epirus Revolt of 1854.

• SVETA VOJNA

Ali je džihad v islamu sveta vojna, v kateri se ljudi prisili, da zapustijo svojo vero in sprejmejo islam ter se zrušijo njihove cerkve in njihove molitveni hrami (templji) ?

Odgovor je seveda ne, zato ker obstajajo jasna besedila v častnem Kur'anu, ki prepovedujejo prisiljevati ljudi, da zapustijo svojo vero in svoja prepričanja ter da se jih prisili na sprejetje islama, Vzvišeni Allah pravi: "**Ni prisile v vero, saj je razlika med Pravo potjo in zablodo jasna.**" (Poglavje "El-Bakare" (Krava), 256. verz)

Džihad je zaradi posredovanje Allahove vere ljudem in ni zaradi njihovega prisiljevanja, da jo sprejmejo, zaradi govora Vzvišenega Allaha: "**Če sprejmejo, so zagotovo že usmerjeni (na Pravo pot). Če pa se obrnejo proč - na tebi je le, da dostaviš (pozivaš). Allah pa dobro vidi svoje sužnje.**" (Poglavje "Ali Imran" (Amramova družina), 20. verz) Razlog za ne prisiljevanje v vero je v tem, ker je napotilo v vero resnica in njeno sledenje Allahovo darilo, katero On posebno daruje, tistemu kateremu hoče od Njegovih služabnikov in ne prihaja na način ukazovanja in prisile, zaradi govora Vzvišenega: "**Ni tvoja dolžnost, da jih vodiš na Pravo pot, kajti Allah vodi na Pravo pot, kogar hoče.**" (Poglavje "El-Bakare" (Krava), 272. verz)

Tako ni dovoljeno prisiljevati nemuslimane - jude in kristjane - , da sprejmejo islam, če pa se to zgodi, je njihov islam neveljaven, ker je od njegovih pogojev , da se sprejme prostovoljno in z željo in ne s silo in prisilo. Nekdo lahko reče, vendar mi zares vidimo na TV satelitskih novicah o napadu na cerkev v državi, kjer poteka vojna, mi pa pravimo: Novica je lahko potencialno resnična ali pa neresnična, če pa se vzame kot resnica, koliko mošej je napadenih in porušenih v tej isti državi ?!! Če pa se reče, da so tam ubiti kristjani, mi pravimo, in koliko je tam tudi popolnoma izničenih muslimanov ?!! Ko pa se govori o državi v kateri poteka nasilna vojna, je seveda naravno, da se zgodijo te stvari , katere nimajo nič skupnega z islamom in njegovimi nauki, in to se ne imenuje džihad. Vzrok, da se to ne more imenovati džihad, je v tem, ker se je veliko ljudi izselilo ali so ubiti, veliko hramov za bogoslužje porušilo in vse to je v nasprotju s džihadom in ga ne priznava.

• RAZLIKA MED VOJNO IN DŽIHADOM

Razlika med vojno in džihadom se pojasni, ko se dotaknemo nekaterih vojn, katere so potekale skozi zgodovino, od katerih so:

- **Aleksander Veliki:** Aleksander Veliki je pridobil spoštovanje narodov in vseh držav sveta kot svetovno vplivna in veličastna osebnost, boril se je v številnih bitkah, da bi razširili področje svojega cesarstva, tako da je grški imperij segal vse do meja z Indijo.

- **Džingiskan:** Oblikoval je največji svetovni imperij, ki je segal, po njegovi smrti, od Kitajske vse do Vzhodne Evrope s Poljsko in drugimi državami, on ima tudi veliko kipov v več državah ter ima spoštovanje mnogih ljudstev sveta.

- **Hitler:** opustošil je Evropo, tako da so bile v njegov imperij priključene številne evropske države.

- **Britanski imperij (imperij, v katerem sonce ne zaide):** njihova okupacija (kolonije) so segale od Daljnega vzhoda do Daljnega zahoda in zato je bila imenovana, kot imperij v katerem sonce ne zaide.

- **Francoske, španske, portugalske, italijanske, in japonske okupacije (kolonije) :** segale so od vzhoda do zahoda, da razširijo svojo moč (oblast) in vpliv.

Zaključek iz teh vojn : sodelovanje vseh teh imperijev v teh vojnah, ki so potekale, vodijo k temu, da je bil njihov cilj zaplenitev bogastva in ozemlja drugih držav, razširitev svojega vpliva in moči v svetu, tukaj je vključeno tudi to, da je bil rezultat uničenje civilizacij, pokoli in zaslužnjevanje narodov, zapuščajoč milijone žrtev, to vse nam dokazuje in razlaga zgodovina. Džingiskan, kateri se smatra kod narodni junak v svoji državi, se na njega in njegovega vnuka Holaka gleda v državah, katere sta okupirala, kot na vojna zločinca, katera sta izvršila popolno uničenje ljudstev, razširila sta na zemlji nered in uničenje. Holako je uničil 'Hišo modrosti' in vse kar je bilo v njej od knjig in znanstvenih rokopisov, ki so neprecenljive vrednosti. Na podlagi tega in da bi spoznali razliko med temi vojnami in džihadom, moramo primerjati med cilji teh vojn in njihovimi rezultati ter njihovo etiko in med cilji džihada, njegovimi rezultati in njegovo etiko! Džihad je tisti, ki je zaustavil to tiranijo ter zaščitil civile tako muslimane kot tudi nemuslimane.

• DŽIHAD V SVETEM PISMU

Preden omenimo nekaj besedil o džihadu v Stari zavezi, bomo omenili besede Pavla v Novi zavezi, kjer je pohvalil vojno (džihad) omenjen v Stari zavezi, zelo veliko je pohvalil vse, kar je bilo narejeno v teh vojnah od ubijanjem neoboroženih civilistov !!

Pavel pravi v svojem pismu Hebrejcem (11/30-34): (³⁰ Po veri se je zrušilo obzidje Jerihe, potem ko so sedem dni korakali okoli njega. ³¹ Po veri je vlačuga Rahába z mirom sprejela oglednike in ni bila pokončana hkrati z nepokornimi. ³² Kaj naj še rečem? Saj bi mi zmanjkalo časa, če bi hotel pripovedovati o Gideónu, Baráku, Samsonu, Jefteju, Davidu, Samuelu in prerokih. ³³ Ti so po veri premagovali kraljestva, ravnali pravično, prejeli obljube. Levom so gobce zaprli,³⁴ silo ognja so pogasili, ušli so rezilu meča, iz slabotnosti so postali močni, okrepili so se v boju in v beg so pognali tuje trume.)!!!

Zdaj pa poglejmo v Stari zavezo, kaj se je zgodilo potem, ko se je zrušilo obzidje Jerihe, katero je omenjeno in katero je hvalili Pavel v svojem prejšnjem pismu !!

Jozue (6/16): (¹⁶ Ko so duhovniki sedmič zatrobili na rogove, je rekel Józue ljudstvu: »Kričite! Kajti GOSPOD vam je dal mesto. ¹⁷ Mesto pa in vse, kar je v njem, bodi v prekletje za Gospoda. Le vlačugo Rahábo in vse, ki so z njo v hiši, pustite pri življenju, ker je skrila odposlanca, ki smo ju bili poslali.¹⁸ Varujte se vsega, kar je predmet zakletve, da ne boste zavrženi; če se polastite česa zakletega, boste spravili nad Izraelovo šotorišče prekletstvo in mu nakopali nesrečo. ¹⁹ Vse, kar je srebrnega ali zlatega, ter bakreni in železni predmeti pa naj bodo posvečeni GOSPODU in naj jih spravijo v GOSPODOVO zakladnico.«²⁰ Tedaj je ljudstvo zagnalo bojni krik in zatrobili so na rogove. Ko je ljudstvo slišalo glas roga, je zagnalo velik bojni krik. Obzidje se je sesulo zaradi njega in ljudstvo je stopilo v mesto, vsak na svojem kraju, in mesto zavzelo. ²¹ in s prekletjem so uničili vse, kar je bilo v mestu, moše in žene, mlade in stare, vole, ovce in osle, **z ostrino meča...**²⁴ Mesto in vse, kar je bilo v njem, pa so požgali z ognjem) **Ni bilo dovolj, da so ubili vse kar ima dušo od moških, žensk, otrok in celo živali, ampak so tudi popolnoma zažgali mesto z ognjem !!!!!!!**

1. Samuelova knjiga (15/3): (³ Zdaj torej pojdi in udari Amáleka! Pokončajte z zakletvijo vse, kar je njegovega! Ne prizanašaj mu, temveč usmrti moža in ženo, otroka in dojenčka, vola in ovco, kamelo in osla!<<<)

Ozej (13/16 ali 14/1): (¹⁶ Samarija se bo pokorila, kajti uprla se je svojemu Bogu. Padli bodo pod mečem, njihovi otročiči bodo raztreščeni, njihove spočetnice razparane.)

Izaija (13/15,16): (¹⁵Kdor bo ujet,bo preboden, kdor bo zajet, bo padel pod mečem. ¹⁶ Njihovi otročiči bodo pobiti pred njihovimi očmi, njihove hiše bodo izropane, njihove žene oskrunjene.)

2. Samuelova knjiga (4/12): (¹² In David je velel služabnikom, da so ju usmrtili, jima odsekali roke in noge ter ju obesili pri ribniku v Hebrónu.)

1. kroniška knjiga (20/3): (³ In izpeljal je ljudstvo, ki je bilo v njem, in jih je postavil pri žagah in pri železnih mlatilnicah in pri sekirah. Tako je storil David vsem mestom sinov Amonovih.)

7. POGLAVJE: PRETIRAVANJE IN EKSTREMIZEM - MED ISLAMSKIM PRAVOM IN ČLOVEŠKIMI ZAKONI

- ISLAMSKO PRAVO IN BOJ PROTI PRETIRAVANJU IN EKSTREMIZMU**

- REDOVNIŠTVO V KRŠČANSTVU**

- 1. CELIBAT JE BOLJŠI OD ZAKONSKE ZVEZE**

- 2. NEDOPUSTNOST RAZVEZE**

- 3. OBGLAVLJENJA**

- ISLAM IN BOJ PROTI SISTEMU SUŽENJSTVA**

- JUDOVSKI IN KRŠČANSKI SISTEM SUŽENJSTVA V SVETEM PISMU**

- ISLAM IN BOJ PROTI NACIONALIZMU**

- ISLAMSKO PRAVO IN NJEGOVO DOVOLJEVANJE UŽIVANJA NA TEM SVETU TER SPODBUJANJE NJEGOVEGA IZGRAJEVANJA**

• ISLAMSKO PRAVO IN BOJ PROTI PRETIRAVANJU IN EKSTREMIZMU

Vzvišeni in Vsemogočni Allah je poslal Muhammeda, mir z njim, in mu razodel zakon, kateri je milost vsem svetovom, Vsemogočni je rekel: **"tebe pa smo poslali svetovom le kot milost."** (Poglavje "El-Enbija" (Glasniki vere), 107. verz)

Usmiljen do njih v vseh njihovih zadevah, milost za njih same in za njihove duše, ki so častile idole, kateri jim niso mogli niti koristili niti škodovali, častili so poleg Allaha služabnike podobne njim in Allah jih je napotil, da samo Njega, Edinega častijo ter da mu ne pridružujejo nobenega partnerja.

In milost za njihova telesa, ker jim je prepovedal, da jedo in pijejo tisto, kar bo vzrok njihovega uničevanja, Vzvišeni Allah je dejal: **Reci: " Iz tega, kar mi je razodeto, ne razberem druge prepovedi, kot da ni dovoljeno jesti mrhovine, odtekajoče krvi in svinjskega mesa – to je res odvratno in grešno – in živali, zaklane v imenu koga drugega, ne Allahu."** Toda kdor je prisiljen (pojesti), ne da bi se namenoma prekršil, in samo toliko, kot je nujno - tvoj Gospodar je zares Tisti, ki odpušča, in je Najbolj usmiljen." (Poglavje "El-En'am" (Živina), 145. verz)

In milost za njih v njihovi ekonomiji (financah), kjer jim je prepovedal premoženje, ki je vzeto na nepravičen način in da zaslužijo s prevaro ter da jedo premoženja ljudi nezakonito, Vzvišeni Allah pravi: **" Ne jejte imetja drug drugega po krivici in ne dajajte tega razsoditi sodnikom, da bi tako po krivici jedli del premoženja ljudi, medtem ko vi to veste."** (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 188. verz)

Predpisal jim je sisteme kateri bodo urejali njihove življenjske zadeve in kateri so v skladu in odgovarjajo naravi ljudi, v katerih ni pretiravanja niti prikrajševanja, Vzvišeni Allah je dejal: **Predpisuje vam v veri isto kakor Noetu, in isto, kot jo razodevamo tebi in tisto kar smo ukazali Abrahamu, Mojzesu in Jezusu:" Izpovedujte pravo vero in ne razhajajte se!"** Mnogobošcem se je težko odzvati tvojemu klicu. Allah odbere za svojo vero, kogar sam hoče; vanjo usmerja človeka, ki se iskreno obrne Nanj.

(Poglavje "Eš-Šura" (Posvetovanje), 13. verz)

Allah ga je poslal z zakonodajo milosti, Vzvišeni Allah je dejal: " **Samo zaradi Allahove milosti si mil in blag do njih. Če pa bi bil grob ter trdega srca, bi zagotovo odšli od tebe. Zato jim oprosti, prosi odpuščanje zanje in se posvetuj z njimi o zadevah. In potem, ko se trdno odločiš, se zanesi na Allaha. Resnično Allah ljubi tiste, ki se zanašajo (Nanj).**" (Poglavje "Ali Imran" (Amramova družina), 159. verz)

Poslal ga je z zakonodajo nežnosti in blagodejnosti, Vzvišeni Allah je dal blaginjo (in okreplil) človeštvu s pošiljanjem Muhammeda k ljudem in pravi : " **K vam je že prišel Poslanec izmed vas. Boli ga to, da ste trpeli. Močno si prizadeva za vas, do vernikov pa je blagohoten in usmiljen.**" (Poglavje "Et-Tevba" (Kesanje) 128. verz)

In od lastnosti tega tolerantnega in olajšanega prava je, da v njem ni težavnosti in nepopustljivosti (trdovratne nestrpnosti), Vzvišeni Allah pravi: "**Allah nobene osebe ne zadolžuje preko njenih zmožnosti. Njej pripada, kar si je dobrega zaslužila, in v pogubo ji je, kar si je slabega prislužila.**" (Poglavje "El-Bakare" (Krava), 286. verz)

Allahov poslanec, mir z njim, pravi: " **Če vam nekaj prepovem, potem se tega izogibajte, če pa vam nekaj ukažem, potem to izvršite, kolikor ste zmožni.**" (El-Buharij, navajanje je pravilno.)

Njegova žena Aiša, mati pravovernih, naj bo Allah z njo zadovoljen, pravi o njem, mir z njim: " **Allahov poslanec ni izbral med dvema stvarmi, od katerih je bila ena lažja od druge, in da ni izbral lažjo stvar med njima, vse dokler ni bil greh, če pa je bil greh, je bil on najbolj oddaljen človek od tega (greha).**" (Muslim, navajanje je pravilno.)

Allah ga je poslal z zakonodajo, katera se bori proti vsem oblikam pretiravanja in ekstremizma, skozi jasna zakonska besedila je opozorila na malomarnost (popuščanje) in čezmernost (pretiravanje) v veri , tako kot so to delali tisti (narodi) pred njimi, Vzvišeni Allah je dejal: **Reci: "O, pripadniki Knjige! Ne pretiravajte v vaši veri z neresnicami in ne sledite strastem ljudi, ki so že zablodili od prej in so mnoge zapeljali v zablodo ter so še sami zašli s Prave poti.**" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 77. verz)

- Prepovedal je strogost in pretiravanje v veri, na to je tudi opozoril Allahov poslanec, mir z njim z najstrožjim opozorilom in dejal: " **Pazite se pretiravanja v veri, ker so**

resnično tisti pred vami bili uničeni, zaradi pretiravanja v veri." (Navajajo Ahmed, En-Nisai, Ibn Madže in v Es-Silsiletus-Sahihah št. 2144.)

- Prepovedal je strogost in pretiravanje v bogoslužju, Enes Ibn Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: **"Prišla je skupina treh ljudi (prijatelj Poslanca, mir z njim) k hiši žena Allahovega glasnika, mir z njim, sprašujoč o bogoslužju Allahovega glasnika, mir z njim, in ko so dobili odgovore, se jim je to zdelo malo ter so rekli: 'Kje smo mi, in kje je Allahov glasnik, mir z njim?' Allah je njemu odpustil prejšnje in bodoče grehe. Eden med njimi je rekel: 'Kar se mene tiče, bom vedno cele noči molil.' Drugi je rekel: 'Kar se mene tiče, se bom vedno postil in ne bom prekinil (post).' Tretji je dejal: 'Jaz pa se bom čisto izoliral od žensk in nikoli se ne bom poročil.' Prišel je Allahov poslanec, mir z njim, ter rekel: 'Ali ste vi tisti, ki ste govorili to in to?' kar se mene tiče, prisežem pri Allahu, jaz sem bolj bogaboječ in strahospoštujoč do Njega od vas, toda jaz se postim in prekinjam post, opravljam molitev in spim ter se poročam z ženskami! Tisti, ki se obrne stran od moje poti, ni moj (slednik)."** (El-Buharij, navajanje je pravilno.)
- Prepovedal je strogost (grobost) in nepopustljivost pri dejanjih, Allahov poslanec, mir z njim, je že dejal: **"Ta vera je zares lahka, in nihče ne bo strog (trd in grob) v tej veri, da ga ona ne bo premagala."** (El-Buharij, navajanje je pravilno)
- Prepovedal je strogost (grobost) in pretiravanje v pozivu k Allahu, Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **"Razveseljajte in ne odganjajte, olajšujte in ne otežujte."** (Muslim, navajanje je pravilno.)

• **REDOVNIŠTVO V KRŠČANSTVU**

V islamu ne obstaja redovništvo oz. menišтво niti cerkvena hierarhija, tako kot je to stanje v drugih verah, Blagoslovljeni in Vzvišeni Allah je obsodil tistega, ki to dela od prejšnjih slednikov ver, Vzvišeni Allah je dejal: **"Pozneje smo pošiljali naše poslanca, drugega za drugim. Poslali smo tudi Jezusa, Marijinega sina, kateremu smo Evangelij dali, srca njegovih slednikov pa smo navdali z blagostjo in usmiljenjem. Menišтво pa so sami uvedli kot novost. Nismo jim ga predpisali, sami so ga izbrali v želji zadovoljiti**

Allaha. Toda niso se ga zvesto držali, zato bomo nagradili le vernike med njimi; mnogo je namreč nevernikov med njimi." (Poglavje "Železo" (El-Hadid) , 27. verz)

Na to je opozoril Allahov poslanec, mir z njim, z najstrožjim opozorilom v svojem govoru: **" Ne bodite strogi do sebe, da ne bo Allah strog do vas, resnično je bil narod strog do sebe, zato je bil Allah strog do njih in to so njihovi ostanki od samostanov in hramov za bogoslužje.("Meništvo pa so sami uvedli kot novost. Nismo jim ga predpisali.")** (EssilsiletusSahihah št.3124.)

Moramo vedeti, da Jezus, mir z njim, ni bil menih ter da on ni predpisal menišтва (redovništva) svojemu ljudstvu, ampak je ukazal svojim učencem, da gredo k narodom dostaviti Allahovo vero ter da jih napotijo na pravo vero.

Moški vernik ima v islamu veliko odgovornost, on se mora mešati z ljudmi, ukazujoč jim na dobra dejanja in prepovedujoč jim slaba dejanja ter jih napotiti na pravo pot, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim: **" Dostavite od mene, četudi samo en verz."** (El-Buharij, navajanje je pravilno.)

Prav tako mora on biti koristen član v svoji družbi ter najlepši vzor za njih, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim: **"Vernik, ki se druži z ljudmi in je potrpežljiv na njihovem vznemirjanju, je boljši od vernika, kateri se ne druži z ljudmi in ni potrpežljiv na njihovem vznemirjanju."** (Navaja El-Buharij v El-Edebul-Mufred, El-Albanij meni, da je pravilno v Sahihul-Džamii.)

In ne sme biti breme družbe, od katere išče pomoč za preživetje, Allahovi glasniki , mir z njimi, so delali s svojimi rokami in pasli črede ovac, da bi zaslužili ter sami sebe in svoje družine zadrževali od iskanja pomoči , rečeno je Allahovemu poslancu, mir z njim,: **Ali si pasel ovce ? On je odgovoril:" Da. Ni bilo glasnika, da jih ni pasel. "** (El-Buharij, navajanje je pravilno.)

1. CELIBAT (REDOVNIŠTVO) JE BOLJŠE OD ZAKONSKE ZVEZE

Pavel pravi v svojem prvem pismu Korinčanom (7/1,8): ⁽¹Zdaj pa k vprašanju iz vašega pisma. Za človeka je dobro, da se ženske ne dotika....⁸ Povem pa samskim in vdovam, da je zanje dobro, če ostanejo kakor jaz.) to pomeni - neporočen.

Seveda, to so nauki Pavla samega in ne nauki gospoda Jezusa, mir z njim, saj nasprotuje naravi človeka, na kateri je Allah ustvaril ljudi, poroka je celo pot (suna) vseh glasnikov, naj bo mir z njimi, Vzvišeni Allah je dejal: **" Že pred teboj smo pošiljali poslane in oni so imeli žene ter potomce. In noben poslanec ne bi mogel priti s kakšnim čudežem, razen po Allahovi volji. Vsaka odredba ima svoj rok in ta je zapisan."** (Poglavje "Er-Ra'd" (Grom), 38. verz)

Ali se civilizirane družbe strinjajo s tem govorom o neporočenosti in preprečevanju spolnega razmnoževanja, kateri ima za posledico izničenje človeške rase? Ali nam Allah želi izničenje ali razvoj in izgrajevanje Zemlje? Vse to nasprotuje ukazu Vzvišenega Allaha, ki je dejal: **"In On je tisti, ki vas je naredil za naslednike zemlje in nekatere povzdignil nad drugimi v stopnjah, da bi vas preizkušal v tem, kar vam je dal. Resnično tvoj Gospodar hitro kaznuje in On je zares Tisti, ki največ odpušča, Najbolj usmiljeni."** (Poglavje "El-En'am" (Živina), 165. verz)

Ko pozivamo ljudi k redovništvu in neporočenosti, pridemo v nasprotje z instinktom ,ki je dan v ljudi, to je strast pri ljudeh, kot je strast za uživanjem hrane in pijače, ampak islamsko pravo jo je postavilo tako, da se ona sprošča na zakonit način s poroko, kjer se dobi ljubezen, usmiljenje in psihološka stabilnost obeh zakoncev ter izgrajuje Zemlja, Vzvišeni Allah je dejal: **" In eden od Njegovih dokazov je ta, da za vas , iz vaše vrste, ustvarja ženske, da se umirate ob njih, in da je v vaša srca vsadil dobroto in medsebojno naklonjenost. To je zares poduk za tiste, ki razmišljajo."** (Poglavje "Er-Rum" (Bizantinci), 21. verz)

Allahov poslanec, mir z njim, je ukazoval poroko in spodbujal k njej ter prepovedoval meništvo s strogo prepovedjo in govoril: **" Poročajte se z rodnimi in ljubkimi ženskami , ker se bom jaz, zares, kosal z glasniki na Sodnem dnevu."** (Ibn Hiban, navajanje je pravilno, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno v Sahihu od Ebu Davuda št. 1789)

Allahov poslanec, mir z njim, je spodbujal mladeniče na poroko, da premagajo svojo strast ter da bi presekali to pot k razvratu, on, mir z njim, je dejal: **" Skupina mladeničev ! Kdo med vami ima možnost, naj se poroči, ker se tako bolje spusti pogled in varuje spolni organ. Tisti pa, ki ne more, naj se posti in to mu je zaščita."** (Navaja El-Buharij in Muslim)

In še več od tega je to, da je naredil poroko kot pot, da se zaslužijo dobra dejanja in dobrodelnosti (miloščine), Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: " **Vi imate v vaših spolnih odnosih miloščino (dobrodelno dejanje)**", vprašali so ga: Allahov poslanec, mar nekdo od nas ima nagrado pri tem, ko zadovoljuje svojo strast? On je odgovoril: " In kaj menite, če bi on svojo strast zadovoljil na prepovedan način, mar ne bi imel greh? Prav tako, če jo zadovolji na dovoljen način, ima nagrado." (Navaja Muslim, navajanje je pravilno.)

2. NEDOPUSTNOST RAZVEZE

Evangelij po Mateju (5/ 31, 32) : ⁽³¹⁾ »Rečeno je bilo: Kdor se loči od svoje žene, naj ji dá ločitveni list. ³² Jaz pa vam pravim: Kdor se loči od svoje žene, razen če se zaradi nečistovanja, povzroči, da ona prešuštvuje. In kdor se z ločeno oženi, prešuštvuje.«)

Ali se strinjajo civilizirane družbe o nedopustnosti ločitve ali pa je največja stopnja ločitev dejansko že prisotna v številnih razvitih državah?!! Ali lahko kristjani sledijo tem naukom ali pa se oni smatrajo kot pretiravanje in nepopustljivost?! Praktična realnost nam pravi, da obstaja veliko žena, katere ne morejo nadaljevati zakonskega življenja, ker je v nadaljevanju takega življenja v zakonu samo škoda za njih, katerega ni mogoče odstraniti, razen z ločitvijo. V časopisih celo beremo o primerih, ko žena umori svojega moža kristjana, da se ga znebi in njenega življenja oz. sobivanja z njim, zaradi nedopustnosti, da bi se ločila od njega!!

Islam pa je dovolil razvezo zakonske zveze, da bi olajšal ljudem v primeru nezmožnosti skupnega zakonskega življenja in tako se bosta ločila, eden od drugega, na civiliziran način ter se vsak med njima poročil s tistim, s katerim je zadovoljen, da mu bo zakonec, Vzvišeni Allah je dejal: " **Ko se dopolni čas čakanja, jih lepo zadržite ali pa se velikodušno ločite od njih.**" (Poglavje "Et-Talak" (Razveza zakona), 2. verz)

Zdaj vse civilizirane države sledijo islamskemu pravu glede ločitve in tako so dovolile in uzakonile razvezo ter jo naredile kot civilno razvezo (ločitev), daleč od vladavine cerkve, katera zavrača ločitev v formi in vsebini.

3. OBGLAVLJENJA

Rezanje glave sovražnikom in mrcvarjenje teles ubitih je tisto, kar je islam prepovedal in strogo opozoril na to dejanje. **Ko sta Amr bnu El-As in Šurehabil bnu Haseneh poslala Ukbeta s sporočilom k Ebu Bekru, je to bila odrezana glava Jennaka (Anak) patriarha Šama, in ko je on prišel s tem, je Ebu Bekr to zavrnil in obsodil. Ukbe mu je dejal: "O, kalif Allahovega poslanca, oni to, resnično, počnejo z nami!" On pa je odgovoril: "Mar boste sledili prakso Perzijcev in Bizantincev?!" Ne nosi k meni glav, dovolj je da mi prineseš pismo ali novico!"** (Navaja Ibn Hadžer El-Askalanij)

Nekateri uredniki programov v zahodnih medijih našega časa pripisujejo muslimanom ta običaj obglavljenja, vendar če bi se ti uredniki satelitskih programov vrnili in prebrali zgodovino, bi našli, da je pravilno ravno nasprotno, koliko je namreč bilo odsekanih glav v njihovih državah in celo v nedavnih letih. Tako se na primer nahaja na zunanjih stenah cerkve v Milanu kip jezdeca, ki drži v roki glavo človeka, kateremu je odsekal glavo v drugi roki pa drži dolgo sabljo. Ali smo kakšno podobno skulpturo (kip) videli na stenah mošeje muslimanov ?!! Glede tega, kar vidimo od nekaterih muslimanov, da javno koljejo nekatere osebe in odsekajo njihove glave, so to le posamezna dejanja posameznikov, ki nimajo nobene veze z islamsko zakonodajo in islam je glede tega popolnoma nedolžen, Vzvišeni Allah pravi: **"Če se hočete maščevati za krivico, storite to le v enaki meri. Če pa se vzdržite, je to zares, bolje za potrpežljive."** (Poglavje "En-Nahl" (Čebele), 126. verz)

• ISLAM IN BOJ PROTI SISTEMU SUŽENJSTVA

Islam se je boril v vseh pogledih proti sistemu suženjstva, tako je ukazal osvobajanje sužnjev, uzakonil njihovo osvobajanje in obljubil veličastno nagrado za tistega, ki osvobodi svojega sužnja ter ga dal kot enega od vzrokov za vstop v Raj, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: **"Tisti, ki osvobodi sužnja, bo Allah osvobodil za vsak njegov (sužnjev) organ (telesni del) njegov organ od ognja. Celo njegov (sužnjev) spolni organ za njegov spolni organ."** (Navaja Muslim)

Ampak islam ni prepovedal sistema suženjstva, tako da ne pride v močno nasprotje z dejansko prakso, ker je to bil svetovni sistem, po katerem so delovale vse države. On je

dejansko obstajal kot ekonomsko finančni sistem, na katerega so se opirale vse družbe in na isti način tudi gospod Jezus, mir z njim, ni prepovedal sistem suženjstva. Vendar je islam prepovedal vse poti suženjstva, katerega je vzelo človeštvo, razen ene poti, in to je suženjstvo na način ujetništva v vojnah, pod pogojem, da vodja muslimanov določi za njih suženjstvo, in ker je islam zožil poti suženjstva in naredil samo eno pot, je on resnično, nasprotno temu razširil dejanja osvobajanja sužnjev ter dal, da je osvobajanje sužnjev odkup za številne grehe, katere je storil musliman, kot so:

- Nenamerni uboj, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **Kdor je nehote ubil vernika, mora osvoboditi sužnja vernika in dati krvnino njegovi družini, razen če mu to odpustijo (kot miloščino zanj). In če bi bil (ubiti) pripadnik vam sovražnega naroda ter vernik, se mora osvoboditi (zanj) suženj vernik. Če pa bi bil pripadnik naroda, s katerim imate sporazum, se mora dati krvnina njegovi družini in osvoboditi se mora sužnja vernika.**" (Poglavje "En-Nisa" (Ženske), 92. verz)

- Odkup za prelomljeno prisego, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **Allah vas ne krivi za nenamerne prisege, vendar vas krivi, če prisežete s trdnim namenom. Odkup za prelomljeno prisego pa je, da nahranite deset siromakov z običajno hrano, s katero hranite svojo družino, ali da jim daste oblačila ali da osvobodite sužnja.**" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 89. verz)

- Zihar⁵², zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **Tisti, ki rečejo svojim ženam, da so jim kot matere, pa se potem pokesajo in še naprej živijo z njimi, morajo osvoboditi enega sužnja, preden se smejo znova dotakniti žene.**" (Poglavje "El-Mudžadele" (Razprava), 3. verz)

- Spolni odnos v ramadanu, od Ebu Hurajre, naj bo Allah z njim zadovoljen, se navaja, da je neki človek imel spolni odnos s svojo ženo v ramadanu ter je vprašal za mnenje o tem Allahovega poslanca in on mu je rekel: " **Ali lahko osvobodiš sužnja? " On je odvrnil: " Ne." On mu je rekel: " Ali se lahko postiš dva meseca ?" On je odgovoril: "Ne." On je dejal: " Potem pa nahrani 60 siromašnih ljudi.**" (Navaja Muslim)

⁵² Zihar je predislamski običaj za trajno razvezo zakoncev. Mož bi rekel svoji ženi: " Ti si mi kot hrbet (ar.zahrūn) moje matere", in te besede so pomenile popolno in trajno razvezo zakonske zveze, po katerem mož več ni mogel vrniti ženo, katera je na tak način ločena. (komentar prevajalca)

- On je dal, da bo odkup za napad na sužnje ,osvobajanje sužnjev, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim: " **Kdor, da klofuto ali udari svojega sužnja, je njegov odkup (za to dejanje), da ga osvobodi.**" (Navaja Muslim)

In tisto, kar potrjuje, da islam teži k osvobajanju sužnjev je naslednje:

1. Islam je ukazal osvobajanje sužnja s pisanjem ugovora, in to je ugovor med gospodarjem in njegovim sužnjem, s katerim se izvrši njegovo osvobajanje, upoštevajoč določen denarni znesek s katerim se oba strinjata. Nekateri pravniki⁵³, naj jim se Allah usmili, so mnenja, da je to dolžnost, če suženj išče osvoboditev, opirajoč se pri tem na govor Vzvišenega Allaha: " **S tistimi, ki so vaša last in se želijo odkupiti, se dogovorite o odkupu, če zmorejo to storiti. In dajte jim nekaj od imetja, ki ga je Allah podaril vam.**" (Poglavje "En-Nur" (Svetloba), 33. verz)

2. Islam je dal, da pripada delež od obvezne miloščine (zeketa) za osvobajanje sužnjev iz suženjstva, zaradi govora Vzvišenega Allaha: " **Obvezna miloščina pripada le revežem, siromakom, tistim, ki jo zbirajo, tistim, katerih srca je potrebno pridobiti, za osvoboditev sužnjev, za prezadolžene, za tiste, ki se borijo na Allahovi poti, ter za popotnike. To je dolžnost predpisana od Allaha, Allah pa je Vseveden in Moder.**" (Poglavje "Et-Tevba" (Kesanje), 60. verz)

• JUDOVSKI IN KRŠČANSKI SISTEM SUŽENJSTVA V SVETEM PISMU

Navaja se v 5. Mojzesovi knjigi (20/ 10-16): (¹⁰ Ko se približaš mestu, da bi ga napadel, mu najprej ponudi mir! ¹¹ Če ti odgovori miroljubno in se ti odpre, naj ti bo vse ljudstvo, ki se najde v njem, **dolžno opravljati tlako in ti služiti.** ¹² Če pa ne sklene miru s teboj, ampak se hoče bojevati, ga oblegaj! ¹³ Ko ti ga GOSPOD, tvoj Bog, da v roke, pobij vse moške v njem z ostrino meča! ¹⁴Le ženske, otroke, živino in vse, kar je v mestu, ves plen v njem zapleni zase in uživaj plen svojih sovražnikov, ki ti ga da GOSPOD, tvoj Bog! ¹⁵ Tako stôri z vsemi mesti, ki so zelo daleč od tebe in niso izmed mest tehle narodov! ¹⁶

⁵³ Mnenje imama Ahmeda

Toda v mestih teh ljudstev, ki ti jih GOSPOD, tvoj Bog, daje kot dedno posest, ne puščaj pri življenju ničesar, kar diha.)

Navaja se v 2. Mojzesovi knjigi (Exodus) - (21/7, 8): (⁷ Če kdo proda svojo hčer za sužnjo, ta ne sme oditi, kakor odhajajo sužnji. Človek pa je svoboden po šestih letih suženjstva. ⁸ Če gospodarju, ki si jo je kupil kot ljubico, ne ugaja, naj pusti, da se odkupi - s pomočjo očetovega denarja in išče od njega da se vrne nazaj - .)

Navaja se v 2. Mojzesovi knjigi (21/5,6): (⁵ Če pa suženj izrecno pravi: »Ljubim svojega gospodarja, svojo ženo in otroke, nočem oditi svoboden,« ⁶ naj ga njegov gospodar pripelje k Bogu in ga postavi k vratom ali k podbojem in naj mu s šilom prebode uhelj; potem naj bo njegov suženj za zmeraj.) to pomeni - večno suženjstvo -..

Navaja se v 2. Mojzesovi knjigi (22 / 2 ali 3): (Tat mora povrniti ukradeno stvar; če nima ničesar od premoženja za odškodnino tistemu, ki je ukradel, naj ga prodajo kot sužnja za vrednost ukradenega blaga, katero se, da lastniku ukradene stvari.)

Zdaj pa preberimo kaj Evangelij po Mateju pripisuje gospodu Jezusu, mir z njim.

• ISLAM IN BOJ PROTI NACIONALIZMU

Islam je preklical vse oblike diskriminacije med ljudmi z zakonodajo, ki je odvrгла nacionalizem, klasno razlikovanje in rasizem ter dala, da se bo nesorazmerje med njimi temeljilo na obsegu bližine in oddaljenosti v prakticiranju Allahove zakonodaje, Vzvišeni Allah je dejal: " **O, ljudje! Ustvarimo vas iz enega moža in ene žene. Delimo vas na ljudstva in plemena, da bi se spoznali. Pri Allahu je najbolj ugleden tisti, ki se ga najbolj boji. Allah resnično vse ve in nič Mu ni skrito!"** (Poglavje "El-Hudžurat" (Sobe), 13. verz)

Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "O ljudje ! **Vaš Gospod je, resnično, Eden, in vaš oče je, zares, eden, nima prednosti Arabec nad Nearabcem, in niti Nearabec nad Arabcem, niti belec nad črncem, niti črncem nad belcem, razen po bogaboječnosti, resnično je najbolj ugleden med vami pri Allahu tisti, ki se ga najbolj boji, mar nisem**

dostavil? Oni so rekli: " Zagotovo, o Allahov poslanec. On pa je dejal: Potem pa naj prisoten o tem obvesti odsotnega." (Navaja se v EsSilsiletusSahihah)

Medtem, ko najdemo v Svetem pismu pri judih in kristjanih naslednje:

Navedeno je v Evangeliju po Mateju (15/24-28): (²⁴ On pa odgovori in reče: Nisem poslan, razen le k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. ²⁵ Ona (ženska) pa pristopi ter pade pred njim, rekoč: Gospod, pomagaj mi!²⁶ Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« ²⁷ Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psi jedo od drobtin, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« ²⁸ Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.)

V tem besedilu je jasen in oster odgovor za vsakega, ki trdi, da je gospod Jezus, mir z njim, prišel, da reši svet in da je križan ter odkupil grehe (ljudi) in tako naprej, on ti je jasno povedal, da nikakor ni poslan tebi in da te ne pozna !! Ampak je poslan izključno Izraelcem!!

Navaja se v 5. Mojzesovi knjigi (23/19,20): (¹⁹ Ne jemlji obresti od brata svojega ne za denar, ne za hrano, ne za karkoli, kar se posoja na obresti. ²⁰ Tujcu pač moreš posoditi na obresti, a svojemu bratu ne posojaj na obresti, da te bo blagoslovil Gospod, tvoj Bog)

• ISLAMSKO PRAVO IN NJEGOVO DOVOLJEVANJE UŽIVANJA NA TEM SVETU

Obleka in čistoča (higiena)

Islamsko pravo ukazuje muslimanu, da je musliman lep v vseh stanjih; v svojem oblačenju, svojem izgledu, svoji vonjavi in svojem govoru, ker je Allahov poslanec, mir z njim, dejal: **" Zares je Allah lep in ima rad lepoto." (Navaja Muslim)**

Jabir bin Abdullah je dejal: **Prišel je do nas Allahov poslanec , mir z njim, in videl človeka neurejenih, skuštranih las, ter dejal: " Ali ta ni mogel najti nekaj s čim bi si počesal lase." In videl je drugega človeka, ki je imel umazano obleko in rekel: " Ali ta**

ni mogel najti vodo, s katero bi si opral svojo obleko." (Navaja se v Sunenu od Ebu Davuda, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno.)

Pripoveduje Ebu Ahves od svojega očeta, da je dejal: **Prišel sem k Allahovemu glasniku, mir z njim, v skromni obleki (glede na moje bogastvo) in on je rekel: Ali imaš kaj premoženja? " Da", je on odvrnil. " Katero vrsto premoženja imaš?" , je on vprašal. On mu je odgovoril: 'Allah mi je podaril kamele, konje, ovce in sužnje.'** On (mir z njim) mu je nato dejal: **" Če ti je Allah podaril premoženje, naj se vidijo sledi Allahove blaginje in počasti na tebi."** (Navaja Ebu Davud, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno.)

Džabir bin Semure je dejal: **Videl se Allahovega poslanca, mir z njim, v noči z osvetljeno mesečino v rdeči obleki, začel sem gledati v njega in v luno in on je bil pri meni lepši od lune.** (Navaja Et-Tirmizij, navajanje je pravilno.)

El-Bera bnu Azib je povedal: **Allahov poslanec, mir z njim, je bil moški povprečne višine in širokih ramen, veličastnih las , ki so segale do resice ušes, na sebi je imel rdečo obleko, nikoli nisem videl ničesar lepšega od njega, mir z njim.** (Navaja Muslim, navajanje je pravilno.)

Pripoveduje Ebu Zumejl od Abdullaha ibn Abbasa, da je on dejal: **Ko so se pojavili –El-Havaridž (ime sekte) - , El-Hururije (ime sekte) sem prišel k Aliju, naj bo Allah z njim zadovoljen, in on mi je dejal: " Pojdi k ljudem." Oblekel sem najlepšo od jemenskih oblek – Ebu Zumejl pravi: Ibn Abbas je bil lep človek, zelo lepega obraza – Ibn Abbas pravi: Prišel sem k njim, oni pa so mi rekli: " Dobrodošel, o sin (ibn) Abbasa, kakšna pa je to obleka ?! On jim je odvrnil: " Mar me grajate (menite, da je to pomanjkljivost) ? Jaz sem že videl na Allahovem poslancu, mir z njim, najboljši kar je lahko od oblek."** (Navaja Ebu Davud, Šuajb El-Ernaut meni, da je njegova veriga pripovedovalcev močna.)

Islamska zakonodaja meni, da so ravnanja, ki dopolnjujejo v vseh stanjih eleganco muslimana, brez potratnosti, pretiravanja in domišljavosti , od ravnanj za katera bo poplačan in nagrajen, zaradi govora Vzvišenega Allaha: **" O, Adamovi sinovi! Lepo se oblecite, ko se pripravite k molitvi! Jejite in pijte, a ne pretiravajte! On zares ne mara tistih, ki pretiravajo."** (Poglavje "El-E'raf" (Višave), 31. verz)

V islamskem pravu ni ničesar, kar bi se imenovalo islamsko oblačenje, kot to počnejo nekateri sufije in šije z oblačenjem določene obleke, določene barve kot je zelena ali črna barva in podobno. Vendar pa obstajajo v islamski zakonodaji opisi obleke, katere se musliman in muslimanka morajo izogibati, v to spada:

- Da ne bo ta obleka podobna oblekam nemuslimanov, kot je na primer, da oblači obleke, ki jo oblačijo samo budisti ali kristjani ali judje, kot je na primer obleka duhovnikov in menihov, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim: "**Kdor posnema narod, njim tudi pripada.**" (Navaja Ibn Hiban – navajanje je pravilno.)
- Da ta obleka pokriva intimne dele telesa, za katere je zakonodaja prepovedala, da se vidijo in tako ne bodo vidni, zaradi njegove kratkosti ali prozornosti.
- Da bo obleka čista, elegantna in lepega izgleda, Allahov poslanec, mir z njim, je videl človeka, kateri je nosil umazano obleko ter mu dejal: "**Ali ta ni mogel najti vodo, s katero bi si opral svojo obleko.**" (Navaja Ebu Davud v Sunenu, EsSilsiletusSahiha št. 493.)
- Da bo obleka prijetnega vonja in da ne odganja ljudi od tistega, ki jo nosi. Allahov poslanec, mir z njim, je prepovedal, da se je čebula ali česen pri udeležitvi na skupni molitvi, ker je v tem vznemirjenje, katero spremlja tiste okrog njega, zaradi njegovega, mir z njim, govora: "Kdor je od te zelenjave, česen (enkrat pa je dejal: 'Kdor je čebulo, česen in por.'), naj **se ne približuje** naši mošeji. Zares se angeli vznemirjajo s tistim, s čimer se vznemirjajo sinovi Adama." (Navaja Muslim, navajanje je pravilno.)
- Da ni obleka slave (časti), s katero bo tujec v družbi v kateri živi, in če jo obleče, bo z njo povzročil začudenje ljudi, zaradi njene lepote in tako se bo njenemu lastniku povečalo čudenje, ošabnost in samovšečnost ali pa je obleka neprimerne oblike, glede na običaj, in ona nasprotuje moškosti, zaradi njegovega, mir z njim, govora: "Kdor obleče obleko slave na tem svetu, ga bo Allah oblekel z obleko ponižanja na Sodnem dnevu (dnevu vstajanja)." (Navaja Ahmed, El-Albanij meni, da je navajanje pravilno v Sahihu od Ebu Davuda.)
- Da ne bo z njo moški oponašal žensko in ženska oponašala moškega: "**Allahov**

poslanec, mir z njim, je preklel moškega, ki oblači žensko obleko in žensko, ki oblači moško obleko." (Navaja Ibn Hiban, navajanje je pravilno.)

Obstajajo resnična pripovedovanja, katera navajajo pomembnost skrbi muslimana o zunanem videzu in kdor želi izvedeti več o tem, se lahko obrne na knjige o oblačenju v islamu. Iz že omenjenega lahko povzamemo, da je islamsko pravo posvetilo veliko pozornost in skrb higieni muslimana in njegovem lepem izgledu, zato on ne bi smel dovoliti, da ljudje bežijo od njega, zaradi njegovega grdega izgleda in odsotnosti njegove higiene in elegance.

Tukaj je pomembna točka, katera lahko povzroči sum o islamski zakonodaji med nemuslimani zaradi oblek, predvsem v zahodnih državah, kjer lahko vidimo nekatere muslimanske izseljence ali nekatere nove muslimane, v nekaterih od teh držav, da nosijo obleke, ki se zdijo nenavadne, oni pa nameravajo z njihovo nošnjo to, da so prepoznavni med tistimi, ki jih gledajo, da so oni muslimani. Primer temu je nošenje dolge halje (džilbaba) pepelno črne barve (katera je obleka prebivalcev Saida v Egiptu, vseeno muslimanov ali kristjanov – in tako se ne ve ali je musliman, ampak se ve, da je on iz Saida v Egiptu) ali pa obleče na to haljo zahodno jakno ali vojaško jakno (čeprav on ni vojak in mu ni odobreno ali podarjeno nošenje te jakne) ali zavije svojo glavo s šalom na čuden način. On pa bi moral obleči obleko, katero imajo ljudje radi in bo vir udobja in pomiritve (spokojnosti) ljudi in ne bo oblačil, tisto s čimer bo odganjal ljudi od sebe ter povzročal njihov sum, zbeganost in vznemirjenje, Allahov poslanec, mir z njim, je bil najlepšega videza med ljudmi in najprijetnejšega vonja med njimi, vsak, ki bi ga videl bi občutil pomiritev in spokojnost.

Ampak se mora razlikovati med določeno obleko določene usmeritve s katero se prepozna tisti, ki pripada tej usmeritvi in določeno obleko skupine ali sekte, katera je grajena na določeni usmeritvi in verskega razloga, podobno kot to počnejo sufiji in šiiti. Glede šolskih, fakultetskih in institucionalnih državnih in lokalnih uniform, pa je to oblačenje prepoznavanja in ni grajeno na pripadnosti skupini ali sekti, ampak se oseba prepozna, da pripade tej usmeritvi in da je zaposlena v tej usmeritvi (branži).

Hrana in pijača

Vzvišeni Allah je dejal: **Reci: "Kdo je prepovedal Allahove okrase, ki jih je dal Svojim sužnjem, in dobrote iz oskrbe?!" Reci: "To pripada tistim, ki verujejo, na tem svetu in pa izključno njim ob Dnevu vstajenja." Tako podrobno pojasnujemo ajete ljudem, ki vedo.**" (Poglavje "El-A'raf" (Višave), 32. verz)

Islamsko pravo je dovolilo uživanje in naslado v vseh vrstah jedi in pijače, razen tistega kar se tekstualno navaja, da je prepovedano. Vzvišeni Allah je dejal: "Prepovedani so vam mrhovina, kri, svinjina, tisto, kar je posvečeno nekomu drugemu kot Allahu, ter vsaka žival, ki je zadavljena, udarjena, strmoglavljena, z rogom nabodena in tista, ki jo je oklala zver - razen teh (živali), ki ste jih (predpisano) zaklali (pred smrtjo) - in to, kar je zaklano na žrtveniku. (Prepovedano) pa vam je tudi vedeževanje s puščicami (in kockanje). To je nepokorščina!" (Poglavje "El-Maide" (Miza), 3. verz)

Vzvišeni Allah pravi: "Sprašujejo te glede vina in kockanja. Reci: "V njima je velik greh in (nekaj) koristi za ljudi. Toda njun greh je večji od njune koristi." In sprašujejo te, kaj naj dajejo (od imetja). Reci: "Presežek." Tako vam Allah pojasnjuje ajete, da bi lahko razmislili." (Poglavje "El-Bekare" (Krava), 219. verz)

Islamsko pravo je postavilo le pogoj, da ne bo pretiravanja, Vzvišeni Allah je dejal: "O, Adamovi sinovi! Lepo se oblecite, ko se pripravite k molitvi! Jejte in pijte, a ne pretiravajte! On zares ne mara tistih, ki pretiravajo." (Poglavje "El-E'raf" (Višave), 31. verz)

Islamsko pravo je pojasnilo zdrav način pri jedi in pijači, katera zagotavlja z Allahovim dovoljenjem, telesno zdravje pred boleznimi, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: "Najhujša posoda, katero človek lahko napolni je njegov trebuh, Adamovem sinu je dovolj že nekoliko zalogajev, da ga drži pokonci, če pa mu to ni dovolj: **potem naj napolni tretjino za hrano, tretjino za pijačo in tretjino naj pusti za dihanje.**" (Navajanje je pravilno Et-Tirmizij v El-Irvau", št. 1983)

Dovoljena zabava

Življenje po islamskem pravu ni, kot nekateri mislijo, daleč od dovoljenega razvedrila in zabave, Hanzale El-Usejdij pravi: Srečal me je Ebu Bekr in vprašal: "Kako si Hanzala?" Hanzala mu je odgovoril: "Hanzala je hinavec!" On je rekel: "Subhanallah (izraz ob začudenju)! Kaj praviš? Rekel sem: Ko smo pri Allahovem poslancu, mir z njim, in ko nam omenja Pekel in Raj se počutimo, kot da jih vidimo, ko pa odidemo od Allahovega poslanca, mir z njim, nas prevzamejo naše žene, otroci in različni posli in dosti tega pozabimo! Ebu Bekr je dejal: "Prisežem pri Allahu, tudi jaz isto občutim." Tako sva odšla jaz in Ebu Bekr k Allahovemu poslancu, mir z njim, vstopila sva k njemu in jaz sem rekel: "O, Allahov poslanec, Hanzala je hinavec!" Allahov poslanec, mir z njim, pa ga je vprašal: "In zaradi česa?" Rekel sem: "O, Allahov poslanec! Ko smo pri tebi in nam omenjaš Pekel in Raj, občutimo kot, da jih vidimo, ko pa odidemo od tebe, nas prevzamejo naše žene, otroci in različni posli in veliko tega pozabimo." Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: "Pri tistem, ki ima mojo dušo v svoji roki! Ko bi vi bili vedno v stanju kot ste pri meni, in v pogostem omenjanju (Allaha), angeli bi se z vami rokovali na vaših shodih in vaših poteh, toda.....o, Hanzala! Ura tega, ura tistega." Trikrat je to ponovil.⁵⁴

Tako je Allahov poslanec, mir z njim, pojasnil v tem pripovedovanju, da se od osebe zahteva dovoljena zabava in razvedrilo, da oseba (duša) obnovi svojo dejavnost in vitalnost, Allahov poslanec, mir z njim, je že pojasnil svojim prijateljem kulturo šale, zabave in veselja, ko so ga vprašali in rekli: "O, Allahov poslanec, ti se šališ z nami! On pa je dejal: "Da, ampak jaz govorim samo resnico."⁵⁵

Tako kot je šala z besedami, je tudi dejanska (ni izmišljena), Enes bnu Malik, naj bo Allah z njim zadovoljen, pripoveduje: Neki človek nomad, prebivalec puščave, se je imenoval Zahir, on je prinašal darila iz puščave Allahovemu poslancu, mir z njim, (v Medino), Allahov poslanec, mir z njim, pa bi mu tudi poklanjal darila, ko se je vračal nazaj (v puščavo), Allahov glasnik, mir z njim, je dejal: "Resnično je Zahir naša puščava, mi pa smo njegovo mesto." Nekega dne mu je pristopil Allahov glasnik, mir z njim, ko je on

⁵⁴ Navaja Muslim v 4. poglavju str. 2106, št. hadisa (pripovedovanja) 2750

⁵⁵ Navaja Et-Tirmizij v 4. Poglavju, str. 357, št. hadisa 1990

prodajal svoje stvari, in ga objel od zadaj (z njegove hrbtne strani), on pa ga ni videl. On je dejal: Kdo je to ? Izpusti me ! On se je obrnil in prepoznal Allahovega glasnika, mir z njim, takoj je začel svoj hrbet še bolj prislanjati k njegovim (poslančevim) prsim. Allahov glasnik, mir z njim, pa bi začel govoriti: " Kdo bi kupil tega sužnja?" Zahir je rekel: "Allahov poslanec, videl boš, da sem brez vrednosti." Allahov poslanec, mir z njim, pa je dejal: " Toda ti nisi pri Allahu brez vrednosti, ampak si pri Allahu dragocen!"⁵⁶

Šala ima v islamskem pravu svojo kulturo, ki vključuje:

♣ Da v šali ni vznemirjanja muslimana ali njegova žalitev, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim,: **"Ni dovoljeno muslimanu, da prestraši drugega muslimana."**⁵⁷

♣ Da šala ne gre izven kroga resnice in bi se z njo lagalo, tako da bi se ljudje smejali, zaradi govora Allahovega poslanca, mir z njim,: **" Gorje tistemu, ki v svojem govoru laže, da bi se ljudje smejali! Gorje mu, gorje mu!"**⁵⁸

Tako je islamska zakonodaja dovolila razvedrilo in zabavo, pod pogojem, da je dovoljena, kot je streljanje z lokom, konjenišтво itd.. Allahov poslanec, mir z njim, je dejal: **" Vsa zabava muslimana je neveljavna, razen streljanja s svojim lokom, vzgoja svojega konja in zabava s svojo ženo."** (Navaja Et-Tirmizij, El-Albanij - navajanje je pravilno.)

Vse kar pomaga h krepitvi telesa in ohranjanju zdravja od športnih dejavnosti, kot je plavanje, sabljanje in rokoborba, je dovoljeno. Allahov glasnik, mir z njim, se je tekmoval v rokoborbi s človekom, ki je bil znan po svoji moči, imenoval se je Rukkane. Ko se je Allahov glasnik, mir z njim, boril z njim, čeprav je bil Rukkane močen, je on dejal: " Ovco za ovco." Allahov glasnik, mir z njim, **ga je premagal**, on pa je dejal: " Dopusti mi, da se borim še drugič." In on, mir z njim, **ga je premagal**, on pa je ponovno dejal: " Dopusti mi še (enkrat), da ponoviva." Allahov glasnik, mir z njim, **ga je ponovno premagal** in človek je dejal: " Kaj naj rečem svoji družini; eno ovco je pojedel volk, druga je bila neposlušna in kaj bom rekel za tretjo ?" Glasnik, mir z njim, mu je dejal: **" Nismo se tukaj pri tebi zbrali, da bi te premagali v rokoborbi in te oglobili (oškodovali), vzemi svojo čredo ovac."** (El-Albanij – navajanje je dobro.)

⁵⁶ Navajanje je pravilno Ibn Hiban 13. poglavje, str.106, št. hadisa 5790

⁵⁷ Navajanje je pravilno - Ahmed v Musnedu 5. poglavje, str. 362, št. hadisa 23114

⁵⁸ Navajanje je dobro - Ebu Davud v Sunenu 4. poglavje str. 297, št. hadisa 4990

8. POGLAVJE : ODKRIVANJE RESNIC

- PRIMERI IZ KRŠČANSKE IN JUDOVSKÉ ZAKONODAJE V SVETEM PISMU**

1. KAZEN SEKANJA ROKE V SVETEM PISMU

2. KAZEN ZA PREŠUŠTVOVANJE V SVETEM PISMU

3. SMRTNA KAZEN V SVETEM PISMU

4. SVOBODA VEROVANJA V SVETEM PISMU (ODPADNIŠTVO)

**5. ZAKON O LJUBOSUMNOSTI V SVETEM PISMU
(PREKLETSTVO)**

- **PRIMERI IZ KRŠČANSKE IN JUDOVSKÉ ZAKONODAJE V SVETEM PISMU**

Večina zahodnega sveta izvaja, skozi svoja medijska usmerjanja, izkrivljanje islamske vere in to s trženjem (marketingom), zaradi barbarskih kazenskih določb, katera se izvajajo v islamu, neprisotnost civiliziranosti v njih in ne spremljanje razvoja, katerega priča svet ter drugih stvari, s katerimi se namerava, odvrčanje ljudi od te božanske vere, če pa bi ljudje pogledali na njo, daleč stran od nestrpnosti in predsodkov, bi spoznali, da je ona resnična vera, katero je potrebno slediti, toda to je strah pred glasom resnice, da pride do ljudi, upoštevajoč dejstvo, da bo on prišel do ljudi, če oni to hočejo ali ne, uresničujoč Allahovo obljubo, katero je On obljubil: " " **S svojimi usti želijo utrniti Allahovo svetlobo, vendar bo Allah dovolil le to, da izpopolni Svojo svetlobo (vero), čeprav to ni po volji nevernikom.**" (Poglavje "Et-Tevba" (Kesanje), 32, verz)

S prakticanjem kazenskih določb v islamu je uresničevanje Allahovega zakona in to ni z naše strani kot muslimanov, v prejšnjih poglavjih smo videli, da so ta kaznovanja resnično milost tako za posameznika kot tudi za družbo, zdaj pa bomo videli, skozi prelistavanje Svetega pisma, Stare in Nove zaveze, prakticanje kazenskih sankcij (določb), za katere muslimani menijo, da so izmišljene in celo bolj surove (od islamskih), toda zahodni mediji so tisti, kateri imajo dvojne standarde in pošiljajo v boj svojo konjenico in svoje ljudi v obupnem poskusu izkrivljanja islamskega prava, katero se samo povečuje in razširja, zaradi dejstva, da je to glas resnice, katerega ni mogoče ugasniti, Veličasten Allah je povedal resnico: " **On je Ta, ki je Svojega Poslanca poslal z usmeritvijo na Pravo pot in z vero resnice, da bi jo povzdignil nad vse vere, čeprav to ni po volji malikovalcem.**" (Poglavje "Et-Tevba" (Kesanje), 33. verz)

Ali je Stara zaveza, Sveto pismo (knjiga) kristjanov in tudi Judov?!

Preden se spustimo v navajanje nekaterih kazenskih določb (sankcij) krščanskega in judovskega prava, želimo spoznati ali je Stara zaveza, Sveto pismo (knjiga) pri kristjanih in tudi pri Judih ali ne?

Skozi moje dvogovore z nekaterimi kristjani sem ugotovil, da so oni na začetku teme skrajno navdušeni, da je Sveto pismo Stare in Nove zaveze, Božja razodeta beseda in

neizkrivljena (nepopačena), katera se ne more izgubiti niti spremeniti, toda ko sem mu prebral nekatera besedila iz Stare zaveze, se je on zelo hitro popravil in dejal, ti se lahko obrneš in vprašaš duhovnike o teh besedilih, ker jaz nisem Jud. Včasih je prišla ta stvar tako daleč, da so se oni popolnoma odrekli Stare zaveze. On je dejal, da je vse to bilo pred prihodom Jezusa, toda po njegovem prihodu, se je vse spremenilo. Seveda takšna razlaga je nesprejemljiva tako razumno kot v besednem prenosu. Vsak kristjan, ne more biti kristjan, razen če verjame v Sveto pismo tako Stare kot tudi Nove zaveze in ta stvar je jasna in očitna pri kristjanih. Na podlagi tega, če eden izmed kristjanov pravi, da on ne verjame v Staro zavezo in verjame samo v Novo zavezo, je on postal nevernik po krščanski veri! In kdor se želi prepričati o tem, naj vpraša enega izmed duhovnikov in sam posluša, kaj mu bo dejal! Navedeno je v **Evangeliju po Mateju (5/17-19), da je Jezus, mir z njim, dejal:** ¹⁷ »Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit sem jih prišel. ¹⁸ Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, dokler se vse ne zgodi. ¹⁹ Kdor bo torej kršil eno od teh, pa čeprav najmanjših zapovedi in bo tako ljudi učil, bo najmanjši v nebeškem kraljestvu."

Vzeli bomo nekaj besedil kazenskih sankcij, katere se navajajo v Svetem pismu:

1. KAZEN SEKANJA ROKE V SVETEM PISMU

5. Mojzesova knjiga (25/ 11, 12): (¹¹ Če se tepeta moška, mož in njegov brat, in se približa žena enega, da bi rešila svojega moža iz rok tistega, ki ga tepe, pa iztegne roko in ga zgrabi za sram, ¹² ji odsekaj roko; tvoje oko naj bo brez usmiljenja.)

2. KAZEN ZA PREŠUŠTVOVANJE V SVETEM PISMU

Navedeno je v Evangeliju po Mateju (5/27-30), da je Jezus, mir z njim, rekel: (²⁷ Slišali ste, da je rečeno starim: »Ne prešuštuj.« ²⁸ Jaz pa vam pravim: Kdor koli gleda žensko, da jo poželi, je v srcu že prešuštoval z njo. ²⁹ Če te desno oko pohujšuje, ga iztakni in vrzi od sebe; kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi bilo celo tvoje telo vrženo v pekel. ³⁰ In če te desna roka pohujšuje, jo odsekaj in vrzi od sebe, kajti bolje je zate, da izgubiš en del telesa, kakor da bi celo tvoje telo prišlo v pekel.«)

3. Mojzesova knjiga (21/9): (⁹ Če se duhovnikova hči oskruni z vlačuganjem, oskruni svojega očeta; naj jo sežgejo v ognju!!!!!!!)

5. Mojzesova knjiga (22/20, 21): (²⁰ Če pa se ta stvar izkaže za resnično, ker se pri mladi ženi ni našel dokaz devišstva, ²¹ naj jo odpeljejo k vratom hiše njenega očeta in možje njenega mesta naj jo **posujejo s kamenjem**, da umre, ker je storila nesramnost v Izraelu: vlačugala se je v hiši svojega očeta. Tako odpravi zlo iz svoje srede!)

5. Mojzesova knjiga (22/22): (²² Če najdejo koga, da je ležal pri omoženi ženski, naj **umreta** oba: moški, ki je ležal pri ženski, in ženska.)

5. Mojzesova knjiga (22/23,24): (²³ Če je mladenka, devica, zaročena možu in jo kdo zaloti v mestu in leži pri njej,²⁴ oba pripeljite k vratom tistega mesta in ju **posujte s kamenjem**, da umreta...)

3. Mojzesova knjiga (20/10-15): (¹⁰ In ako kateri mož prešuštvuje z ženo drugega moža, če prešuštvuje z ženo bližnjega svojega, prešuštnik in prešuštnica morata umreti. ¹¹ Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju. ¹² Če kdo leži s svojo snaho, naj bosta oba usmrčena; ravnala sta sprevrženo; njuna kri pade nanju. ¹³ Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju. ¹⁴ Če si kdo vzame ženo in še njeno mater, je to krvoskrunstvo; njega in njiju naj sežgejo v ognju, da ne bo krvoskrunstva med vami. ¹⁵ Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival usmrtite!)

In tako se nadaljuje v delih Svetega pisma navajanje smrtne kazni za žensko, ki je ležala z živaljo ali moški, ki je videl sram (spolni organ) svoje sestre ali je ležal z žensko v menstruaciji ali je videl sram svoje tete po očetu ali tete po materi ali pa je ležal z ženo svojega strica ali brata !! Nekateri bo lahko dejal, toda ali ni gospod Jezus razveljavil kazni za prešustvo, to pa je kamenjanjem do smrti, ter jo naredil kot kaznivo dejanje brez kazni? Mar ni rečeno v **Evangeliju po Janezu (8/7):**(⁷ »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen vanjo.« ?) Njemu bomo odgovorili, rekoč: Krščanski učenjaki teologije so soglasni na tem, da je ta zgodba neresnična in da je ona dodana v Sveto pismo v 10.

stoletju po našem štetju⁵⁹ in zaradi tega, se na to ne moremo zanesti. K temu dodajam izreke samega gospoda Jezusa v katerem zavrača kritiko zakona ali Mojzesove postave, **Evangelij po Mateju (5/17,18):** (¹⁷ »Ne mislite, da sem prišel razvezat postavo ali preroke; ne razvezat, temveč dopolnit sem jih prišel. ¹⁸ Resnično, povem vam: Dokler ne preideta nebo in zemlja, ne bo prešla niti ena črka ali ena črtica postave, dokler se vse ne zgodi.) V drugem pomenu, če bi bil zares gospod Jezus, mir z njim, danes z nami, bi se kamenjala vsaka prešuštnica, skladno z Mojzesovo, mir z njim, postavo.

3. SMRTNA KAZEN V SVETEM PISMU

Pavel pravi v svojem pismu Hebrejcem (10/28): ²⁸ " Če kdo Mojzesovo postavo zavrže, ga po pričevanju dveh ali treh prič brez usmiljenja doleti smrt."

2. Mojzesova knjiga (21/12): (¹² Kdor koga udari do smrti, naj bo kaznovan s smrtjo....¹⁴ Če pa se kdo razsrdi na svojega bližnjega in ga umori z zvijačo, ga odtrgaj od mojega oltarja, da umre! ¹⁵ Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. ¹⁶ Kdor ugrabi človeka, naj ga je že prodal ali ga najdejo v njegovih rokah, naj bo kaznovan s smrtjo. ¹⁷ Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo....²² In če se možje tepó in udari kdo nosečo ženo, da izgubi zarod, druga poškodba pa se ji ne zgodi: mora plačati kazen v denarju, kolikor mu naloži mož tiste žene, in plača naj, kakor bodo sodniki določili. ²³ Če se pa zgodi poškodba, se mora dati življenje za življenje, ²⁴ oko za oko, zob za zob, roka za roko, noga za nogo, ²⁵ opekline za opekline, rano za rano, modrico za modrico!)

2. Mojzesova knjiga (22/18-20): (¹⁸ Čarovnice ne puščaj pri življenju! ¹⁹ Vsak, ki spolno občuje z živino, naj bo usmrčen. ²⁰ Kdor daruje bogovom, razen GOSPODU samemu, bodi iztrebljen!)

⁵⁹ Bart D. Ehrman " Netočni citati Jezusa v Svetem pismu " ("*Misquoting Jesus in the Bible*") 33. minutno PREDAVANJE. / Glej tudi Bart D. Ehrman "Jezus in prešuštnica" "" Nova zaveza Študije ", xxxiv (1988), str. 24-44./ Glej tudi Bruce Metzger, Tekstovni Komentar grške Nove zaveze (Stuttgart, 1971), strani 219-221.

1. Mojzesova knjiga (9/6): (⁶ Če kdo prelije človeško kri, bo človek prelil njegovo kri.)

4. Mojzesova knjiga (35/31): (³¹Ne smete jemati odkupnine za življenje morilca, ki zasluži smrt, temveč naj bo usmrčen....³³ In ne skrunite dežele, v kateri ste; kri namreč skruni deželo in dežela ne more drugače doseči sprave za kri, ki je bila prelita v njej, kakor s krvjo tistega, ki jo je prelil.)

2. Mojzesova knjiga (32/26–28): (²⁶ In Mojzes se je postavil k vratom v tabor in rekel: »Kdor je za GOSPODA, k meni!« Vsi Levijevi sinovi so se zbrali pri njem. ²⁷ Rekel jim je: »Tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: »Priprnite si vsak svoj meč k boku, pojdite po taboru sem in tja, od vrat do vrat, in vsak naj ubije svojega brata, prijatelja in sosedo!«²⁸ Levijevi sinovi so storili po Mojzesovi besedi in tisti dan je padlo izmed ljudstva približno tri tisoč mož.)

5. Mojzesova knjiga (21/18-21): (¹⁸ Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta, ¹⁹ naj ga oče in mati primeta in peljeta k mestnim starešinam, k vratom njegovega kraja. ²⁰ Rečeta naj starešinam njegovega mesta: »Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec.« ²¹ Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre.)

4. SVOBODA VEROVANJA V SVETEM PISMU (ODPADNIŠTVO)

Evangelij po Luku (19/27), pripisuje se gospodu Jezusu, mir z njim, da je on dejal: (²⁷ A tiste sovražnike moje, ki niso hoteli, da bi jim kraljeval, pripeljite sem in **jih posekajte pred menoj.**)

5. Mojzesova knjiga (13/12-16): (¹² Ako zaslišiš, da kdo poreče o enem iz tvojih mest, ki ti jih Gospod, tvoj Bog, da v prebivanje: ¹³ Neki možje, otroci Belijalovi * (Belijal pomeni: ničvrednost, hudoba, poguba.), so prišli izmed naših in odvrnili prebivalce svojega mesta, govoreč: Pojdimo in služimo drugim bogovom, ki jih niste poznali; ¹⁴ tedaj poišči, poižvedi in natanko izprašaj, in glej, resnično je in dokazano, da se je taka gnusoba storila sredi tebe: ¹⁵ udari torej prebivalce tistega mesta z ostrino meča in s prekletjem ga

pokončaj in vse, kar je v njem, tudi živino, z ostrino meča. ¹⁶ In ves plen iz njega zberi sredi njegovih ulic in sežgi z ognjem mesto in ves njegov plen dočista Gospodu, svojemu Bogu; in grobljišče bodi vekomaj, nikoli več ne bodi sezidano.)

5. Mojzesova knjiga (7/1): (¹ Ko te GOSPOD, tvoj Bog, pripelje v deželo, v katero greš, da jo vzameš v last, in pred teboj prežene mnoge narode...² in ti jih GOSPOD, tvoj Bog, izroči in jih boš premagal, jih odločno pokončaj z zakletvijo! Ne sklepaj z njimi zaveze, ne prizanašaj jim. ³ in ne stopaj v svaštvo z njimi...⁵ Temveč tako ravnajte z njimi: podrite njihove oltarje, razbijte spominske kamne, posekajte svete kole in v ognju sežgite njihove rezane podobe!)

Ezekiel (9/4-7): (⁴ In Gospod mu veli: Pojdi posredi mesta, posredi Jeruzalema in začrkaj znamenje na čela ljudem, ki zdihujejo in žalujejo nad vsemi gnusobami, ki se v njem godé. ⁵ Drugim pa je rekel, tako da sem slišal: Pojdite za njim skozi mesto in pobijajte! Vaše oko naj se ne usmili, ne prizanašajte! ⁶ Pomorite jih do zadnjega starce, mladeniče in device, otročiče in žene, a ne približajte se nikomur, ki ima znamenje na sebi; začnite pa pri mojem svetišču. Začno torej pri starih možeh, ki so bili pred hišo. ⁷ In jim veli: Omadežite hišo in napolnite dvorišča s pomorjenimi; potem pojdite ven! In šli so ven in pobijali po mestu.)

5. ZAKON O LJUBOSUMNOSTI V SVETEM PISMU (PREKLETSTVO)

4. Mojzesova knjiga (5/11-28): (¹¹ In Gospod je govoril Mojzesu, rekoč: ¹² Govôri sinom Izraelovim in jim reci: Čigar žena se razuzda in se mu izneveri, ¹³ in drug mož se z njo telesno združi, in bi bilo skrito očem njenega moža, ker se je na skrivnem oskrunila, ter bi ne bilo priče zoper njo in ne bi bila zasačena; ¹⁴ in njega obide duh ljubosumnosti in bi sumil o ženi svoji, in ona bi bila oskrunjena; ali pa ga obide duh ljubosumnosti in bi sumil o ženi svoji, in ona bi ne bila oskrunjena: ¹⁵ tedaj naj pripelje mož ženo svojo k duhovniku ter prinese zaradi nje dar, desetino efe ječmenove moke, toda naj ne vlije vanjo olja in tudi ne dene nanjo kadila; zakaj jedilna daritev ljubosumnosti je, jedilna daritev spomina, ki spominja krivice. ¹⁶ In duhovnik jo privedi bliže in postavi pred Gospoda; ¹⁷ nato zajemi svete vode v prsteno posodo ter vzemi prahu, ki je na tleh prebivališča, in ga deni v vodo. ¹⁸ Potem postavi ženo pred Gospoda in ji razkrij glavo in ji daj v roke jedilno daritev

spomina, ki je jedilna daritev ljubosumnosti; a v roki duhovnikovi bodi grenka voda, ki povzroča prekletstvo. ¹⁹ Nato naj jo duhovnik zaroti in reče ženi: Ako nihče ni ležal s teboj in nisi zašla v nečistoto od moža svojega, bodi prosta te grenke vode, ki povzroča prekletstvo; ²⁰ ako pa si zašla od moža svojega in se oskrunila in se je kdo združil s teboj razen moža tvojega – ²¹ tedaj naj zaroti duhovnik ženo s preklinjajočo prisego in ji reče: Gospod naj te postavi v prekletstvo in zarotitev med ljudstvom tvojim s tem, da ti zgnijo bedra in oteče trebuh! ²² Izteče naj ta voda, ki povzroča prekletstvo, v telo tvoje in stori, da ti oteče trebuh in zgnijo bedra. In žena naj reče: Amen, amen! ²³ Nato napiši duhovnik te kletve na list in jih speri v tisto grenko vodo, ²⁴ in daj piti ženi grenko vodo, ki povzroča prekletstvo, da gre vanjo voda prekletstva in ji napravi grenkobo. ²⁵ In vzemi duhovnik jedilno daritev ljubosumnosti iz ženine roke, in majaj jedilno daritev pred Gospodom in jo prinesi k oltarju. ²⁶ Nato vzemi duhovnik prgišče jedilne daritve kot njen spomin in zažgi to na oltarju, in potem naj da ženi piti vode. ²⁷ In ko se napije vode, se zgodi, ako se je oskrunila in zagrešila nezvestobo proti možu svojemu, da ji ta voda prekletstva, ko pride vanjo, napravi grenkobo, in trebuh ji oteče in bedra ji segnijejo; žena pa bode v kletev med svojim ljudstvom. ²⁸ Ako pa se ni oskrunila in je čista, ji ne bo nič škodilo in prejme zarod.)

ZAKLJUČEK

Na koncu bi rad povedal, da je vse, kar smo omenili od besedil Svetega pisma, usmerjeno samo na zmanjševanju ostrine in dinamike tistih, ki obtožujejo islam in islamsko pravo v mnogih stvareh, nepravilno in brez pogleda prvo na to, kaj pravijo o tem njihove svete knjige. Zares je islamsko pravo edino pravo na svetovnem nivoju, v nasprotju z ostalimi pravi, ki se bori proti vsem oblikam nacionalizma, diskriminacije med ljudmi, proti temu, da jedo in kradejo njihova premoženja in napadajo na njihovo čast in jo oskrunijo.

Medtem, ko beremo v Svetem pismu v **5. Mojzesovi knjigi (23/19,20)**: (¹⁹ Ne jemlji obresti od brata svojega ne za denar, ne za hrano, ne za karkoli, kar se posoja na obresti! ²⁰ Tujcu pač moreš posoditi na obresti, a svojemu bratu ne posojaj na obresti, da te bo blagoslovil Gospod, tvoj Bog,...)

In v **2. Mojzesovi knjigi (3/22)**: (²² Vsaka žena bo izprosila od sosede in od sostanovke srebrne in zlate dragotine ter oblačila. Naložite jih svojim sinovom in hčeram; tako boste oplenili Egipčane!«)

In v **Zahariji (14/1,2)**: (¹ Glej, prihaja dan za Gospoda, ko se plen tvoj razdeli sredi tebe. ² In zberem vse narode v Jeruzalem na boj; in vzamejo mesto, in po hišah bodo plenili in žene oskrunjali; in polovica mesta pojde v ujetništvo...)

Torej, kje so zahodni mediji, ki obtožujejo vedno dan in noč islamsko pravo, z lažmi, da bi kritizirali, tisto kar smo zdaj prebrali o hudih in jasnih kršitvah človeških pravic!! Toda njihovo notranje spoznanje je, da je to prava vera, ampak njihovo sovraštvo do islamskega prava, jih je naredilo, da se posvetijo temu groznemu napadu, da bi ljudje bežali pred to vero (islamom), še posebej potem, ko so videli veliko pripravljenost za vstopanje v islam, vendar to je težko razumeti, kot bi nekdo postavil svojo roko pred Sonce, da bi prekril njegovo svetlobo iz vesolja, Vzvišeni Allah je dejal: " **in ko je k njim prišla Knjiga od Allaha, potrjujoč resničnost tistega, kar so že imeli - čeprav so pred tem iskali pomoč proti tistim, ki ne verujejo. Ko pa je k njim prišlo to, kar so poznali, so to zanikali. Zato naj bo Allahovo prekletstvo nad neverniki.**(89) Kako pomilovanja vredno je to,

za kar so se prodali - da zaradi njihove nepravčnosti ne verujejo v to, kar je Allah razodel, ker Allah daje iz Svoje dobrote komur hoče med svojimi služabniki. Tako so zaslužili dodaten srd za srdom. Neverniki pa bodo deležni ponižujočih muk.(90) In ko jim je rečeno: "Verujte v to, kar je razodel Allah," pravijo: "Verujemo le v to, kar je bilo razodeto za nas." In niso verovali v to, kar je prišlo za tem, čeprav je to resnica, ki potrjuje resničnost tistega, kar že imajo. Reci: "Zakaj ste pred tem morili Allahove glasnike, če ste zares verniki?"(91) Mojzes vam je že prinesel jasne dokaze. Zatem ste si (za malika) vzeli tele in s tem storili zločin."(92) (Poglavje "El-Bakare"(Krava) 89–92 verz)

Lahko rečem, z vsem zaupanjem, da ni rešitve družbam v sodobnem svetu od tistega, kar je v njih od popolnega uničevanja njenih pravic v vseh njenih področjih; moralnih, socialnih, gospodarskih in političnih, zaradi tiranije njihovih človeških sistemov od gnusnega kapitalizma, ateističnega komunizma, ponižujočega socializma, ki je (požira) ljudsko oskrbo in trud in zlonamerno diktaturo, katera ubija človeško ustvarjalnost v katerem se doživlja prevlada jezika nasilja, nacionalne diskriminacije, zaradi rasizma in sektaštva, prav tako ni možno rešiti zmedene človeške duše, katere živijo v njej (družbi) od ubijajoče psihične praznine, tesnobe in čustvenega stresa, razen z uvedbo in sprejetjem islama ter prakticiranju njegovih nauk, šele potem bo prevladala v človeških družbah varnost, pravičnost, mir, blaginja in milost, spokojna bodo srca njenih zmedenih narodov, pomirile se bodo njihove stresne (tesnobne) duše, razširile se bodo njihove stisnjene prsi, resnico je dejal Veličastni Allah: " **In če bi prebivalci teh mest verovali ter bili bogaboječi, bi nad njimi zagotovo odprli blagoslove nebes in Zemlje. Vendar so zanikali, zato smo jih vzeli zaradi tega, kar so si prislužili.**" (Poglavje "El-E'raf" (Višave), 96. verz)

Pojavilo se je veliko zahodnih mislecev, kateri predlagajo islam, da bo rešitelj človeštva od tistega, kar je v njem od padanja v brezno pokvarjenosti, nemoralnosti in nečloveškosti, francoski mislec Debbaskiye (Deebckeeh), pravi: Zahod ni nikoli spoznal islam, saj je s prihodom islama Zahod sprejel sovražni položaj do njega, in se ni ustavil na izmišljanju laži in zajedljivem kritiziranju njega, zato da bi našli opravičila, za svoj boj proti njemu. Rezultat tega izkrivljenja je bilo, da se ukorenini v zahodni miselnosti osorni citati (besedila) o islamu, in ni dvoma, da je islam enotnost, katero potrebuje sodobni svet, da se

znebi od labirintov sodobne materialne civilizacije, katera bo, če bo tako nadaljevala, končala z uničenjem človeka – konec citata.

Angleški mislec George Bernard Shaw pravi v svoji knjigi (Muhammed), katera je bila sežgana s strani britanske vlade v tistem času, ker je vsebovala jasna priznanja Muhammedovega, mir z njim, poslanstva in veljavnost njegove vere: Zares svet nujno potrebuje človeka z miselnostjo Muhammeda, to je glasnik vere, ki je postavil (utemeljil) vero, ki je vedno predmet spoštovanja in povečevanja, resnično je to najmočnejša vera za prebavo vseh civilizacij, večna za vedno in jaz resnično vidim, da je veliko sinov mojega naroda vstopilo v to vero na dokazih in ta vera bo našla široko področje uporabe na tej celini (Evropi) zares so duhovniki v srednjem veku in rezultati nevednosti ali nestrpnosti narisali mračno sliko Muhammedove vere, ker so jo smatrali kot sovražnika krščanstva - konec citata.

Na drugem mestu, v isti knjigi, pravi: Ampak sem jaz pogledal na zadevo tega človeka in sem našel, da je to nadnaravni čudež, ugotovil sem, da on resnično ni bil sovražnik krščanstva, ampak se on mora imenovati 'rešitelj človeštva'. Po mojem mnenju, če bi se mu dalo danes vodenje svetovnih zadev, bi on resnično uspel rešiti naše probleme, kar bi zagotovilo mir in srečo, po kateri hrepeni človeštvo – konec citata.

Angleški zgodovinar Wells, pravi: Vsaka vera, ki ne gre s civilizacijo, na vseh njenih stopnjah (področjih), jo lahko udariš ob zid. Zares je resnična vera, katero sem našel, da gre v skladu s civilizacijo, kjerkoli nastane islam. Kdor želi dokaz temu, naj bere Kur'an in tisto, kar je v njem od znanstvenih teorij in metod ter družbenih zakonov, to je knjiga vere, znanosti, sociologije, etike in zgodovine, če bi se od mene iskalo, da opredelim pomen islama, bi ga jaz zagotovo opredelil z izrazom "Islam je civilizacija" – konec citata.

Tu se postavlja vprašanje samo po sebi: "Zakaj oni ne želijo islam in oni ne želijo, da ga vi spoznate ali pa da ga vedo, vendar v skladu z njihovim izkrivljanjem?" Razlog: oni, resnično, nikoli ne bodo mogli skozi islam, izkoriščati vaša premoženja, preko ukazovanja davkov in obresti (oderuštva), pod imenom odprte svetovne ekonomije (gospodarstva) in nikoli ne bodo mogli narediti ženske kot javno last med moškimi, skozi ukazovanje seksualne svobode, nikoli ne bodo mogli zaslužiti človeštvo skozi tisto, kar se jim ukazuje s človeškimi zakoni, kateri jim povečujejo samo njihovo zvezanost in pokornost,

toda skozi islamsko pravo, nikoli ne more nihče vzeti tvojega premoženja, nikoli ne more nihče napasti tvojo čast, nikoli te ne more nihče zaslužniti, Allahov poslanec, mir z njim, pravi: " **Resnično vaša premoženja, vaše časti in vaša kri, so vam sveti, tako kot je svet ta dan v tem mesecu in v tem mestu.**" (El-Albanij, navajanje je pravilno.)

V našem realnem življenju, ko zaideš s poti in najdeš tistega, ki te napoti na pravo pot, kateri gre do smeri, katero nameravaš, se mu ti zahvališ s priznanjem tega dejanja, in kaj meniš o tistem, ki te napoti na pot, kateri te vodi do večne sreče in ugodja v večnem življenju v Raju in te opozarja na pot, ki vodi k večnemu trpljenju in mučenju v večnem življenju v Peklu? Mar ni najnujnejše za tebe, da se mu iskreno zahvališ, za tisto kar ti je storil za rešitev tvoje duše in telesa pred Peklom, namesto da ga kritiziraš ter svariš ljudi pred njim !!?

Prav tako Allahov poslanec, Muhammed, mir z njim, za katerega v času njegovega življenja ni zabeležena laž niti prevara niti pred islamom niti po njem, je bil popoln vzor zaupanja in dajanja pravice njihovim lastnikom, iskrenosti v govoru, nikoli ni zabeležena z njegove strani ne laž niti prevara, bil je znan po zaupanju že iz mladosti, tako da je dobil vzdevek El-Emin (Zaupljiv). Ko je Heraklej, vladar Bizantincev dobil pismo od glasnika, kateri ga je pozval v islam, je on zahteval naj pridejo ljudje iz njegovega ljudstva, da bi jih vprašal o njem in tako mu je prišla skupina v kateri je bil Sufjan bnu Harb in med tistimi vprašanji, ki jih je vprašal je bilo (Ali ste ga že obtoževali za laž, preden je rekel, tisto kar je rekel ?) On je dejal: "Ne." Heraklej je dejal: (Ni mogel opustiti laži pred ljudmi in da laže na Allaha!!) Od njegove, mir z njim, zaupljivosti je bilo to, ko se je skrivaj in v strahu, da mu njegov narod to prepreči izselil v Medino, da je pustil svojega bratranca Alija v Mekki, da bi vrnil shranjene stvari, katere so bile pri njem, njihovim lastnikom; zato so ga imenovali z vzdevkom Es-Sadik (Iskren) in El-Emin (Zaupljiv), torej bi se moralo o njemu reči tisto, kar je o njem rekel velikan Bizantincev Heraklej: 'Ni mogel opustiti laži pred ljudmi in da laže na Allaha!!'

Tisto, kar je prišlo v islamskem pravu je, da bi te rešilo na tem svetu pred tiranijo in nepravilnostjo vladarjev in sistemov ter da reši tvojo zmedeno dušo in zaskrbljeno osebnost, zaradi tistega, kar si našel protislovja v religijah in njihovih zakonih, katere častijo ljudje in jim bogoslužijo in da bo tvoj rešitelj pred Peklom po smrti. Islamsko pravo je resnica in kdor hoče naj verjame in kdor hoče naj ne verjame, Vzvišeni Allah je

dejal: **Reci: " Bodite pokorni Allahu in bodite pokorni poslancu!" Če ne boste hoteli, je on dolžan delati, kakor je njemu ukazano, vi pa ste dolžni delati, kakor je vam ukazano. Če boste pokorni, boste na pravi poti. Edina poslančeva dolžnost je jasno oznanilo!** (Poglavje "En.Nur" (Svetloba) 54. verz)

Knjiga je končana, hvala Allahu, naš Allah blagoslovi in podari mir na Muhammeda , njegovo družino in njegove prijatelje.